

ﷺ

نہ گھل پھیامبہر

نہدھم شہرقاوی

منتدی إقرأ الثقافی

www.igra.ahlamonada.com

چاپی دووہم

وہرگیرانی:

خالد توفیق بینجوینی

نازاد عہباس گلچالی

منتدی إقرأ الثقافی

بینجوینی

ئەم كىتپە

لە ئامادە كۆنى يىگەى

(مىنىرى) (ئىقرا) (ئىقرا)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى پەىجى يىگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى يىگەكە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

منتدى إقرأ الثقافي

نہدھم شہرقاوی

لہگہل پھیامبہر (ﷺ)

وہرگیڑانی

خالد توفیق پینجوینی

نازاد عہبباس گلجالی

ناوی کتیب: له گهل په یامبر (پښتانه)
ناوی نووسهر: نهدهم شهرقاوی
وهرگیرانی: خالد توفیق پینجوینی - نازاد عه عباس گلجالی
دیزاینی بهرگ: ناوهندی رینوین
دیزاینی ټیکست: دانا هسهن
نؤبه تی چاپ: دووهم ۲۰۲۰
چاپ: ناوهندی رینوین
تیراژ: (۱۰۰۰) دانه
ژماره ی سپاردن: له بهرپوه بهرایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان
ژماره (۱۱۹۰) سی سالی (۲۰۱۸) سی پی دراوه.

مافی له چاپدانه وهی پاریزراوه بو ناوهندی رینوین ©

ناوهندی رینوین

07701932749 - 07501269689

hakem1423@yahoo.com

renwen2009@yahoo.com

سلیمانی - بازارپی ناویاریک - نهومی یه کم

بهرامبر کاسمؤل - دوکانی ژماره (۶۶)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مؤلہ تدانی نووسر بہ وەرگیرانی نهم کتیبہ

أعضاء صلاح البين:
لكم منيب كل الحب
والكتب قد يأتي عار هينة كتاب
هدية لكم عن طريق مركز رينوين
كتاب "مع النبى"
وبين درفتى المصنف ما يكفى
ان يكون وهنا للجميع

أدب
سید احمد

پیرست

۹	پیشہ کی وہرگیر
۱۳	خیر و چاکہ
۱۷	جورہیجی خوداپہرست
۲۳	ٹاسیای کچی موزاحیم
۲۹	قہرز و دانہوہی
۳۴	ہہور
۴۰	موغیس و بورہیرہ
۴۵	گۆزہی ٹالتوون
۵۱	وہرازینی کچہی فیرعہون
۵۸	بہلک و کہچہل و نایینا
۶۸	مہی
۷۴	دوو قاچی دارین
۸۱	سارہ و فیرعہون
۸۹	گفتوگۆی نیوان موسا و ئادہم (سہلامی خودایان لئ بیت)
۹۶	ئہو پیاوہی سہد کہسی کوشت
۱۰۵	چیرۆکی سئ ہاوهلّی ناو ئہشکہوت
۱۱۸	قہزاوہتی سولہیمان (سہلامی خودای لئ بیت)
۱۳۷	شانازی کرد بہ رچہلکہوہ

۱۳۳	مندالی شیرهخۆر
۱۴۰	خهون
۱۵۷	ئهو پیاوهی وشترهکهی ون کرد
۱۶۶	هاوهلانی خهندهکلپدهر
۱۸۱	ئهو ئافرهتهی ئامۆژگاری زانایهکی کرد
۱۹۲	وشترهکهی سألخی پهپامبهه (سهلامی خودای لئ بیت)
۲۰۲	هاجهره و ئیسماعیل (سهلامی خودایان لئ بیت)
۲۳۵	موسا و خدر
۲۵۳	ئهو پیاوهی غهدری له خۆی کرد
۲۶۲	یونس (سهلامی خودای لئ بیت)
۲۷۴	یوشهعی کوری نون (سهلامی خودای لئ بیت)
۲۸۲	زهینهبی کچی موحهمهه و ئهبی عاسی کوری رهبیع
۳۰۲	ئهوهی به خودا سوپندی خوارد
۳۱۳	پهکهمین (قهسامه) له جاهلیهتدا

پیشہ کی وہرگیٹر

بسمہ تعالیٰ

قسہ کردن له باره‌ی په‌یام‌به‌روه، قسه‌کردنه له‌سه‌ر دانسقه‌ترین و ناوازه‌ترین مرؤفی میژوو به‌ په‌هایی، زیادمان نه‌گوتووہ گه‌ر بلین، قسه‌کردنه له‌سه‌ر نه‌ینیی بوون (سر الوجود)، به‌و واتایه‌ی ته‌واوی جوانییه‌کانی بوون له‌ نه‌زه‌له‌وه تا نه‌به‌د له‌ نووری حه‌قیقه‌تی موحه‌مه‌دوه سه‌رچاوه ده‌گرن، گه‌ر قسه‌کردن له‌سه‌ر «بوون» ئاریشه‌ی گه‌وره‌ی دونیای فه‌لسه‌فه و لیکۆلینه‌وه ئایینییه‌کان بیت، ده‌بیت لیکۆلینه‌وه له‌ جیهانی نه‌ینیی «بوون» ئاریشه‌یه‌کی ته‌واو گه‌وره‌تر بیت به‌ شیوه‌یه‌ک هزری مرؤفه‌کان بیتوانا بن له‌ ده‌رککردن به‌ نه‌ینیی نیو کونج و کۆلانه‌کانی ئه‌م دونیا فراوانه.

گه‌رچی موحه‌مه‌د وه‌ک لایه‌نی فیزیکی (به‌ جه‌سته) له‌ناو ئیمه‌دا بوونی نه‌ماوه، به‌لام وجوودی موحه‌مه‌دی له‌وه ده‌رچووہ وجوودیکی فیزیکی بیت، به‌لکوو وجوودیکی حه‌قیقی مه‌عنه‌وییه و نه‌مردووہ و سات به‌ سات له‌گه‌لماندا ده‌ژی، رۆژانه له‌گه‌ل گوئیستبوونی ئاوازی بانگی «أشهد أن محمدا رسول الله» و ئاوازی «السلام علیک ایها النبی» له‌ ته‌حیاتدا هه‌ستی پی ده‌که‌ین. موحه‌مه‌د ئاوینه‌ی ته‌واوی جوانییه‌کانی بوونه، هه‌لگری چه‌ندین تاییه‌مه‌ندییه که‌ په‌روه‌ردگار به‌ هیج دروستکراویکی تری

نه به خشيوه، تاكه دروستكراوه شه پولى زى سهرشيتى گهر دوونى برى و گه ييشته مه قامى (قاب قوسين)، پيشتر نه بووه هيچ به كيك له و سه دو بيس تو چوار هزار خوشه ويستانه خوى، ته نانه له و مه قامه نزيك بووبن، موحه مه د خالى ناوه نده له نيوان مه خلوق و خاليد، ريكوره وان شو مه مخلوقه به كه له ليكولينه وه فله سه فى و عيرفانيه كاندا به مرؤفى كامل (الأنسان الكامل) ناو براوه.

مه ولانا له «فيه مافيه» دا كاتيك باس له په يامبه دهكات، ده چوئيت به خور، ته واوى شه وانى تر كه نوور و پوشتايان له په يامبه ره وه وه رگرتووه ده چوئيت به چرا. پاشان باس له وه دهكات، په يامبه سه ره مشقى سه رجه م عاريفان و خوداناسان و نه هلى دل، مه قامى هيچ كهس له خوداناسان و عاريفان به راورد ناكريت له گه له مه قامى بالاي موحه مه د، شه هه شه وه وه لامه به مه ولانا له ريه وه مه قامى بالاي په يامبه به شه مس ده ناسيتت، كاتيك پرسيارى لى كرد: (قل لي أيها الشيخ هل الرسول محمد أعظم أو أبو يزيد البسطامي) «شه شىخ پيم بلنى، ثايا موحه مه دى په يامبه مه زنتره يان شه بوويه زيدى به ستامى؟ مه ولانا سه رى له م پرسياره سوورما و پنى گوت: چ پرسياريكه! به ستامى به رانبه به په يامبه موحه مه د و په يامبه رانى تر، چ قورساييه كى هه به؟

شه مس پيداگرى دهكات و ده لىت: شه شه وه نييه په يامبه موحه مه د ده لىت: (ما عرفناك حق معرفتك يا معروف)، شه وه په يامبه ره روى حه فتا جار داواى ليخوشبون دهكات له په روه رديگار، له كاتيكدا به ستامى ده لىت: (سبحاني سبحاني ما أعظم شأنني) كام له م دوو گوته به راستن؟

مه ولانا له وه لامدا ده لىت: به ستامى تينوئيتيه كهى زور نه بوو، به ناويكى كه م تينوئيتيه كهى شكا، جامى به ستامى له به كه م مه قامى

ویسالد پېر بوو و لینی پڑا، نه مه له حالیکدا موحه مدهی په یامبه ر له پوژیکدا هفتا مه قامی ده پری، له هر مه قامیکدا بچو کی مه قامی پینشتری ده بینی. دواتر شه مس به شیوه یه ک که و ته ژیر کاریگه ریی نه م وه لامه وه له کتیبی « المقالات » دا به پوونی ده لیت: که مترین فه رمووده ی په یامبه ر - مه به ست پنی لاواز ترینه - به ریساله ی قوشه ری و هیچ کتیبیکی تر ناگورمه وه.

له پووی مه عریفیه وه موحه مه د گوره ترین ماموستای مرو فایه تیبه، به و پنیه ی ماموستا و فیرکاری موحه مه د زاتی په روه ردگاره، که وایه زانستی په یامبه ر زانستیکی کامله و مه عریفه که یشی مه عریفه یه کی ته واوه و له مه قامی بالادایه، پزگار بوون به ده ست نایه ت، مه گه ر به شوینکه و تنی ریگه ی زوال و بینگه ردیی نه و نه بیت که عائیشه له باره یه وه ده یفه رموو: کان خلقه القران.

له ته واوی نایه ته کانی سه ناخوانی نازیزدا له قورئاندا نه وه ی زیاتر سه رنجم راده کیشیت، وینای ناماده گی په یامبه ر، حورمه تی نه و ناماده گی له پال توبه کردن وه ک که ره سته یه ک بو پراگرتنی سزای یاخیان و تاوانباران

﴿ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴾

میهره بانسی موحه مه د له ئاستیکدایه، نه ک ته نها مرو فیه کان، به لکوو ته نانه ت دینگه ی بیگیانسی مزگه و تیک له حه سره ت فیراقی نه و ئا هوناله ی وه خته بگاته ئاسمان، ده بیته پاریزه ری و شتریکی به سته زمان له سته می خاوه نه که ی، له یه ک کاتدا خوشه ویست و مه عشوقی زه وی و ئاسمان گیاندار و بیگیان، گه وره و بچووک، به کورتی موحه مه د نه و مه ئوایه یه که ته واوی بوونه وه ران له سایه یدا هه ست به ئارامی ده کن، نه و چیرو که نه زه لیبیه که دلنه وازان هیچ

كات له موتالاكردنى تير نابن.

له پال موحه‌مه‌دا بوونى مه‌دینه وهك رووگه‌ى پوحي و مه‌عنه‌وى قورسايى تاييه‌تى خوى هه‌يه به‌هوى خۆشه‌ويسته‌وه، مه‌دینه بووه قيبله‌ى پوحيى زوريك له شاعيران و نه‌ده‌بخوانان، له دونيايى عاشقانى موحه‌مه‌دا مه‌دینه زور زياتره له‌وه‌ى نه‌ها جوگرافيايه‌ك بيت، مه‌دینه مه‌نزله‌گه‌ى دولبه‌ره. ناوازي نه‌سىمى ژيانه، شه‌ونى دلى ته‌رى هوزانفانانه، له ناستى پيوه‌ندى له‌گه‌ل نه‌وانى تر. خۆشه‌ويست ببووه ناوينه و عه‌كسى نوورى نه‌خلاقى بالا و نوورى نه‌بووه‌تى به‌سه‌ر هاوه‌لانيدا ده‌به‌خشيته‌وه، پيك وهك نه‌وه‌ى مه‌حوى شاعير ده‌ليت:

به نوورى عه‌كسى پيغه‌مبه‌ر نه‌وه‌نده مونه‌كيس بووبوون

غه‌ريى تازه هاتسوو نه‌يوت نه‌مه پيغه‌مبه‌رستانه

چاوى دلى «عه‌بدوللاى كورپى مه‌كتوم»ى نابينا له بينى قه‌لبى خۆشه‌ويست تير نه‌ده‌بوو، عوكاشه‌ى هاوه‌لى ناواته‌خوازه به‌شيك له جه‌سته‌ى دولبه‌رى دلى ببينت، تا پر به‌دهم هاواى «جسمى لجمك فداء» بليتته‌وه، ئيتير له‌م دوخه زمان به‌ته‌واوى ده‌شكيت، قسه‌يه‌ك بۆ گوتن نيه مه‌حوى گوته‌نى:

چ مه‌دحيتك بكه‌م لائيق به تو يا خير خلق الله

منى پيخيري نالائيق كه جبريلت نه‌ناخوانه

خاليد توفيق بينجوينى

سليمانى . به‌هارى ۲۰۱۸

kh.tufeeq12@gmail.com

07507738407

خَيْر و چاگه

بوخاری له خۆشهویستهوه دهگیریتهوه فرموویهتی، پیاویک
برپاری دا ببهخشیت و خیرهکهی بهخشیه دزیک، خه لکی کردیان
مقومقۆ و گوتیان، بهخشینهکهی داوهته دزیک.

گوتی: خودایه سوپاس بۆ تۆ... ده بیت ببهخشم، دواتر
خیرهکهی بهخشیه ئافره تیک زیناکار، خه لکی کهوتنه مقومقۆ و
به سهرسامیه وه گوتیان، ئه م شه و خیرهکهی بهخشیه ئافره تیک
له شفرۆش، گوتی: خودایه، سوپاس بۆ تۆ... ده بیت ببهخشم.

ئه م جاره خیرهکهی بهخشیه دهوله مهنديک، خه لکی کهوتنه
مقومقۆ و به سهرسامیه وه گوتیان، هاوکاریه کهی بهخشیه
دهوله مهنديک، کابرا گوتی: خودایه، سوپاس بۆ تۆ له سهر
هاوکاریی دز و له شفرۆش و دهوله مهنديک پیتان گوت: بهخشینت به
دزه که، به لکوو بیته مایه دهسته لگرتن له دزیکردن. بهخشینت
به زیناکار، به لکوو بیته مایه دهسته لگرتن له زینا. بهخشینت به
دهوله مهنديک، به لکوو بیته مهنديک و ببهخشیت له وهی که خودا پنی
بهخشیه.

وانەى يەكەم

سروشتی خەلكییه گەر ئارامت گرت لەسەر وەلامنەدانەوہی
 خراپەى ئەوانى تر، بە ترسنۆك ناوت دەبەن. مال و سامانت بەخشی،
 بە خۆدەرخرەر و پریاباز ناوت دەبەن. ھاورپیەتیى زانايات کرد، دەلین:
 بۆ خۆدەرخرستن خۆى نزیك دەكاتەوہ. لەگەل تاوانباریک تەوقەت کرد،
 دەلین: وەك ئەو وایە... لەگەل ھاوسەرەكەت باش بوویت دەلین: وەك
 مەر وایە. ھاوکار و ھاوبەش نەبیت لە خراپەكانیاندا، دەلین گوشەگیر
 و دۆگمایە. لە وەرگرتنى بەرتیل ھاوبەشیان نەبیت، دەلین: گەژەبە.
 بالاپۆشیت کرد، دەلین: نەزانە. ئاگای لە مۆدیل نییە. پووت دابپۆشى،
 دەلین: ناشیرینییەكەى دەشاریتەوہ. گوپرایەلیى خیزانت بیت، دەلین:
 كەسایەتیى لاوازە. خۆت بە، پێگە مەدە كاریگەریت لەسەر دروست
 بكەن، بتگۆرن لەپیناوا رەزامەندیى ئەوانى تر، سازش مەكە لەسەر
 ئامانجەكانت. دەبیینیت زۆرینەى خەلكى پازى نین لە پەرورەدگاریان،
 ئیتر چۆن لە یەكتر پازى دەبن.

وانەى دووہم

دەستی خەلكى بگرە بەرەو لای پەرورەدگار... تێگە لەوہى
 پەرورەدگار پەيامبەرانى ناردووە بۆ پینوینیکردنى خەلكانى خراپ. گەر
 خەلكى ھەموویان باش بوونایە، ئەوا پتوئیستیان بە پەيامبەران نەدەبوو،
 تەنانتە خەلكە تاببەتەكانیش پەرورەدگار پەيامبەرى بۆ ناردوون.
 فیرعەونى بانگەشەكارى خودایەتى ﴿أَتَأْتِكُمُ الْآخِلَاقُ﴾. پەيامبەرىكى
 كەورەى بۆ نارد، بۆ ئەوہى گوتەبەكى نەرم بدات بە گویندا: قولا لینا.
 ئەوانەى دەیانگوت: بتهكان كچی خودان... باشترین دروستكراوى خۆى
 وەك پەيامبەر بۆ ناردن.

جورهیجی خوداپه‌رست

بوخاری و موسلیم له فهرمووده‌یه‌کدا ده‌گێرنه‌وه، خۆشه‌ویست فهرموویه‌تی جورهیج پیاویکی خوداپه‌رست بوو... له کوخینکدا سه‌رقالی خوداپه‌رستی بوو، پوژیک دایکی سه‌ردانی کرد، جورهیج نویژی ده‌کرد، دایکی بانگی لێ کرد: جورهیج... جورهیج له دلی خۆیدا گوتی په‌روه‌ردگارا، نویژه‌که‌م یان دایکم! به‌رده‌وام بوو له نویژه‌که‌ی، دواتر دایکی به‌جینی هیشت. پوژی دوا‌یی به‌هه‌مان شیوه‌ دایکی هاته‌ لای و بانگی لێ کرد جورهیج گوتی: په‌روه‌ردگارا، دایکم یان نویژه‌که‌م، به‌رده‌وام بوو له نویژه‌که‌ی وه‌لامی دایکی نه‌دایه‌وه، دایکی به‌جینی هیشت. بۆ پوژی سییه‌م دایکی هاته‌وه، به‌هه‌مان شیوه‌ بانگی لێ کرد، جورهیج گوتی: په‌روه‌ردگارا، نویژه‌که‌م یان دایکم، به‌رده‌وام بوو له نویژه‌که‌ی، دایکی نیگه‌ران بوو، گوتی: په‌روه‌ردگارا، نه‌یمرینی هه‌تا پووی داوینپیسانی پێ نیشان ده‌ده‌یت. به‌نی ئیسرئیل له‌نیو خۆیاندا به‌ سه‌رسامیه‌وه باسیان له خوداپه‌رستی جورهیج ده‌کرد، ئافره‌تیکی قه‌شه‌نگی خراپه‌کار گوتی: گه‌ر ئاره‌زوو بکه‌ن له‌ خشته‌ی ده‌به‌م، چه‌ند جار خۆی بۆ نمایش کرد... جورهیج به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک لای نه‌کرده‌وه به‌ لایدا... دواتر له‌گه‌ل شوونیک ده‌ستی تیکه‌ل کرد و دووگیان بوو، دوا‌ی

داپۆشینی کەموکورتیی ئەوانی تر شتیکی و گرفتارکردنی
ئافرهتیکی داوینپاک بە پیاویکی خراپ بەهۆی شارندنهوهی
راستییهکانهوه شتیکی تره.

وانه‌ی پینجه‌م

له‌گه‌ل خودا به، بۆ ئه‌وه‌ی خودا له‌گه‌لت بێت.
خۆشه‌ویست به‌ ترسوله‌رزوه له تاریکایی شه‌ودا مه‌ککه‌ی
به‌ره‌و مه‌دینه جیهیتشت، دواتر به‌ پوژیی پووناک به‌ سه‌ره‌رزیه‌وه
له‌ هه‌ر چوار ده‌رگایه‌وه گه‌رایه‌وه مه‌ککه‌.
یوسف به‌ ستم و نا‌ره‌وا خرایه‌ زیندانه‌وه، دواتر بوو به
عه‌زیزی میسر.

لاوانی ئه‌شکه‌وت به‌ مه‌به‌ستی پاریزگاری له‌ ئایینه‌که‌یان به‌ره‌و
چیا هه‌له‌هاتن... خه‌ویان لیکه‌وت، دواتر په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر حالیک
زیندووی کردنه‌وه، که‌ ته‌واوی دانیشتوانی شاره‌که‌یان هاتبوونه
سه‌ر ئایینی ئەوان.

خه‌لکی زۆر له‌وه بێتواناترن، زیانیکت پینگه‌یه‌نن که‌ خودا
په‌زنامه‌ندی له‌سه‌ر نه‌بیت.

ناتوانن سوود و قازانجیکت پێ بگه‌یه‌نن، خودا په‌زنامه‌ندی
له‌سه‌ر نه‌بیت.

ئه‌وه‌ی توانای پوژیدانی خۆی نییه، ئیتر چۆن توانای پوژیدانی
ئەوانی تری هه‌یه.

ئه‌وه‌ی مردنی خۆی به‌ده‌ست نییه، زۆر له‌وه لاوازتره‌ داوی
ژیاانی لێ بکریت.

که‌وايه با دل‌ه‌کامن په‌یوه‌ست بێت به‌ په‌روه‌ردگار هه‌.

ناسیای کچی موزاحیم

ئەبویەعلا لە موسنەدەکەیدا لە ئەبوهورەیرەو دەگێڕێتەو،
 خۆشەویست فەرموویەتی: «فیرعەون چوار میخی بە هەردوو
 دەست و هەردوو پاچی هاوسەرەکەیدا داکوتی، کاتیک ئەوانە
 ئازاریان دەدا لێی دوور دەکەوتنەو، فریشتەکان سیبەریان بۆ
 دروست دەکرد. بەوپەڕی سۆزەو داوای لە پەروردگاری کرد
 ﴿ رَبِّ آتِنِي مِنْكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَيَجْعَلْ لِي مِنَ الْقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ ﴾ (التحریم)»، تۆ لای خۆت لە بەهەشتدا مالێکم بۆ
 دیاری بکە و بزگارم بکە لە فیرعەون و کردەوێ ئەو لە کۆمەڵی
 ناهەقانیشم پاهێ کە، پەروردگار مالهەکی خۆی لە بەهەشت
 نیشان دا.

وانە یە کەم

پەروردگار لەنیو مالهەکانی خۆیاندا دژایەتی ستمکار و ملهوپان
 دەکات، هەر لەو کوشکە ی فیرعەون تێیدا پڕ بە دەمی هاواری کرد
 ﴿ أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى ﴾ گوتی: «ئەمن پەرورینی هەرە پایەبەرزتانم»
 پەيامبەریکی لێو دەرچوو، کە عەرشی فیرعەونی هێتایە لەرزە.
 هەر لە ژووری نوستنەکە ی فیرعەون، یەکیک لە گەرەترین

خاوەنشکۆی وەک ئاسیایە، تەواوی تەمەنی لەنیو کۆشکدا بەسەر بردوو، فیرەون لەسەر سەکۆیەکی دارین، هەردوو دەست و قاچەکانی بە میخ داکوئی، شاخیکی سەختی بەهینز کاتیک نوێلەکان بەردەکان دادەتاشن بە ئارامییەو خۆی پادەگریت.

ئارامگر وەک ئەو درەختانەی کە دەمی تیژی موشارەکان نایان گریه نینت.

جەستەیهکی نەرم لەسەر زەوی بە توندی ئازار دەدریت، پڕۆحیکی پڕ شکو بەرەو ئاسمان دەفریت، پینش ئەوێ پۆحی بەرەو ئاسمان بفریت، بە زەرەخەنەو دەپوانیتە جینگەکەیی لە بەهەشت، وەک ئیبن کەسیر دەگیریتەو، فیرەون بەم هەلوێستەیی ئاسیا تەواو نیگەرەن بوو، شیتی گرتی و گوتی: ئەو ئیستایش زەرەخەنە دەکەیت؟ فیرەون بیئاگا بوو لەوێ، ئەو مالهێ پێشتر داوای کردبوو، پەرورەدگار بۆی ئامادە کردوو.

وانەیی چوارەم

پەرورەدگار دەیتوانی لەو سزایە پزگاری بکات، ئەو خودایەیی فریشتەیی نارد و سێبەری بۆ کرد بیتوانا نەبوو لە ناردنی فریشتەیهک بۆ پزگارکردنی ئاسیا لە دونیادا، کاری خۆی چاندن تا لە قیامەتدا بیدوریتەو. پەرورەدگار ویستی بازرگانیهکەیی لەگەڵ خودا گەشە پێ بەدا.

لە بیرت نەچیت، کاتیک سزا و ناپەختی دووچاری ئەهلی ئیمان هاتن، گومانەت بەرانبەر بە خودا بۆ دروست نەبیت، مەرفە گیلەکان کاتیک دەبینن لە جەنگیکدا ناحەق سەر دەکەویت، دەلێن: ئەهلی خودا لە کۆییە؟ پەرورەدگار دەستی هەندیک لە خەلکی بەرانبەر هەندیکی تر والا کردوو، ئەمە لە بیتوانایی پەرورەدگارەو نیه، کاتیک

خەلکیش ناپار یزیت.

هەر لەبەر ئەوێ خۆشەویست (دروودی خودای لێ بیت)،
دەفەر مویت: (اذا جاء کم من ترضون دینە وخلقە فزوجه) «هەر
کەس هاتە داخوایی کێژە کانتان، لە ئایین و پەوشتی پازی بوون،
بیدەنێ.» هەر کەس هەولی پازیکردنی پەرورەدگار بدات، بە
دلنیا ییەوێ هەولی پازیکردنی ئەوانی تر دەدات، لەبەر ئەوێ ئاگادار
بە، کێژە کەت بدە بە خەلکی لەخوداترس، گەر خۆشی ویست، پیزی
لێ دەگریت. گەر خۆشی نەویست، بپزیزی پێ ناکات.

قهرز و دانه‌وهی

بوخاری له فرموده‌ی نه‌بووه‌وپیره‌وه ده‌گپ‌پته‌وه، باسی
پیاویکیان کرد له به‌نی ئیسرائیل، داوای هه‌زار دیناری کرد له
پیاویکی تر، ئه‌ویش گوتی: چهند شاهیدیکمان بۆ بهینه بۆ ئه‌وه‌ی
بینه شاهید.

کابرا گوتی: خودا به‌سه به شاهیدی.

که‌فیلیکمان بده‌رئ.

خودا به‌سه به که‌فیل.

پاست ده‌که‌یت...

کابرا قهرزه‌که‌ی پی دا بۆ ماوه‌یه‌کی دیاریکراو، کابرای
قهرزه‌رگر پویشت، کاره‌کانی جیبه‌جی کرد، کاتیک وه‌ختی
دانه‌وه‌ی قهرزه‌که‌هات، به‌ره‌و ده‌ریا به‌رئ که‌وت بۆ ئه‌وه‌ی خۆی
بگه‌یه‌نیته لای هاوه‌له‌که‌ی...

کابرا به‌له‌می ده‌ست نه‌که‌وت بۆ ئه‌وه‌ی بگاته‌وه لای خاوه‌ن
قهرزه‌که‌ی، ناچار داریکی هه‌لکۆلی و هه‌زار دیناره‌که و نامه‌یه‌کی
خسته ناوی و به جوانی دایپۆشی و گوتی: په‌روه‌دگارا، تۆ
ئاگاداری من هه‌زار دیناری فلانه که‌س قهرزدارم، داوای که‌فیلی
لئ کردم، وه‌لامم دایه‌وه، خودا که‌فیلمه، ئه‌ویش به‌وه پازی بوو،

وانه‌ی سییه‌م

تو بروانه له‌م چیرۆکه‌دا چی سهرسامی کردیت؟ سهرسام بوویت به‌و پیاوه‌ی که رازی بوو به‌که‌فیلی و شاهیدی پهره‌ردگار، یان به‌و پیاوه‌ی که پاره‌کانی خسته مه‌ترسییه‌وه له‌پیناو ئه‌وه‌ی په‌یمان‌که‌ی بباته سهر؟ چه‌نده قه‌شه‌نگه کاتینک مرۆفه ره‌سه‌ن و جوامیره‌کان پینکه‌وه مامه‌له ده‌که‌ن، پیاویکی مه‌رد به‌بی بوونی شاهید و که‌فیل، ماله‌که‌ی دا به‌قه‌رز. مه‌ردیک له‌ ریتی کۆته‌دارینکه‌وه، هه‌ولی گیرانه‌وه‌ی ماله‌که‌ی ده‌دات.

وانه‌ی چواره‌م

هه‌میشه نییه‌تی خیرت بیت، تا پهره‌ردگار رینگاكانت بۆ رووناک بکاته‌وه. کاتینک مرۆشی قه‌رزدار نیه‌تی گیرانه‌وه‌ی ئه‌مانه‌ته‌که‌ی هه‌یه، پهره‌ردگار کۆته‌ره‌داره‌کان ده‌کاته په‌یام و ده‌ریایش ده‌کاته په‌یامبه‌ر. نیه‌تی خیرت هه‌بیت بیته که‌سیکی باش پهره‌ردگار هاوسه‌ریکی باشت پی ده‌به‌خشیت. نیه‌تی خیرت بیت، پهره‌ردگار رینموویت ده‌کات بۆ لای خه‌لکانینک فیرت ده‌که‌ن، نیه‌تی خیرت بیت له‌وه‌ی ده‌ستپاک بیت، پهره‌ردگار رینموویی ده‌کات بۆ لای که‌سانی نیماندار. پهره‌ردگار خیری له‌ دلی هه‌ر یه‌کینک له‌ به‌نده‌کانی بینی، به‌ دلنیاپیه‌وه ده‌رگای خیری به‌ سه‌ردا ده‌کاته‌وه.

وانه‌ی پینجه‌م

گر که‌سینک په‌نای دای به‌ پهره‌ردگار، تۆیش په‌نای ده‌. که‌سینک داوای لی کردی، له‌به‌ر خاتری پهره‌ردگار هاوکاریی بکه و پتی ده‌.

ههور

ئىمامى موسلىم له فەرمودەى خۆشەويستەوہ دەگىزىتەوہ،
جارىكىيان پياويك له دەشتىكدا بوو گوپى له دەنگىك بوو فەرمانى
کرد بە ههور برۆ باخچەى فلانەكەس ئاو بدە.

ههور فەرمانەكەى بەجى هيتا و له شوپى مەبەست بارانى
باراند، كابرا كە پروداوہكەى بينى، شوپىن ههورەكە كەوت، گەيشتە
ئەو شوپىنەى كە بارانى لى بارى، بە خاوەن زەووبىيەكەى گوت: ئەى
بەندەى خودا ناوت چىيە؟

گوتى: ناوم فلانە كەسە... دروست ئەو ناوہ بوو له دەنگى
پىشتەر بىستبووى

ئەى بەندەى خودا بۆچى پرسىياري ناوم دەكەيت؟
گويم له دەنگىك بوو بەو ههورەى دەگوت برۆ باخچەى
فلانەكەس ئاو بدە -ناوى تۆى هيتا- تۆ چى دەكەيت لەم باخچەيە.
ئەوہى لەم باخەوہ بەرھەم دىت دەيكەم بە سى بەشەوہ،
بەشىكىيان دەكەمە خىر و بەشەكەى تريان خۆم و مندالەكانم
دەيخۆين، بەشىكى ترى دەگىزىمەوہ بۆ ناو باخەكە.

وانه ی یه گه م

هر که سینک ئه رکه کانی په روه ردگار بپاريزت،
په روه ردگار کاروباره کانی ئاسان ده کات.
ئوه ی له بېر ده ستدايه بخه ره خزمه تی په روه ردگار ه وه،
په روه ردگار گه ردوونت بۆ رام ده کات.
بۆ په روه ردگار به، وهک ئه وه ی پئی خو شه،
بۆت ده بېتت وهک ئه وه ی خو ت پېت خو شه.
ياسا کانی گه ردوون حوکم به سهر خه لکيدا ده کهن،
حوکم به سهر په روه ردگار دا نا که ن.
په روه ردگار له پېتاو يه کيک له بېنده باشه کانی،
ياسا کانی گه ردوونی ده گورپت.
په روه ردگار به راسان ده به خشيت به هۆی کاری چاکه يانه وه
هه روهک چۆن به په يامبهران ده به خشيت به هۆی پله ی
په يامبهر ييانه وه .

په روه ردگار کاری ئه وه،
بۆ خو شه ويستاني هه ر ئه وه،
ئاگري پرتاوی سووتېنه ر بۆ ئيبراهيم،
ده بېته فينکی و سه لامه تی،
نه ههنگی نيۆ ده ریا،
بووه هاوده می پر سۆزی يونس،
چه قوی تيژی کوشنده ی،
بۆ ئيسماعیلی بېنده ی،
کرده مايه ی سه لامه تی،
بۆ بېنده يه کی خو شه ويستی،

هەورێکی گنێرا،
 پەرۆردگار ئیرادەی وا بوو ئەو پزۆه زهوی هیچ کەس ئاو
 نەدریت، بەلام یەکتیک لە بەندەکانی شایستەئێ ئهوه نییه بارانی
 لێ بگریتهوه... ئا بەمشێوهیه پەرۆردگار یاسای جیهانی له پیتناوی
 بەندەیهکی خوشەویستی خۆیدا گۆری. لە راستیدا کاری ههوره
 باران بەسەر زهوی و تهواوی ئهوانی تردا بیارینی... ئیتر کاری
 پەرۆردگار ههورێکی تاییهت بۆ مرقۆتکی تاییهت... بەندەیهک
 که باوهر و نیهتی خۆی بۆ پەرۆردگار سولحاند، پەرۆردگاریش
 دونیای بۆ ئهوه سولحاند.

وانه‌ی دووهم

ئاو و ئاوبانگی راسته‌قینه... ئاوبانگی سەر زهوی نییه.
 له راستیدا ئاوبانگی راسته‌قینه ئاوبانگی ئاسمانه...
 تۆ بپروانه جوتیارێکی هه‌زاری نه‌ناسراو له‌سەر زهوی، بەلام
 ناسراو لای پەرۆردگاری...
 له لایه‌ن پەرۆردگاری جیهانیانه‌وه فرمان به هه‌ور ده‌کریت
 زهوی ئه‌وه دۆسته‌مان ئاو بده...
 ئای! چ به‌خته‌وه‌رییه‌کی گه‌وره‌یه، پەرۆردگاری جیهانیان ناوت
 به‌ینی...
 هه‌ندیک جار گه‌ر هونه‌رمه‌ندیک ئاومان به‌ینی له خوشیدا به‌ره‌و
 ئاسمان ده‌فرین.
 گه‌ر وه‌زیریک ئاومان به‌ینی، له خوشیدا زهوی نامان گریته
 خۆی.
 گه‌ر سه‌رۆکیک ئاومان به‌ینی، له خوشی و به‌خته‌وه‌ریدا زمانمان
 ده‌شکیت...

موغیس و بورهیره

بوخاری دهگیزیتتهوه، جاریکیان خوشهویست به عهباسی مامی گوت: «ئهی عهباس سهرت سوور نامینی له خوشهویستی موغیس بۆ بورهیره و رقی بورهیره له موغیس؟» بورهیره کۆیله یه کینک له ئەنسارییهکان، میردهکهی ناوی موغیس بوو... بورهیره تامه زرووی نازادی بوو موکاته بهی گوره کهی کرد له پیناو نازادبوون و رزگاری له کۆیلاهی تی، چوو له عانیسهی دایکی ئیمانداران بۆ ئهوهی هاوکاریی بکات له و بره پارهیهی که بۆ نازادکردنی دهستنیشان کراوه... دواي نازادبوونی، بیری له هاوسه رگیزییه کهی کردهوه، به پینی شریعت هه ر ئافره تیکی کۆیله، نازاد بوو له کۆیلاهی تی، سه ربه سته له وهی له گه ل میرده کۆیله کهی ده مینیتته وه، یا خود لئی جیا ده بیتته وه. بورهیره بریاری دا له موغیس جیا بیتته وه، موغیس بورهیره ی زور خوش دهویست، له سه ر کۆلانه کانی مه دینه ده هاته سه ر ریگهی، بورهیره به گریان وه لئی ده پارایه وه که بگه ریتته وه بۆ لای، به لام هه موو ئه م پارانه وه و لالانه وانه دلی بورهیره ی نه رم نه کرد، کاتیک موغیس بیثومید بوو له گه رانه وهی بورهیره بۆ لای، هاته لای په یامبه ر بۆ ئه وهی لای بورهیره شه فاعه تی بۆ بکات... په یامبه ر بورهیره ی بانگ کرد و پینی گوت: ئهی بورهیره گه ر بگه ریتته وه بۆ لای باشتره، ئه و هاوسه ری تویه، باوکی کوره که ته.

بەسوود نییە.»

وانەى سێیەم

مەرد بە، جوامیزبە، ئازاری دلێکی پر سۆز مەدە.
ئەو دلەى بەراستی خۆشى دەوینت، قەدرى بگرە.
خەلکی هەموویان دلێان هەیه.
گەر ئەوینداری خۆت نەخوازیت،
ئەوینداری یەکیکی تر دەخوازیت.
زۆر دابونەریت
و هەک بت وان، پێوستان بە شکاندنە.
دلێ ئەوانی تر مەشکینە
گونجاوترە
دابونەریتەکان بکەینە قوربانی لەپیناویان.

وانەى چوارەم

تکا بکە بۆ ئەوانی تر
پاریزگاریی دل لە پارێزگاریی جەستە گرینگترە.
شکانی دلان بەسووترە لە شکانی ئێسکەکان.
مرووف ئێسکی دەشکێ، زوو شیفای دیت
دیتەووە سەر پێ.
شکانی دل بەسوونیه، ئازاریکی بیکۆتایە
کوررد گوتەنى: شوینی گوللە چاک دەبیتەووە، شوینی قسە چاک
نابیتەووە.

هەر کات توانیت دوو دل یەک بخەیت، دوو دل مەبە، نرخی راستەقینەى
مرۆڤەکان بەو نەییە چیاان هەیه، بەو هەیه کە پێشکەشى دەکەن. نرخی

رہت کرایہ وہ، واہست مہکے سووکایہ تیت پی کراوہ، ہر چند ہول
 بدہیت ناگہیتہ پلہوپایہی پھیامبہر (دروودی خودای لی بیت)، تو بروانہ
 موحمہدی پھیامبہر تکا دکات لہ ٹافرہ تیکی بہندہ، بہلام داواکھی رہت
 دہکاتوہ، پھیامبہر رہتکرندہ وہی ٹم داوایہی بہ بیڑیزی ورنہ گرت،
 نہ بروہ نہ یار، دواي ٹوہی داوای رہت کرایہ وہ...
 پاداشتی شہفاعت و داواکاری بہ خذبہ زلانی بہ تال مہکے وہ.

وانہی شہشہم

ھیچ کاریکی چاکہ بہ بچوک مہزانہ...
 پھیامبہر لہ ہموو کس پهرستشی زیاتر بوو... ہیندہ بہ پڑوو
 دہبوو وک ٹوہی بلینیت تہواوی سال بہ پڑوہ... ہیندہ شہونویژی
 دہکرد، وک ٹوہی ہیچ شہویک ناخہویت، بہلام ہیچ کات داواکاری بق
 ٹوانی تر رہت نہ کردوہ تہوہ...
 ہر کس پیویستی خہلکی جیبہ جی بکات پەروردگار پیداویستیہ کانی
 جیبہ جی دہکات...

تو لہ پھیامبہر سہرقالتری؟

بہ دلنیاپیہ وہ نہ خیر...

بہ پیوہرہ ٹانپیہ کہ ٹو پھیامبہری ٹوممت بوو، ٹرکی رینماییکردنی
 ٹوممتی لہ سہر شان بوو، لہ چوارچتوہ سیاسیہ کیشدا سہرؤکی
 دہولت بوو، ٹرکی بہ پیوہ بردنی دہولت و کاروباری خہلکی لہ سہر
 شان بوو، بہلام لہ گہل ٹوہیشدا بہ شیک لہ کاتہ کانی بق خہلکانی سادہ
 و ہزار تہرخان کردبوو، بہوپہری میہرہ بانپیہ وہ شہفاعت بق پیاویک
 دہکات لای خیزانہ کھی و بق بہندہ یک لای گہورہ کھی... کاتیک دیتہ
 ٹاستی خہلکانی سادہ زور گہورہ تر دہبیت لہ وہی خوت بیری لی
 دہکے پتہ وہ.

گۆزهی ئالتوون

بوخاری دهگێرتهوه خوشهویست فرموویهتی: پیاویک زهوییهکی له کهسیک کری... دواتر کابرای کریار گۆزهیهک زیتری له ناو زهوییه کهدا دۆزییهوه، کابرای کریار چووه لای فرۆشیار و پیتی گوت، من زهویم له تو کریوه، ئالتوونم له تو نه کریوه، فرموو زیتره کهت وهربگره و مولکی تویه.

کابرای فرۆشیار گوتی: من زهوی و شهوهی له نیویدایه به تۆم فرۆشتووه، دواتر بۆ چاره سه رکردنی کیشه کهیان، چوونه لای پیاویک بۆ شهوهی داوه ریبیان له نیواندا بکات، کابرای داوه ر گوتی: مندالتان ههیه؟ یهکیان گوتی: من کوریکم ههیه، شهوهی تریان گوتی: منیش کچیکم ههیه.

داوه ر: که وایه لیکیان ماره بکه ن و شهو زیتره بکه نه ماره یی و خه رجیی هاوسه رگیریان.

وانه ی یه کهم

نمونه ی وه رع و خۆپاریزی له م چیرۆکه دا ته واو سه رنجرا کیشه... لای هه ردوو لایه نی کریار و فرۆشیار... پێشینیان گوتوویانه: وه رع بریتیه له دوورکه وتنه وه له نو به ش له ده به شی حه لال له ترسی

كەوتتە حەرامەو، بەلام پیموایە ئەمە دوورە لە جوانیی بابەتەكە و جەوھەری روونکردنەوێكان و جۆریك لە بیتوانایی ھەیە، لە جوانترینی ئەوێ لە بارەى زوھدەوێ گوتراو، گوتەى ئیبن تەیمیە (پەحمەتى خودای لى بیت)، دروست لەم بارەوێ دواوێ قەشەنگى گوتوو: «الزهد ترك مالا ينفع فى الآخرة...» «زهد دووركەوتتەوێ لە ھەر شتێك كە سوودی بۆ دواپۆژ نییە.»

وەرە بریتییە لە دووركەوتتەوێ لەو شتەى كە دەترسیت لە دواپۆژدا زیانت پێ بگەيەنیت، بە ازھێنانان لە زۆریك لە حەلالەكان مەرۆف ناكاتە پلەى وەرە و خۆپاریزی...

كاتێك پەرورەدگار شتێكى حەلال كرد، بە دلتیایەوێ ھێچ زیانیكى بۆ مەرۆفەكان نییە، بەلام ھەندێك جار بابەتە حەلالەكان ناروونییەکیان پێوێ دیارە... ئیتر ئا لێرەوێ دەورى خۆپاریزی دیتە پێش، ئەو پیاوێ زەووییەكەى كړى، خۆى پاراست لەوێ گۆزە زێرەكە ھەلبگریت، پێى وابوو بەو كارە شتێك ھەلدەگریت كە مافی ئەو نییە، كەبرای كړیار بڕوای وا بوو بەو گریبەستى كړینە، تەنھا زەووییەكەى كړیوێ نەك گۆزە زێرەكە، كەبرای فرۆشیار خۆى پاراست لە وەرگرتنى، چونكە پێى وابوو زەووییەكە و چى لەناویدایە فرۆشتووێت... چ قەشەنگە! خەلكى پێش گریبەستەكان بە خۆپاریزی مامەلە لەگەل یەكترى بگەن... چ قەشەنگە! مەرۆفەكان پێش یاساكان پەچاوى بنەما ئەخلاقییەكان بگەن... دواتر دەبیت دلتیا بین لەوێ ئەوێ یاسا پیمان دەدا و مافی ئیمە نییە، بە دلتیایەوێ حەلال نییە وەك ئەوێ خۆشەویست دەفەرمویت: (إنكم تختصمون إلي، وإنما أنا بشر، ولعل بعضكم أن يكون ألحن بحجته من بعض)، «ئێوێ كێشە و ئاریشەكانتان دیننە لای من، منیش مەرۆفم لەوانیە ھەندێكتان قسەزانتەر و پەوانبێژتر بیت لە ھەندێكى

بکەن، قابیل جوتیار و ھابیل خاوەن مەرۆمالات بوو، نە مەرەکانی ھابیل و نە کشتوکال و شینایی قابیل گشتی نەبوون، ھەر یەکیان مولکی خاوەنەکانیان بوون... لە شەرفۆشی یەکەمین کاریک نەبوو لە میژوودا، ھەک ئەوھی ئەوان گومان دەبەن، بەلکوو ھەر لە میژووەوە خەلکی سەرقالی کار و فەرمان و چاندن و ئالوگۆپی کەلوپەل بوون ھەک جۆریک لە کەپنۆفروشتنی ئیستا... مولکایەتی تاک ھیچ کات ھۆکاری بەرپەککەوتن و پووبەپووبوونەکان نەبوو، بە پێچەوانەوە ھەسوودی و چاوبڕینە مولکی یەکتر، ھۆکاری بەرپەکەوتنی ئەوانی ترە. ئاریشەکان بەوە چارەسەر نابن مولک و مال بکریتە ھاوبەشی تەواوی مەرۆقەکان، بەلکوو چارەسەری بە پەرورەدەکردنی دەروون و پالفتەکردنیەتی، بەپراستی ئەمە لۆجیکیکی نەزۆکە ھەک ئەوھی پتی وایە چارەسەرکردنی دەستریژیکردنەسەر ئافرەتان بەوە دەبیت، تەواوی ئافرەتان ھاوبەش بن.

وانە ی سێیەم

پەرورەدگار بە شیوەیەکی دادپەرورەرانە رزق و پۆزی بەسەر مەرۆقەکاندا دا بەش کردووە، نەوھک بە شیوەیەکی یەکسان، بەو پتییە عەدل و دادپەرورەری بنەمایەکی پیرۆزتر و گەورەترە لە یەکسانی، پەرورەدگار عەقل و ژیری بەخشێوە بە ھەندیک لە مەرۆقەکان و مال و دارایی بەخشێوە بە ھەندیکی تریان، لوقمانی ھەکیم بەندەییەکی ھەژار، پەرورەدگار ئاوەز و ژیریەکی بێسنووری پتی بەخشی، ھەندیک جار سەرۆت و داراییەکی زۆر دەبەخشیت، ھەندیک جار خیزان بەبی مندال، ئافرەت بەبی خوورەوشتی جوان، کەم وایە پەرورەدگار تەواوی خووشی و جوانییەکانی دنیا پیکەو بەخشیتە بەندەکانی.

تەمەنی چووہ سەرہوہ، ئیتر توانای کاری نہما، دلگران بوو لەوہی
کہ مالہکەہی چۆلہ، خەلکی سەردانی ناکەن... کورپە تاقانہکەہی پینی
گوت، نیکەران مەبە، ئیتر لە ئیستا بەدواوہ من دەبمە دادوہر و
کاروبارەکانی خەلکی بەرچ دەکەم، باوکەکە بە کورپەکەہی گوت:
رازیم، بەلام پرسیارت لی دەکەم، گەر دوو کەس دەستقونجاویک و
بەخشندەہیک کیشەیان هینایە لات چی دەکەیت؟

کورپەکە: پارە لە بەخشندەکە وەر دەگرم بۆ بابای دەستقونچاوی.

باوک: گەر دوو کەسی رەزێل کیشەیان هینایە لات؟

کورپە: خۆم پارەیان پێ دەدەم کیشەکەیان چارەسەر دەکەم.

باوک: گەر دوو مرقۆی بەخشندە کیشەیان هینایە لات؟

کورپە: بە دنیاییەوہ دوو کەسی بەخشندە پتویستان بە داوہری

نییە!

باوک زۆر خوشحال بوو بە توانایی عەقلیی کورپەکەہی.

وہرازینی کچھی فیرعہون

ئەحمەدی کورپی حەنبەل لە موسنەدە کەیدا دەگێریتەو،
خۆشەویست فەرموویتەتی: لەو شەوێ چوومە ئاسمانەکان، بۆنیکێ
خۆش هات بە سەرمداد، گوتم ئەئێ جووبەرئیل ئەم بۆنە خۆشە
چییە؟

جووبەرئیل: ئەمە بۆنی وەرازینی (قژداھینەر، جوانکار)ی کچھی
فیرعەون و مندالەکانیەتی

گوتم: ئەمانە چین و کێن؟

جووبەرئیل: جارێک ئەم ئافرەتە قژی کچھی فیرعەونی شانە
دەکرد و لەپەر شانەکەئێ لە دەست کەوتە خوار.

گوتم: بە ناوی خودا.

کچھی فیرعەون: مەبەستت باوکمە؟

-ئەخێر خودای من و خودای باوکی تۆ.

-هەوال دەدەم بە باوکم.

بەئێ، کچھی فیرعەون هەوالی دا بە باوکی.

فیرعەون بانگی کرد و پێی گوت جگە لە من خودایەکی تر
هەییە؟

بەئێ، پەروردگاری من و تۆیە!

فیرعهون فرمانی کرد قورقوشم بکولتینن و نافرته و مندالهکانی
تینکه ن.

نافرتهکه به فیرعهونی گوت: داوکاریهکم لیت ههیه!

فیرعهون: بلی چیه؟

پینمخوشه دواتر ئیسکی خوم و مندالهکانم له پارچه قوماشینکا
کۆ بگریتهوه بخریته ژیر خاکهوه.

فیرعهون: ئهوه مافی تویه لهسه ئیمه!

دواتر به فرمانی فیرعهون یهک له دواوی یهک له پینش چاوی
دایکی خزانه نیو ئاگرهوه، تا هاته سهرهی منداله شیرهخورهکهی،
نافرتهکه به سۆزهوه سهیری منداله شیرهخورهکهی کرد، وهک
ئهوهی شیوازیک له ساردبوونهوهی پتیه دیار بیت. منداله
شیرهخورهکه هاته زمان و گوتی: ئهی دایکه خوت فری بد، سزای
دونیا ئاسانتره له سزای قیامت.

وانه ی یهکه م

ژماره ی ئه و مندله شیرهخورهانی له مهلۆتکه بیدا قسهیان
کردوه زیاتر له گێرانهوهیهکی لهسه ره، گێرانهوهی موسلیم باس
لهوه دهکات، ژمارهیان سیانه... یهکه میان عیسای کوپی مهریه م و
دوه میان مندالی شوانه که ی چیرۆکی جوره جی خوداپه رست و ئه و
منداله ی وهلامی نزا که ی دایکی دایه وه که دواتر باس له چیرۆکه که ی
دهکه یین... گێرانه وه ی ئیمام ئهمه د باس له چوار حاله ت دهکات...
له گهل ئه مانه ئه و منداله ی که شایه تی پاکداوینی یوسفی په یامبه ری
دا، گهرچی ئه م گێرانه وه یه ئیسرا ئیلییه، به لگه یه ک نییه له ئیسلامدا
ئه م گێرانه وه یه رته بکاته وه، وه ک ئه وه ی خۆشه ویست ده فهرمویت:
حدثوا عن بني اسرائيل ولا حرج... «له به نی ئیسرا ئیله وه بگێرنه وه

وانه ی پینجه م

ملهوره کان له هه مووکات و سه رده مینکا یهک جور مامه له بیان هه یه، ناو و که ره سته کانی مامه له کردنیان ده گوریت، به لام هه موویان به جیاوازی قوناغه کان خاوه نی یهک لوزیک و یهک جور بیرکردنه وهن، فیرعه ون ده کوژیت و له سیداره ده دات، سته مکاران ئیبراهیم فرچ ده دهنه نیو ناگره وه، ئومه ییه و ئه بوجه هل توندترین نازاری ئیمانداران دهن.

شیزوی جیاواز ده گرنه بهر، یه کیان مال و دارایی ئیمانداران داگیر ده کات و ئه وی تریان ده یانخاته زیندانه وه، یه کیکی تریان ده ستریژی ده کاته سه ر ئابرویان، ئه وی تریان مالیان ده روختینت یه کیکی تر نه وه کانیان ده کوژی ملهوره کان به که مژه بیان شوینپی یه کتری هه لده گرن... زوربه بیان هه مان ده رنه نجامیان هه یه به دریزی میژوو له داهاتویش هچ کات ملهوره کان کوتایی نایه ن.

به لک و که چهل و نابینا

بوخاری و موسلیم له خۆشه و یسته وه ده گێرنه وه: سێ کهس له بهنی ئیسرائیل هه بوون به لک و که چهل و نابینا یه که پهروه ردگار ویستی تاقیبیان بکاته وه، فریشته یه کی له سه ر شیوه ی پیاویک ناره لایان، فریشته که هاته لای به لکه که و پینی گوت: چی ده خوازیت؟ خه لکی بیزم لئ ده که نه وه، ئاواته خوازی پیست و رهنگیکی جوانم. فریشته دهستی به جهسته یدا هینا و بووه خاوهنی پیست و رهنگیکی جوان.

فریشته: چ مالیک ده خوازیت؟

- وشتر

- فریشته وشتره مێیه یه کی هه راشی ئاوسی له سه ر گوانی دایه و پینی گوت، خودا پیت و فه ری تی بخات، پاشان هاته لای که چه له که و پینی گوت چی ده خوازیت؟
- خه لکی بیزم لئ ده که نه وه ده مه ویت قژیکی جوانم هه بیته.
فریشته دهستی هینا به سه ریدا و بووه خاوهنی قژ و پرچیکی جوان.

پاشان فریشته پینی گوت: دلت چ مال و داراییه که ده خوازیت؟
- گوتی: ره شه ولاخ... مانگایه کی ئاوسی پی به خشی و پینی گوت

وانه ی په کهم

تاقیکردنه وه ته نها سزا و که موکورتی نییه، هندیک جار تاقیکردنه وه به شتی باش ده بیت، وهک شه وهی مال و دارایی و جوانییه کت پی ده به خشیت، دوو چاری تاقیکردنه وهت ده کات، سرکه وتن له تاقیکردنه وهی ناستهنگ و که موکورتییه کان به نارامگرییه، سرکه وتن له تاقیکردنه وهی خیر و خوشی به سوپاگوزارییه.

سوله یمان کاتیک زانیی به لقیس دیته لای، ته اوای وه زیړه کانی له مرؤف و پرییه کان کو کرده وه، داوای له ده ورو به ره که ی کرد عرشى به لقیسی بؤ نامه بکه ن.

شه وهی جنوکه یه کی به توانا پنی نه کرا،

مسولمانیکی ئیماندار شه نجامی دا.

ئیمانداریک که ناوی گه وړه ی په وړه دگاری ده زانی،

ناوی (الله) هر کات به نده کانی

داوای لن بکه ن وه لامیان ده داته وه.

روداوایک له ماو هیه کی که مدا عرشى سوله یمان له به رده میدا ثاواره بوو.

سوله یمان هم موو شه مانه ی وهک تاقیکردنه وه یه کی په وړه دگار بینی، دوو چاری خو به زل زانیی و لوو تبه رزی نه هات به و په ری خاکیبوونه وه دروشمی ﴿ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَكُفِّرُ لِنَفْسِهِ، وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴾ (النمل) «شه میش چاکه ی په وړه رنده ی منه ویستی تاقیم بکاته وه ناخو شو کورانه بژیړم یان پینه زان.»

سرکه وتن له تاقیکردنه وهی ده وله مه ندیدا شه وه یه شوینه واری

نیعمەتەکانی پەرورەدگار ت پتوھ دیار بیت و ھاوکاری و دەستگیرۆبی
ئەوانی تر بکەیت. دۆران و شکستھێنان لە تاقیکردنەوہی دەولەمەندیدا
ئەوہیە، کە وەک ھەژاران بژیت و دواتریش خودا وەک دەولەمەندان
لینچینەوہت لەگەل بکات. سەرکەوتن لە تاقیکردنەوہی دەسەلات
بەرپاکردنی و دادپەرورەیی و یارمەتیدانی ھەژارانە. شکست و
کەوتن تیدا ئەنجامدانی ستم و نادادییە دژی ئەوانی تر.

کاتی ھیز و دەسەلات تووشی سەرکێشی کردیت، بیر بکەرەوہ
لە ھیزی پەرورەدگار بە سەرتدا.
کاتیک ھاوسەرگیریت دوا دەکەویت دلنیا بە تاقیکردنەوہی
پەرورەدگارە.

پەرورەدگار دەیەویت بزانتیت چی دەکەیت، ئارام دەگریت ھەتا
ئەوہی ھاوسەرت پی دەبەخشیت، یاخود پەنا بز داوینپییسی و کاری
نەشیاو دەبەیت.

کاتیک بەخشینی مندال دوا دەکەویت چاوەروانی پەرورەدگارە
لێت، دەیەویت بزانتیت چی دەکەیت، ئارام دەگریت یاخود کوفری
نیعمەت؟

بە خۆتدا دەچیتەوہ و داوای لینخۆش بوون
لە پەرورەدگار ت دەکەیت
یان نیکەران دەبیت و
ھانا بز ساحیر و فالگر و
دەجالەکان دەبەیت؟
بیر بکەوہ
کاتیک بەخشینی مندال
بە زەکەر یا دوا کەوت
پەرورەدگار لە میحرابی نوێژدا

مژده ي به خشيني كورپه ي پي دا.
نيمه نه و ميله تين
له كړنو شدا
داوا له پروه ردگار ده كين
له ميحرا به كاندا وه لاممان ده دري ته وه.

وانه ي دوو هم

گرينگي سوپاسگوزاري نيمه ته كاني پروه ردگار به زمان و
نه ندامه كاني جهسته به شپوه يه ك هيچ كاميان جيگه ي نه وي تر يان
ناگري ته وه. پروه ردگار ده يه وي ت به رووني سوپاسگوزاري له
زاري خوته وه ببيستيت، هيچ كس هينده ي پروه ردگار حه زي به
سوپاسگوزاري نيه، ده يه وي ت ببيستيت چون مامه له له گهل نه و ناز
و نيمه تانه ده كيت كه پني به خشيويت.

پوژدي و په زلي
له گرته وه ي مال و دارا ييدا نيه
بچوونيك ي به سوود ده زاني و
ده رينا برت، نه مپش هر ره زلي يه.
بيده نگبونت له گه واهي يه ك
به هزي وه مافيك ده گزي يه وه
بچو خاوه ن مافه كه ي ره زلي يه.
ده توانيت كيشه ي نيوان
دوو هاوسه ر چاره سه ر بكه ي ت و
نه نجامي ناده ي ت، ره زلي يه.
زه رفنيكي قورسي ده ستي پيره پياويك
له ريگه يه كدا ده ببيستيت و هاوكاري ناكه ي ت

به هه مان شیوه رهزلییه
پییواریکی پهراگنده
له پینگه هه لئاگریت، ئه وهیش رهزلییه
ناوی په یامبه ره که ت ده بریت و
دروودی له سه ر نادهیت رهزلییه

به پوونی له ده رئه نجامی رهزلیی بروانه له م چیرۆکه دا.
کابرای گول بووه خاوهنی دونیایه ک وشتر، به لام ئاماده نه بوو
تا که وشتریک بیه خشیته که سیک که به زه لیلی لینی پاراپیه وه «دوای
خودا هیچ که س شک نابهم جگه له تو»، په روه ردگار ته وای
وشتره کانی لئ سه نده وه، بروانه دواپوژی کابرای که چهل به کوئی
گه شت له گه ل ئه وهی خاوهنی دۆلنیک مانگا بوو، به لام به رچاوی
تنگ بوو له به خشینی تنها مانگایه ک، بابای ژیر که رابردووی
خوی وه بیر هاته وه، به ژیری مامه له ی کرد پینی گوترا په روه ردگار
به ره که ت بخاته مال و داراییته وه.

هه ندیک جار به هوی تا که هه لوئستیکه وه بۆ هه میشه له لووتکه ی
سه ربه رزیدا ده میتینه وه. به پینچه وان هه ده کریت تا که هه لوئستیک
بیتته مایه ی لووتشکاندی هه میشه بیت. ژیانی مرۆف گوزارشته له
هه لوئست، هۆشیار به له وهی که تیندا بکه ویت.

وانه ی سییه م

دهوله مندی واتای خۆشه ویستی په روه ردگار نییه بۆ مرۆفه کان،
ئو که سه ی مال و سه رمایه ی هه یه مانای وا نییه خۆشه ویستی
په روه ردگاره.

گوزارشتیکی جوان له م باره یه وه گوتراوه
په روه ردگار ته وای دونیای به خشیه سوله یمان و نه مرود

به پنجهوانه‌ی مسولمانانه‌وه بییاوه‌پان خاوه‌نی زورترین مال و داری بوون، له راستیدا ده‌وله‌مندی لومه‌کراو نییه. خوشه‌ویست دروست وینای ئهم بابه‌ته ده‌کات، کاتیک باس له‌وه ده‌کات باشترین مالی حلال ئه‌و مالیه که لای مروقی مسولمانه.

وریا به کاتیک که‌مده‌ست و هه‌ژاریت و هه‌ست نه‌که‌یت هه‌کاره‌که‌ی تووره‌یی په‌روه‌ردگار له تو... کاتیک نه‌خوشی و بیماری به‌روکت ده‌گریت، و هه‌ست نه‌که‌یت په‌روه‌ردگار ده‌یه‌ویت سزات بدات... په‌روه‌ردگار هه‌کیمه به حکمه‌تی خوی پیتده‌به‌خشیت و لیتده‌گریته‌وه.

مروقی مسولمان ناگاته پله‌ی ئیمانی بالا تا ئه‌و بروایه‌ی لا دروست نه‌بیت، که پیتده‌دان و لیتگرته‌وه‌ی په‌روه‌ردگار به‌خشینه.

وانه‌ی چواره‌م

پزیشکی راسته‌قینه له ئاسمانه، په‌روه‌ردگار پیره‌ژنیکی نه‌زورکی، له ساتیکی که‌مدا ئاماده ساز کرد، بۆ ئه‌وه‌ی په‌یامبه‌ریک به‌یئیته دونیاوه.

ئه‌یوبی ئازیز و په‌یامبه‌ر چه‌ندین سال به ئازاری بیماریه‌وه نالاندی، په‌روه‌ردگار به میهره‌بانیه‌وه پنی فرموو ﴿ اَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ۝۱۴ ﴾ (ص) «پای خۆت بکوته به زه‌میندا، که ئه‌مه سه‌رچاوه‌یه بۆ مه‌له‌کردن ده‌ست ده‌دا و چایگیشه، ده‌شکرئ لینی بخویه‌وه.» جاریکی تر که‌پرایه‌وه ژیانی ئاسایی خوی.

دوستی په‌روه‌ردگار زه‌که‌ریا به نزای پر به‌زه‌یی ده‌ستی ئاتاجی بۆ په‌روه‌ردگار به‌رز کرده‌وه به نزای ﴿ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا ۝۸۹ ﴾ (الانبیاء) په‌روه‌رنده‌م هر به‌ته‌نیم مه‌هیله‌وه، پیوستی و به‌ندایه‌تی خوی ده‌سه‌لمیتیت په‌روه‌ردگار به ده‌م داواکه‌یه‌وه هات و په‌حیای پین به‌خشی.

مهى

نه سائى دهگيرپته وه خوشه ويست فرموويه تى: (خوتان بپاريزن له مهى، چونكه دايكى ته واوى تاوانه كانه). له رابردودا بپاويكى خوداپه رست هه بوو، ئافره تيك گرى عيشقى بۇ كابراى خوداپه رست تاوى سه نديبوو، جارييه كهى خوى نارد بۇ لاي كابراى خوداپه رست. كه نيزه كه پنى گوت: پنيويستمان پپته بۇ ئه وهى گه واهييه كمان بۇ بدهيت، كابراى خوداناس له گهل كه نيزه كه دا كه وته رچ تا گه يشته كوشكيك. كه نيزه كه ته واوى ده رگاكانى داخست تا گه يشته ژوورتيك، ئافره تى دلسووتاو به ئاماده يى خزمه تكارتيك و جامتيك مهى له چاوه پروانيدا بوو.

ئافره ته كه گوتى: سويند بينت بانگه يشتم نه كردوويت بۇ گه واهيدان، بانگم كردوويت بۇ ئه وهى له گه لم بخه ويت، يان ئه و پيكة مهيه بخويته وه، ياخود ئه و منداله بكوژيت. كابراى خوداناس به ناچارى گوتى: پيكيك له و شه رابهم بده رى، پيكيكى خوارده وه و دواتر گوتى: زياترم پى بده... ئه وه نده ي پينه چوو تا كه وته تاوان له گهل ئافره ته كه و دواتر يش منداله كه يشى كوشت. خوتان له مهى بپاريزن په روه رديگار ئيمان و مه يخورى لاي مروفتيك كو ناكاته وه.

وانه‌ی دووهم

ئه‌وانه‌ی هه‌میشه چهند هه‌لبژارده‌یه‌کی دیاریکراو ده‌خه‌نه به‌رده‌ستت، ده‌یانه‌وێت عه‌قلت زیندانی بکه‌ن له‌نیوان ته‌نها دوو هه‌لبژاردنی سنوورداردا... ده‌یانه‌وێت پیتبلین، ئه‌وه‌ی به‌رده‌سته ته‌نها هه‌لبژاردن نییه که ئه‌وان بۆت پیتشنیار ده‌که‌ن... زۆر جار ئه‌م بابته له‌ژیانماندا رووده‌ات، نمونه‌یه‌کی ساده، گهر سه‌ردانی هاوپیته‌کت بکه‌یت و پرسیارت لی بکا: چا ده‌خۆیته‌وه یان قاوه... هه‌لبه‌ت هاوپیته‌کت لیته‌دا تو‌ی خسته نیوان دوو هه‌لبژارده‌وه، که سینییه‌می نییه... هیچ هه‌لبژاردنیک نییه جگه له‌ چا، یان قاوه.

هه‌ندیک جار ئه‌و ریگه‌یه، یاخود ئه‌و دوو هه‌لبژاردنه‌ی ده‌خړیته به‌رده‌ستت هه‌ردووکیان هه‌ل‌ن... ده‌یانه‌وێت ناچاره‌ت بکه‌ن یه‌کیک له‌ پیناکان هه‌لبژیریت به‌ گومانی ئه‌وه‌ی یه‌که‌میان زیانی له‌وه‌ی دووه‌میان که‌متره... زۆر جار ده‌کریت ریگه‌ی سینییه‌م هه‌بیت، به‌لام تو له‌و ساته‌دا هه‌ستی پین نه‌که‌یت و عه‌قلت به‌ لایدا ناچیت به‌و پینیه‌ی له‌ ریزی ئه‌و هه‌لبژاردنه‌دا نه‌بووه که خراوته به‌رده‌ستت. بلیمه‌ت به‌ له‌ کاتی کیشه‌ و رووداوه‌کاندا به‌ وریایی مامه‌له بکه، بپیر له‌ هه‌لبژاردنی سینییه‌م بکه‌ره‌وه، جیاواز له‌ لیستی ئه‌و هه‌لبژاردنه‌ی خراوته‌ته به‌رده‌ستت.

وانه‌ی سینییه‌م

په‌روه‌ردگار ژیا‌نی بیروچ و ئاوه‌زی به‌خشیه‌ ته‌واوی رووه‌که‌کان، رو‌حی بیناوه‌زی به‌خشیه‌ ژیا‌نی ئاژه‌لان. ئاوه‌ز و رو‌حی به‌خشیه‌ ژیا‌نی مرو‌قه‌کان.

مرو‌ف به‌بی ئاوه‌ز ده‌بیته‌ ئاژه‌ل جگه له‌ تیرکردنی ئاره‌زووه‌کانی

وانه‌ی چواره‌م

دونیا خانه‌ی تاقیکردنه‌وه‌یه، به‌م هۆیه‌وه لیوانلیوه له ناره‌حه‌تی و تاقیکردنه‌وه، مرۆف دووچاره‌ی دوو جۆر له تاقیکردنه‌وه دیت، ئه‌وه‌ی به سروشتی خۆی پینی خوشه، ئه‌وه‌یشی پینی ناخۆشه، واته هه‌ندیک جار تاقیکردنه‌وه به‌دبه‌ختیی مرۆف له‌و بابته‌وه سه‌رچاره ده‌گریت که به سروشتی مرۆیی خۆی چه‌ز به بوونی ده‌کات. یوسفی جوانخاس (سه‌لامی خودای لی بیت)، دووچاره‌ی هه‌ر دوو تاقیکردنه‌وه‌که هات، په‌روه‌ردگار به هه‌ردوو جۆره‌که گرفتاری کرد، خۆشه‌ویستی زۆر و رقیببوونه‌وه‌ی زۆر

رقیببوونه‌وه‌ی زۆر فری دایه‌ بیری که‌نعانه‌وه

خۆشه‌ویستی زۆر فری دایه‌ کونجی زیندانه‌وه

سه‌یره! ئه‌مه‌ حالی خه‌لکیه له‌گه‌ل یوسفی راستگۆ... ده‌بیت حالی یوسف چۆن بیت له‌گه‌ل خه‌لکی؟ یوسف له‌ ته‌واوی تاقیکردنه‌وه‌کاندا سه‌رکه‌وتوو بوو له رقیببوونه‌وه‌ی براکانی ئارامی گرت، له خۆشه‌ویستی شیتانه‌ی زوله‌یخا ئارامی گرت... به‌هۆی سستم و رقی زۆری براکانیه‌وه وه‌ک ئه‌وان په‌فتاری نه‌کرد و نه‌هاته ئاستی براکانیه‌وه... خۆشه‌ویستی زۆری هاوسه‌ری عه‌زیز ده‌سته‌مۆی نه‌کرد. به‌روام وایه به‌لای تاقیکردنه‌وه‌ی رق ئاسانتره له به‌لای تاقیکردنه‌وه‌ی خۆشه‌ویستی.

گه‌ر دووچاره‌ی ئه‌و که‌سانه بووین که رقمان لێیان بیت

هه‌والمان پین نادات به‌وه‌ی دلمان ده‌یخوازیت

گه‌ر گرفتار بووین به‌و که‌سه‌ی خۆشمان ده‌ویت

ده‌کریت رهامنبکیشیت به‌ره‌و هه‌رامیک که به‌ فیتره‌ت مه‌یلمان

بۆی هه‌یه

دوو قاچی دارین

موسلیم له سه حیجه که یدا ده گیزیتته وه، خوشه ویست فهرموویه تی: ئافره تیکی کورته بالای به نی ئیسرائیلی له نیوان دوو ئافره تی بالابه رزدا پیکه وه رییان ده کرد، دواتر له دار دوو قاچی بۆ خوی دروست کرد و (بالای خوی بهرز کرد) و پاوانه و پاموره ی پر به پیی له پیی ده کرد، پری کردبوو له میسک که بۆنخوشتین بۆنه، دوایی رۆیشت بۆ لای دوو ئافره ته که و له گه لیاندا رپی ده کرد، نه یانفاسییه وه، له گه ل ریکردندا پاموره و پاوانه کانی ده جوولاند، بۆنی میسکی بلارو ده کرده وه.

وانه ی یه که م

ئافره تیکی ده شته کی که که ی له سه روبه ندی هاوسه رگیردا بوو، ئاموژگاریی ده کرد و ده یگوت: با هاوسه ره که ت جگه له جوانیت هیچی ترت نه بییت، جگه له بۆنی خوش هیچ بۆنیکی ترت لی نه کات، باش بزانه چاکترین بۆن بۆنی خوشه، ئەم ئاموژگارییه پوخت و کورترکراوه یه گشتگیره، ئەزموونی چهند ساله ی ئەم دایکه یه بۆ که که ی. خورازاندنه وه گه وره ترین داواکاریی پیوانه له ئافره تان. خۆبۆنخوشردن قه شه نکتیرین خورازاندنه وه یه.

بزائیت

دەتوانیت پیاوھەکی دەستەمزی خۆی بکات.
 ئافرەت پینچەوانەیی سروشتی خۆی دەجوولیتەو ھەر خۆی
 بخاتە بەرچاوی پیاوانی تر.
 ئافرەت مافی ئەوھی ھەیی لەگەل یەک پیاو ھاوسەری خۆی،
 ژیانیکی قەشەنگ بکات.

وانەیی چوارەم

ئارەزووی پیاوانە، جگە لە قەشەنگی و بۆنی خۆش و جوانی لە
 ھاوسەرەکانیان، شتیکی زیاتر بە دی نەکن.
 ئافرەتان پاداشت کراون لەسەر پاگرتنی دل و داوینپاکی
 ھاوسەرەکانیان ھەر یەک لە ژنان و پیاوان خۆشحالن بە بوونی
 قەشەنگی خۆپازاندنەو ھەر یەکتر ھەک ئیبن عەبباس دەلیت: من
 خۆم بۆ ھاوسەرەکم دەپازینمەو ھەک چۆن ئەو خۆی بۆ من
 دەپازینتەو.
 پیاوان پاداشت کراون لەسەر پاگرتن و گرینگیدان بە دلی
 ھاوسەرەکانیان.
 ساردی و پشتگوێخستنی پیاوان ئەو مافە بە ئافرەتان نادات
 دلپان بەدەنە پیاوانی تر.
 بە ھەمان شیوہ کەموکورتیی ئافرەت ئەو مافە ناداتە پیاوان بە
 ھەرام و ناپەوا دلپان بە لای ئافرەتانی ترەو بیت.
 ئەوھی پتویستە لە سەرمان داخستنی ھەرگای فیتنە و خراپەیی.
 ئافرەتیک سەبارەت بە پیاوھەکی بێر دەکاتەو،
 بۆچی دەبیت پیاوان لە تو زیاتر گرینگیی بە ڕووکەشیان بەدەن؟
 ھاوژینەکەت لە پیاوانی تر دەروانیت و دەپرسیت:

ئیسرائیل بوو.

ئافرەتان لە خودا بترسن دەرھەق بە پیاوان، ئیوھ لووتکەى
قەشەنگى و ئارەزووی پیاوانن.

پیاوان لە خودا بترسن دەرھەق بە مافەکانى ئافرەت،
لە بنەپەتدا کەرەستەکانى جوانکاریى چاوپوشتن و بۆنى خوش
حەرام نین، حەلالى و حەرامىی ئەم کەرەستانە بەھۆى شىوازی
بەکارھێنانیانەوھە.

بۆنى خوشى ئافرەتان لە شوین و کاتى خۆیدا پاداشتى لەسەرھ
چاوپرەشکردن لە کاتى خۆیدا نەبیت، تاوانە.
ھەموو شىوھەیکى خۆرزاننەوھ پاداشتى لەسەرھ.

ئەوھ نىیھە خۆشەویست دەفەرمویت: (وفي بضع أحدکم صدقة)،
«لە پىوھندى سىکسى ھەر یەک لە ئیوھ خىر و چاکە ھەیە.»

گوټیان ئەى خۆشەویست: ھەر کەس لە ئیمە ئارەزووھکەى
خۆى تىر بکات، پاداشت وەرھەگریت؟

گوټى: گەر لە حەرام تىرى بکات سزای لەسەر نىیھە؟

گوټیان: بەلى.

گوټى: کە وایە گەر لە شوینى حەلالى خۆى تىرى کرد پاداشتى
ھەیە.

ساره و فیرعهون

بوخاری دهگپرتیهوه خوشهویست فەرموو یه تی: «په یامبهه ئیبراهیم پیغه مبهه هیه کات ناراستی نهگوتوه و نهکردوه، ته نهه سی جار نه بیته: دوانیان له بهه خودا بوو، که گوتی: ﴿قَالَ إِنِّي سَقِيمٌ﴾ (الصافات) «بئس سؤ من نه خوشم.» ههروهه که گوتی ﴿فَعَلَهُمْ كَيْدَهُمْ﴾ (الأنبياء)، «گهوره که یان ئه م کاره ی کرد.» دانه یه کی تریان ده رباره ی ساره ی خیزانی بوو، ئه ویش ئه وه بوو کاتیک هاته خاکی زۆرداری که وه (ساره) ی له گه ل بوو، ساره یش له خه لکه زۆر جوانه کان بوو، ئیبراهیم پیتی گوت: ئه م زۆرداره ئه گه ر بزانیته تۆ خیزانی منی، ئه وه له پیناوه تۆدا ده مکوژیت، جا ئه گه ر پرساری لی کردیت، پیتی بلی که وه تۆ خوشکمیت، جا تۆ هه ر خوشکی منی له ئیسلامه تیدا، من نازانم که له زه ویدا مسولمان هه بیته جگه له من و تۆ. کاتیک که چوه زه ویه که وه، یه کیک له ده ستوپیه وندی زۆرداره که بینیی، ئه وه که سه که بینیی هاته لای زۆرداره که وه پیتی گوت، ئافره تیک هاتوه ته خا که ته شیواو نییه بو هیچ که سیک بیت ته نه هه بو تۆ نه بیته، ناردی به دایدا و بۆیان هینا. ئیبراهیم (سه لامی له سه ر بیته) هه ستا بو نوێژکردن، جا کاتیک ساره چوه ژوره وه بو لای زۆرداره که، زۆرداره که له تاودا خۆی

بۆ رانەگیرا و دەستی بۆ راکیشا، کەچی دەستی گیرا، گیرانیکى توند، ئەویش بە سارەى گوت: داوا لە خودا بکە دەستم بەردا و ئیتر هیچ زیانیکت پێ ناگەینم، ئەویش دوغای کرد، کەچی دەستی هینایەوه، ئەم جارەیان توندتر لە جاری یەکەم دەستی گوشرایەوه، وەک جاری یەکەم پێی گوتەوه، ئەویش دوغای کرد، کەچی هەر دەستی بۆ بردەوه، ئەم جارەیش لە هەر دوو جارەکەى تر توندتر دەستی نوقینرا! ئیتر گوتى: داوا لە خودا بکە دەستم بەر بدات، سویندت بۆ دەخۆم زیانت پێ نەگەینم، ئەویش داواى لە خودا بۆ کرد و دەستی کرایەوه، ئەو کەسەى بانگ کرد، کە ئافەرەتەکەى بۆ هینا بوو، پێی گوت: ئەمە شەیتانە مرۆف نىیە بۆت هیناوم، بىبە دەرەوه لە خاکەکەى من و هاجەرەشى پێ بدە. فەرمووی: ئینجا رۆزىشتن... هاتەوه و دەرکەوت، ئیبراھیم کە بىنێى بەرەو پىرى چوو، پێی گوت: ها چى بووه؟ سارەیش گوتى: خىر بوو، خودا دەستی ئەو بەدکارەى لەسەر لاداین و کارگوزاریکیشى پێ داین.

وانەى یەكەم

ئەم فەرموودەى خۆشەویست بابەتى عىسمەت و پارىزراوى پەيامبەرئەمان بۆ پشتراست دەکاتەوه. زانایان لە بارەى پارىزراوى پەيامبەرئەوه دوو بۆچوونى دیاریان هەیه:

بۆچوونى یەكەم: پارىزراوى پەيامبەرئەوان بە شىوئەیهكى رەھایە لە کاروبارەکانى دین و دۇنيادا بە هیچ شىوئەیهک پەيامبەرئەوان هەلە ناکەن.

بۆچوونى دووهم: بەشىكى تر لە زانایان پێیان وایە پارىزراوى پەيامبەرئەوان بە تەنها لە کاروبارى ئایىن و گەياندنێ پەيامى خوداییدا خۆى دەبینیتەوه، دەگونجیت لە کاروبارە دۇنيایىيەکاندا بکەونە هەلەوه.

وانه‌ی دووهم

زۆر گوتراوه له باره‌ی مه‌ترسیی درۆکردنه‌وه، هه‌ول ده‌ده‌ین تیشک بخه‌ینه سه‌ر ئه‌و شوینانه‌ی درۆکردن تیناندا ریگه‌ی پی دراوه، ئیسلام له‌ سێ کاتدا ریگه‌ی داوه به‌ درۆکردن: یه‌که‌م: درۆکردن له‌ گه‌ل دوژمنان... سه‌ربازیکی مسولمان به‌ دیل ده‌گیریت، پرسیا‌ری لێ ده‌که‌ن له‌ باره‌ی سوپای مسولمانانه‌وه. لۆژیکی نییه‌ به‌ راستی وه‌لام بداته‌وه، زانیاری له‌ باره‌ی سوپای مسولمانانه‌وه بخاته‌ به‌رده‌ستی دوژمن... وه‌ک دیاره‌ دروستی درۆ له‌ دۆخیکێ ئاوادا به‌ مه‌به‌ستی دوورخستنه‌وه‌ی مه‌ترسییه‌ له‌ سه‌ر سوپای مسولمانان.

درۆکردن به‌ مه‌به‌ستی پیکخستنه‌وه و ناشته‌وایی نیوان دوو که‌س ریگه‌ دراوه‌ بابای نیوه‌ندگیر به‌ مه‌به‌ستی چاکسازی له‌ نیوانیان شتانیکی بلیت که‌ هیچ کامیان نه‌یانگوتوه‌. حیکمه‌ت له‌ ریگه‌پیدانی ئه‌م جووره‌ له‌ درۆکردن نه‌هیشتی گرفته‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و ده‌سته‌به‌رکردنی کۆمه‌لگه‌یه‌کی ته‌ندروسته‌.

سه‌یه‌م: درۆی ژن بۆ پیاوه‌که‌ی و پیاو بۆ ژنه‌که‌ی.

ئه‌م جووره‌ له‌ درۆکردن خۆی له‌ موخامه‌له و مامه‌له‌ی دروست و ناز و نه‌وازشی نیوان ژن و می‌رددا ده‌بیته‌وه... درۆی مه‌به‌ستدار له‌ پیناوی فیل و ته‌له‌که‌ ناچیته‌ نیو چوارچیتوه‌ی دۆخه‌ ریگه‌پیدراوه‌که‌وه... بابه‌ته‌کانی غه‌زه‌ل و خۆشه‌ویستی و پیداه‌لدانی به‌وه‌ی جوانترین ئافره‌تی دونیایه، که‌رچی به‌و شیوه‌یه‌ نه‌بیته، ئه‌م بابه‌ته‌ بۆ پیاویش به‌ هه‌مان شیوه‌یه‌.

پیاویکی پرسیا‌ری له‌ هاوسه‌ره‌که‌ی کرد، سویندت ده‌ده‌م به‌ په‌روه‌ردگار منت خۆش ده‌ویت؟ به‌ راستی وه‌لامم بده‌ره‌وه‌:

گفتوگۆی نیوان موسا و ئادهم (سهلامی خودایان لئ بئیت)

بوخاری و موسلیم دهگیرنهوه، خوشهویست فهرموویهتی: (ئادهم و موسا کهوتنه گفتوگۆ لای پهروهردگار، موسا به ئادهمی گوت:

« تۆیت پهروهردگار به دهستی خۆی دروستی کردیت

له رۆحی خۆی فووی پئیدا کردیت

فریشتهکان کړنووشیان بۆ بردیت

له بههشت نیشتهجێی کردیت

دواتر خه لکی بههوی ههلهی تۆوه هاتنه سهه زهوی؟

ئادهم: تۆ ئه و موسایهی که پهروهردگار هه لیبژاردیت

قسهی له گه ل کردووی و په یامی بۆ ناردیت؟

له خۆی نزیکي کردوویته توه

ئه لواحی پئداویت که روونکردهوی هه موو شتی تئدایه

چهنده پیش ئه وهی من دروست بم خودا ته وراتی نووسیوه؟

موسا: چل سال.

ئادهم: له ته وراتدا دهقی: ﴿ وَعَصَىٰ آدَمَ رَبَّهُ فَفَوَّىٰ ۗ ﴾ (طه)، «ئادهم له

فهرمانی پهروهرندهی لای دا، له پری دهرچوو» بینیهوه؟

موسا: به ئی.

ئادهم: ئیتر چون لۆمه م ده کهیت له سهه کاریک

پهروهردگار، به و شیوه‌یهی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ (الشوری)
 «هیچ شتی وینه‌ی ئه و نییه هه‌ر خوی بیسه‌ر و بینایه»، گه‌ر ده‌ست
 به واتای قودره‌ت بیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ندیک له مسولمان باوه‌ریان
 پنیه‌تی، کیشه‌یه‌ک بۆ باوه‌ریان دروست ناکات. تیشک خسته‌سه‌ر ئه‌م
 باب‌ه‌ته، پنیسته‌یه‌کی ئه‌وتوی نییه هه‌مووان به قودره‌تی په‌روهردگار
 دروست بووین، کاتیک په‌روهردگار به ئیبلسی گوت: چی بووه‌ رینگر
 له‌وه‌ی کپنوش به‌ری بۆ ئاده‌م که به ده‌ستی خۆم دروستم کردوه.
 گه‌ر ده‌ست لیره‌دا به واتای قودره‌ت بیت، به دلناییه‌وه ئیبلسی
 ده‌یگوت: منیشت به قودره‌تی خۆت دروست کردوه.

له‌ حالیکدا ئیمه به‌م شیوه‌یه‌ بروامان به‌م باب‌ه‌ته‌یه عوزر بۆ ئه‌و برا
 مسولمانانمان به‌پنینه‌وه، که ئه‌م سیفه‌تانه ته‌ئویل ده‌که‌ن، گومانمان له
 ئیمانیان نییه، نه‌تیان جگه له پاک‌راگرتنی خودا شتیکی تر نییه.
 هه‌ر که‌س مسولمانیک ته‌کفیر بکات به‌هۆی باوه‌رپوونی به‌وه‌ی به
 زاهیری قورئان جینگیر بووه، به دلناییه‌وه بیته‌ده‌یی به‌رانبه‌ر مه‌قامی
 په‌روهردگار کردوه.

چ بیته‌ده‌بیه‌که مسولمان پنی وا بیت په‌روهردگار کتیبیکی ناردوه
 که پووکه‌شه‌که‌ی کوفر و بیئاوه‌رپیه
 لپرسینه‌وه‌ی ته‌واوی مرۆفه‌کان له‌سه‌ر خودایه.

وانه‌ی جه‌وته‌م

ئه‌وه‌ی له بووندا پووده‌دات په‌روهردگار له له‌وحی مه‌حفوزدا
 تۆماری کردوه. ئه‌وه‌ی له له‌وحی مه‌حفوزدا نووسراوه، به
 دلناییه‌وه پووده‌دات. کرده‌وه‌ی مرۆفه‌کان که په‌روهردگار به زانستی
 ره‌های خۆی زانستی پنی هه‌یه، به‌رپرسیاریتیان له‌سه‌ر به‌نده‌کان لا
 ناکه‌وینت.

ئەو پياۋەى سەد كەسى كوشت

موسلىم دەگىرپىتەۋە خۆشەۋىست دەفەرموئىت: لە ئوممەتانى
پىنشىن پياۋىك نەۋەدونۇ كەسى كوشتبۇ،
ۋىستى تۇبە بكات، پرسىياري كورد لە زاناترىن كەسى سەردەمى
خۇى،

كوتىان: فلانە خوداپەرست زاناترىنە.
ھاتنە لاي و پىيان كوت: نەۋەدونۇ كەسى كوشتوۋە دەتوانىت
تۇبە بكات؟
كوتى: نەخىز...

راھىبى كوشت كوردىيە سەد.
دواتر پرسىياري كورد لە زاناترىن كەسى سەردەمى خۇى.
كوتىان زانايەك لە فلانە شوئىن ھەيە.
كوتىان: ئەم پياۋە سەد كەسى كوشتوۋە، دەتوانىت تۇبە بكات
و بگەرپىتەۋە لاي پەرۋەردگار؟

كوتى: بەلى، ھىچ كەس ناتوانىت پىگىرى تۇبەى لى بكات.
بىرۇ بۇ فلان ناۋچە خەلكانىكى خوداپەرست لەۋى ھەن، بىبە
ھاۋپىيان و لەگەل ئەۋان خوداپەرستى بگە، ئىتر مەگەرپىۋە بۇ ئەۋ
جىگە خراپەى لىنى بوۋى.

ثابین و بیروباوهر به نرخره له ته واوی نه وانه ی تر.

زور گرینگه له خه لکانی پسور وهریگرین

مهرج نییه نیمامی مزگه و ته کان زانا و فقیه بن

په رستش گرینگه و مرؤف له پهروه رداگار نزیک ده خاته وه.

زانست شتیکی تره،

ته نانهت هاوه لانی په یامبه ر هموویان نه هلی زانست و فه توا

نه بوون، هه ریه که یان تایبه تمه ندییه کیان هه بووه،

نوبه ی کوپی که عب (په زای خودای لی بیت)، شماره زاترین ی

هاوه لان بوو له قورثان خوینیدا.

موعازی کوپی جه بهل (په زای خودای لی بیت) شماره زاترین یان

بوو له حه لال و حه رامدا

کاتیک نه بو به کری سدیق دوا ی نه ویش عوسمانی کوپی عه ففان

نهم پرسه یان نه دا به خالیدی کوپی وه لید، که عبیان پاسپارد بؤ

نهم کاره، له بهر پسپور پییه که ی.

کاتیک کار هاته سه ر جه نگ و به رهنکار بوونه وه ی هه لگه راوه کان،

خالیدی کوپی وه لید نهم نه رکه ی گرتنه نه ستو.

ته واوی کاروباره کان له سه ر پسپوری وه ستاوه.

کاتیک زبیریقانی کوپی عه دی هاته لای عومه ری کوپی خه تتاب

(په زای خودای لی بیت) و شکاتی کرد له حوته یئه له سه ر نه وه ی

هه جووی کردووه به

دَعِ الْمَكَارِمَ لَا تَرْحَلْ لِبُغْيَتِهَا

وَاقْعُدْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الطَّاعِمُ الْكَاسِي

واز له کردنی نه و پیاوه تی و مه ردا یه تیبه بهیته که تو نیته

کوشش مه که له پیتا و به ده سه ته پیتان یان

دابنیشه، تو ناندرا و پو شاک له به ر کراوی

که مایه‌تی به دوری، نتمه به‌دهر له‌وه‌ی که تو فیرت کردوین
هیچ نازانین.»

مالیکی کوپی نهمه سه‌ه‌ده بلمه‌ت بوو، ده‌یانگوت کاتیک
مالیک له مه‌دینه‌دایه که سه مافی فه‌توادانی نییه. پیاوینک له عیراقه‌وه
کۆمه‌لینک پرسپاری لین کرد، وه‌لامی هه‌ندیکانی دایه‌وه له باره‌ی
هه‌ندیکانه‌وه بیده‌نگ بوو.

کابرا گوتی: ئە‌ی مالیک بۆ وه‌لامی نهم پرسپاران‌ه ناده‌یت‌وه،
من چی وه‌لامی خه‌لکی عیراق بده‌مه‌وه؟
مالیک: پتیا‌ن بلی مالیک وه‌لامه‌کانی نه‌زانی.

وانه‌ی سه‌ییه‌م

شاگادار به! هیچ کات پیتوانه‌بیت تاوانه‌کانت گه‌وره‌ترن له
فراوانیی میهره‌بانیی په‌روه‌ردگار.

شه‌یتان رینک نه‌مه‌ی ده‌ویت، د‌ل‌نیا به‌ ده‌یه‌ویت تاوانه‌کانت له
پنیش چاو‌گه‌وره‌ بکات و میهره‌بانیی خودات له‌به‌ر چاو‌بچووک
بکاته‌وه، نهم پیاوه‌ نه‌وه‌دونۆ که‌سی کوشت، بریاری دا‌ته‌وبه‌ بکات،
جاریکی‌تر گه‌پایه‌وه سه‌ر تاوانه‌که‌ی.

قوربانییه‌کانی کرد به سه‌د، کاتیک په‌روه‌ردگار خیری له‌ د‌ل‌یدا
به‌دی کرد هۆکاری په‌شه‌یمانبوونه‌وه‌ی بۆ سازان

راستگۆ بوو له‌گه‌ل‌خودا، په‌روه‌ردگاریش سه‌رفرازیی هه‌تیا به‌ پنی،
تویشووی پ‌نچا‌یه‌وه و رینگه‌ی گرت به‌رم له‌ پ‌نیه‌دا مردن‌تووشی هات.
له‌ گه‌زانه‌وه‌ی بوخاریدا هاتوه، فریشته‌کان کاتیک ماوه‌که‌یان پ‌نوا، کابرا
رینک له‌ نیوه‌ی رینگه‌دا بوو په‌روه‌ردگار فه‌رمانی کرد به‌ زه‌وی بیت‌وه
یه‌ک، لیک‌نزیکی بیت‌وه تا‌نزیکی بیت‌وه له‌و جینگه‌ی سه‌فه‌ری بۆ کردبوو،
له‌ راستیدا نهم ته‌وبه‌کاره جگه‌ له‌ خوینر‌ن‌ژیک هه‌چی‌تر نه‌بوو.

بە دوژمنانی سەرسەختی ئیسلام ناسراون،
دواتر تۆبە دەکن و دەبنە گەورەترین بەرگریکاری ئیسلام.
گەر نوقمی تاوان بوویت،
ئاگادار بە، دەرگای میهرەبانیی پەرورەدگار کراوەیە.

وانەى چوارەم

مەبە بەر بەست لە نیتوان خودا و خەلکید، مەبە مایەى کەلین
لە نیتوان خودا و بەندەکانیدا، گوناھکاران پێویستیان بە کەسانیکە
دەستیان بگریت بەرەو پەرورەدگار، ئیتر بۆچی خەلکی لە
پەرورەدگار دور دەخەیتەو. پێش باسکردنی توورەیی لە بارەى
گەرەیی میهری خوداوە بۆ گوناھباران بدوێ، بەهەشت فراوانە
نیگەرەن مەبە، جیگەى تۆی تیندا دەبیتەو.
گوناھباران پێویستیان بە سۆز و بەزەییە، پەيامبەر راھیبیکى
بینى لەسەر ئایینە باتلەکەى شەونویژ دەکات.

خۆشەویست گریا، گوتیان بۆ دەگریت ئەى پەيامبەر!
فەرمووی ﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٢﴾ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾﴾ (الغاشية) «لە
کارکردندا چەوساوان، گرفتاری ئاورینکی سووتینەر دەبن، نیگەرەن
بوو، لەوێ کە سیکى شوینکەوتەى ئاینیکى تر بچیتە دۆزەخەو،
ئیتر چون پازى دەبیت کە سیکى ئەھلى ئیسلام بچیتە دۆزەخەو».
سەردانی جوولەکە یەک دەکات لە سەرەمەرگدا،
بانگەوازی دەکات بۆ ئیسلام.

پاشان دەفەرموویت، سوپاس بۆ ئەو خودایەى بەھۆى منەو
رزگارى کرد لە دۆزەخ.

خۆشەویستترین بەندەى پەرورەدگار
ئەوێانە کە پەرورەدگار لای خەلکی خۆشەویست دەکات.

ګوناھکاران تاوانه کانیان و شهیتانه کانیان به سهریاند زال بوون.
ئیتړ نه مه بهس نییه.

ئیمه یش باری سهرشانیان قورس بکه یین.

په یامبه جار هه بووه له شه ونویژدا به دریزیای شه و نه م

ثایته ی خوینده وه:

﴿ إِنَّمَدَّيْتُمْ فَأَمْدَكُمْ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ أَلَمْرِزُ الْمَكْرِمِ ﴾ (المائدة)

«ګه ر بته وئ ئازاریان ده ی، عه بدی خۆتن، ګه ر بشته وئ لینیان
خوښ بیت، خۆت ده زانی و هر بو خۆتی که ده سه لاتت به ده سته
و له کارزانی.»

په روه ردگار وه لایمه ده داته وه:

مژده ی په زامه ندیی ئومه ته که ی پی ده دات

پیویسته نه م میهره بانیبه ی په روه ردگارمان له پیش چاو بیت.

رقمان له تاوان بیت، نه ک تاوانبار.

له فرموده هاتوه: یه کیک له هۆزه کان به توندی ئازاری

په یامبه ره که بیان دا و پرومه ته کانی خویناوی بو.

به نه رمی خوینه که ی پروی سرپی و گوئی: اللهم اغفر لقومی

فانهم لایعلمون «په روه ردگار له هۆزه که م خوښ به، چونکه نه وان

نازانن.»

وانه ی پیئجه م

مردن بی ئاګاداری به روکی مروق ه کان ده گریت، هاوه لی ئیمه له

ریګه دا به ره و زه ویی چاکان، مردن به روکی گرت،

چهنده قه شهنگه نه م کوچه، چهنده په نګینه نه م مردنه له ریی

که یشتن به په روه ردگاری ژیا نی کوتایی هات له نزیکه کانت. بېروانه

خه لکیکی زور ناشتیا ن، نه گه یشتن بیدورنه وه!

چهندين مال بونيات نرا، خاوهنهكهی تيدا نهژيا.
چهندين كورسی خويندن چؤل بوون، خاوهنهكانيان مردن و
كوتاييان پی نههينا.

چهندين مندال له گور نران، چهندين گنج بارگهيان پينچاپهوه.
چهنديك كچی پرومانگی لهبری كهژاوهی زاوايهتی
بؤ نیو گور بهپی کران.
مهلی سبهی دهگه پیمهوه،
هموو نهوانهی مردن،

وهك ئيمه باوهريان وابوو بهم زوانه نامرن.
وانهی شهشه م

نيهتهكان هژكاری وهگرانی كارهكانن، نيهت به تنها بهرهوه
بهرزيمان دهبات، گهرچی كارهكيش نهكهين.
لهسهردهمی پهيامبهر موسادا، برسيهتی پرووی كرده بهنی
ئيسرائيل.

یهکینک له ههژارهكان پرووی كرده یهکینک له چیاکان و گوتی:
پهروهردگار، تو دهزانیته گهر هیندهی ئه و چیايه زیرم ههبا به
سهر خهلكیدا دابهشم دهکرد. پهروهردگار سروشی بؤ موسا نارد:
بهو بهندهیه م بلن ئيمه ئه و خیره مان لن قهبول کرد.
کردهوهكان لهگهله نيهتی خراپ سوودیکيان نییه.
عهبدوللای کورپی سهلول لهدوای پهيامبهروهوه نویژی بهیانی
دهکرد، كهچی لهژیری ژیرهوی دۆزهخدايه.

نيهتت چاک بیت، پهروهردگار كارهكانت چاک دهكات. دهخيلت
بم وهك ئه و كهسه نهبيت به ئومیدی سهوزبوونی له دهريادا، گهنم
دهچينیت بی ئهوهی ههچی لن سهوز بیت، له كوتاييدا دهستهخه پویيه
ههچ پاداشتیکی نییه.

چيروۆكى سى ھاۋەلى ناو ئەشكەوت

جاريك سى كەس لە پىشىنان بە پىگايەكدا دەپويشتن، باران دايگرتن، شەو ھات، پەنايان برده بەر ئەشكەوتىك، تاويړىكى گەورە لە كيوەكەوہ گل بووہوہ، دەرگای ئەشكەوتەكەى قەپات كرد، لەناو خوياندا كەوتنە گفتوگۆ، گوتيان سەير بكن بزانين چ كردهوہيەكى باشمان كردهوہ بۆ خودا بەو كردهوانە لە خودا بپاړينهوہ، بەلكوو بەھۆى ئەو كردهوہ باشانەوہ پەروەردگار دەرۋوى خىرمان لى بكاتەوہ و لەم تاويړە رزگارمان بىت.

يەكيان گوتى: پەروەردگارا، خوت ئاگادارى كە من باوك و دايكىكى پير و چەند مندالىكى وردم ھەبوو، شوانيم دەكرد و بژوييانم دابين دەكرد، ھەموو جاريك دەگەرامە مالەوہ، رانەكەم دەكردە پەچە و شيرم دەدۆشى، لە پيشدا دەرخواردى باوك و دايكەم دەدا، دواى ئەوان بەشى مندالەكانم دەدا، رۆژىك بەشويں لەوہرى باشدا دور كەوتەوہ، دەرەنگم بەسەر ھات، كە ھاتمەوہ شەو بوو، بينيم دايك و باوكم خەوتوون، منيش وەك جاران شيرم دۆشى بۆم بردن، بە ديار سەريانەوہ راوہستام، بە ئومىدى ئەوہى ھەر كات بەئاگا ھاتن شيرەكەيان بخۆنەوہ، پىتم خۆش نەبوو بەئاگايان بەينم، پىتشم خۆش نەبوو لەبەر ئەوان شير بدەم بە مندالەكان، مندالەكانيشم لەو ماوہيەدا

وانهه دووهه

کاتیک پهروهردگاریان وهبیر هینایتهوه، رابچلهکه، لووتت بهرز نهبیت، ههندیک جار تاوانی لووتبهرزیه برانبهر گونا هیندهه خودی گوناکه که قورسه، ههریک له ئادهه و ئیبلیس بیفهرمانی پهروهردگاریان کرد، ئیبلیس به رهتکردنهوهه کزنووش، بیفهرمانی پهروهردگاری کرد، ئادهه به خواردنی دارهکه بیفهرمانی پهروهردگاری کرد. یهک به یهک ههردووکیان تاوانیان نهجام دا، بهلام عاقیبهتیان وهک یهک نهبوو، ئیبلیس کاتیک سهرزهنشت کرا، لووتبهرزیه گرتی. ئادهه کاتیک سهرکونه کرا، داوای لیخوشبوونی له پهروهردگاری کرد، لووتبهرز و توبهکاریک زور جیاوازن، دهخیلت بم، کاتیک پهروهردگاریان وهبیر هینایتهوه لووتبهرزیه نهگرتیت. گوناھی مروئی بیئاگا، تاوانی کهمتره له مروئی لووتبهرز کاتیک قسهیهکت کرد، دلی کهسیکت شکاندت، کهسیک ههلهه وهبیر هینایتهوه، به گزیدا مهچق، دوو ههله و تاوان پیکهوه کومهکه رهوه، تاوانی قسهه زبر و تاوانی لووتبهرزیه، کاتیک پیوهندیی دستانهت لهگهل نهوانی تر دهپچرینیت. گورههیی سیلهه رهحمی وهبیر هینایتهوه، لووتبهرزیه مهنوینه، تاوانی برینی سیلهه رهحم و لووتبهرزیه پیکهوه کومهکه رهوه. کاتیک تاوان دهکهیت و سنورهکانی پهروهردگار تیدههپهینیت، دلسوزیک وهبیری هینایتهوه لووتبهرزیه نهبیت، پهروهردگار وهسفی وهلیدی کورپی موعهیره دهکات بهوهه لووتبهرز و یاخییه. ئهه دلشکاندنهه دوا تاوان دووچارت دیت، لهوانهیه لای پهروهردگار باشتهر بیت، لهه پهرستشهی دووچاری لووتبهرزیه دهکات، ههلبهت نهمه دوا نهجامدانی تاوانهکه، بهلام پیش نهجامدانی تاوانهکه شتیکی تره، تاوانهکان پیش نهه تاوانیکی تر. قیزهونترین تاوان نهه تاوانهیه که تنانهت دوا ناگادارکردنهوهه

بیت لە براکەیی، بە ھۆیەو بەو شیوەیەیی کە دەبیستم بریار دەدەم. ھەرچیەک لە مافی براکەیی بۆ ئەو ببێم، با وەرینەگریت، چونکە پارچەیک لە ناگری بۆ دەبچرم: داوھری پەيامبەر بۆ پچراندی ماف، ھەلالی ناکات. ئەوھێ مافی تۆ نییە گەر ھەموو دادگاکانی دونیا بۆت بچرن، پیت ھەلال ناییت، دلتیابە دادگایەک ھەبە لە قیامەت مافەکەت لئ وەرەدەگریتەو، ئەو پۆژەیی نە پارە ھەبە و نە دینار، ژماردن تەنھا بە کار و کردەوھێ چاکە.

لە کاتیکیدا لە ھەموو شت زیاتر پێویستمان بە کرداری چاکە، دەخپلت بچ ھیچ کات بە یاسا ھەولێ خۆزاکردن نەدەیت بەسەر خەلکانی بێشتوپەنادا، ھیچ کات باوەر بەو وتەبە نەکەیت کە دەلێت: یاسا خەلکانی لاواز و ئاسایی و گەمژە ناپارێزیت، ئەو خەلکی سادەن، واتای پەوایەتی دزیکردن لێیان نییە، دزی قەدەغە کراوھ بێ رەچاوکردنی ناسنامەیی ئەنجامدەرەکەیی.

بێ رەچاوکردنی لێھاتووویی بکەرەکەیی، لەم سەرەدەمدا بابەتە رووکەشەکان بوونەتە مایەیی سەرگەردانی خەلک، دەولەمەندیکی ھەزاران دینار لە خواردنگەیک وەک بەخشیش دەبەخشیتەو، کەچی کرینی کرینکارەکەیی دەدزیت و پینی نادات، کە ناکەتە نرخێ فنجانیک قاوھێ خواردنگەیکەیی گرانبەھا، بەخشندەیی راستەقینە پێدانی مافی ئەو کەسانە، کە مافیان لە سەر، کارەساتە ئۆتۆمبیلێکی گرانبەھا بە دیاری بێخشیتە بەرپرسیک، ستم و دزی لە خزمەتکارەکەت بکەیت، شیکیی راستەقینە پێدانی مافی ئەوانی تر، نەوھک شیکیی بۆینباخ و بۆنە گرانبەھاکان بەداخوھە لەم سەرەدەمدا خەلکی جگە لە شیکیی جلۆبەرگ، شیکییەکی تر نازانن گەر لە پۆح و دەروونیان بپروانی وێرانەیکە و ھیچی تر.

لەم چیرۆکەیی سەرەوھ کرینکارەکە ئامادە نەبوو کرینکەیی

رۆزیدەر تەنھا پەرورەدگارە
 ھاوسەرگیری ھۆکاری مندالیوونە
 ئەوێ مندال دەدات تەنھا پەرورەدگارە
 بە چاوی خۆت دەبینیت
 چەندە لە مەزقەکان چارەسەریان بەکار ھێنا و باش نەبوو
 باشترین پزیشکەکان گەران شیفايان بۆ نەھات
 چەندین لە مەزقەکان ھاوسەرگیریان کرد و مندالیان نەبوو
 پەرورەدگار پێی خۆشە داوای لێ بکریت
 مەزق پێی خۆشە پێی بدریت
 ئەوێ پێی خۆشە ئەنجامی بدە
 تا ئەوێ پیتخۆشە پیتبەخشیت
 پەرورەدگار لەو دلەت دەروانیت کە بینی تەنھا ھۆکارەکانی تێدا
 لیت دەگەریت تەنھا بۆ ھۆکارەکان
 گەر بینی لە دلەتدا جگە لە پەرورەدگار زیاتر گەرەبەکی تێدا نییە
 ھۆکارەکانت بۆ دەپەخشیت و خەلکیت بۆ دەستەمۆ دەکات
 ئادەم و ھاوسەرەکەمی تاوانیان کرد و داوای لیتبوردنیان لە
 پەرورەدگار کرد.

﴿ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّا تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٢٢﴾ ﴾
 (الأعراف) «ئەمێ پەرورەندەمان ناھەقیمان لە خۆمان کرد، ئەگەر تۆ
 لیمان نەبووری و بەزەیی پیماندا نەبەتەو، بێشک لە زیانبارانین».
 نوح کاتیک گیرۆدە دەستی گەلەکەمێ ھات فەرمووی: ﴿ لَأَنْذَرُ عَلَى
 الْأَرْضِ مِنَ الْكٰفِرِينَ دَيَّارًا ﴿٦١﴾ ﴾ (نوح) «لەم سەر ھەردە ئەو کەسانەمێ تۆ
 نانسەن، جووھەواریان لێ مەھیلە».

پەرورەدگار توفانی غەزەبی ناردە سەریان.
 ئیبراھیم بە ئەسپایی بە دەم ئاوازی پر لە حوزنی ﴿... فَأَجْمَلْ

أَفَيْدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ رَأْسًا.. (۳۷) ﴿ (ابراهيم) «دهسا تويش كاري وا بكه خلك به دل خوشي بوين»، هاوسهر و مندالكي به پهروهردگار راسپارد.

لروت به هوی نه ته وکه په وه دونیای لی هاته وه یهک، له حزوري پهروهردگارا نزي کرد (رب انصرني على القوم الفاسقين).
جوېره نیل به باله کانی گونده که ی بهرز کرده وه تا فریشته کان له ناسمان گویان له چه په ی سه کی نیو گونده که بوو، پاشان به توندي کیشایه وه به زه ویدا.

یوسف کاتیک ته وای دهرگا کانی زه وپی به سهردا داخرا، چریکه ی نزي: ﴿ وَالْأْتَصِرْفِ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْنَّ وَأَكُنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴾ (۳۲) ﴿ (یوسف) «تو نه گهر گه پي نه وانم لی لانه دهی، دلم ده چي بق لایان و په کیک دهم له نه زانان».

پچړی و پهروهردگار کردیه عهزیزی میسر.

مووسای که لیموللا کاتیک به رپرسیاریتیی بانگه وازی فیعه ونی خرایه نه ستو به نزي: ﴿ رَبِّ اَنْشِرْ لِي صَدْرِي (۱۵) وَبَسِّرْ لِي اَمْرِي (۱۶) وَاجْعَلْ عِقْدَةً مِنْ لِسَانِي (۱۷) يَقْفُهَا قَوْلِي (۱۸) وَاجْعَلْ لِي وَزِيْرًا مِنْ اَهْلِي (۱۹) هٰرُونَ اَخِي (۲۰) ﴾ (طه) «ته ی پهروهرنده ی من پشودریتو ترتم بکه. کاریشم لی سانا بکه. گیریه کم له زماندایه. بوم ره هاکه، تا له ناخافتم بگن. له خزمانم تاریکاريکم بق دانی. مه به ست هارونی برامه.»

داوای مه ددی پهروهردگاری کرد.

پهروهردگار راسته وخو به ﴿ اُوْتِيَتْ سُوْرَةٌ بِمُوسَى (۳۱) ﴾ (طه) «موسا

هرچی تو ویستت پښت درا»، به دهمیه وه هات.

سوله یمان په یامبره داد پهروه که نزي کرد: ﴿ وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْكِبِي لِاَحَدٍ مِنْ اٰوِيَّتِي (۳۵) ﴾ (ص) «سامانیکي وام بدهیه که له دوی من دهست هیچ که کسی تر نه که وئی.»

پهروهردگار گهردنی په ریه کانی خسته دهست.

یونسی دلشکاو له هوزه که ی

له تاریکی شهوی دهیجوری نیو سکی نههنگدا ناوازی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (الانبیاء) «لهغه یره ز تو هیچ خودایه ک شک نابهم، پاک و بیعیبی بو تویه، من له ریزه ی ناههقان بووم» سی دهپچری.

پهروهردگار سکی نههنگی بو کرده نشینه گه یه کی نارام.

زه که ریا په یامبه ری خوشه ویستی خودا تامه زرو ی هستی باوکایه تی له پهروهردگاری ده پارینه وه: ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ (آل عمران) «ئی خودانم زارویه کی چاک و پاکم پی ببه خشه، ده زانم تو پارانه وهی من ده بیستی».

له ساتی په رستش له نیو میحرابدا فریشته کان بانگیان لی کرد و مژده ی له دایکبونی په حیایان پی دا.

دو نیا جهنگی کی پر له گر و کلپه یه نزاکردن چه کی دهستی مسولمانه

جهنگاوه ری زیره ک به بی چه ک نایه ته نیو مهیدانی جهنگه وه.

وانه ی پینجه م

چهنده میهره بانه پهروهردگار بهنده یه ک کاتیک ویستی تاوانیک نه انجام بدات، گهر نه یکرد پهروهردگار به میهری خوی چاکه یه کی بو ده نووسیت، گهر ویستی خراپه یه ک بکات و نه یکرد پهروهردگار چاکه یه کی ته وای بو ده نووسیت.

هاوه لی نیمه ویستی زینا بکات، ته وای هه ولی بو ده دات، پهروهردگار به هویه وه به ردی کی گهره ی له سه ر نه شک و ته که لا برد. گهر ویستت خراپه یه ک بکه یت، پهروهردگاریان وه بیر هیتایته وه

قهز او هتی سوله یمان (سهلامی خودای لى بیټ)

جاریکیان دوو ژن هر یه که یان کورپیکى کورپه لى خوی پى بوو، گورگیک هات و کورپى ژنیکیانى برد، ژنه که یش به هاورپیکه لى گوت: گورگه که کوره که لى توی بردووه، ئه ویش گوتی: نه خیر کوره که لى توی بردووه، ده بیته کیشه یان، به مه به سستی داوه ریکردن ده چنه لای په یامبه ر داود (سهلامی خودای لى بیټ)، داود بریار ده دات ئه و کورپه لى ماوه بق ژنه گوره که بیټ، کاتیک دوو ژنه که لای داود هاتنه دهره وه، گه یشتن به سوله یمانى کورپى داود و باسه که یان بق گنرپایه وه، ئه ویش فهرمووی: ئاده لى چه قویه کم بق بهینن ده یکم به دوو له ته وه بۆتان.

ژنه بچکوله که گوتی: ره حمه لى خودای گوره ت لى بیټ، ئه و کاره مه که، کورپى ئه وه. سوله یمان که روانى ژنه بچکوله که زور سکی به منداله که ده سووتی، زانیی که مندالی ئه وه، سوله یمان منداله که لى دایه وه ژنه بچکوله که.

وانه لى یه که م

په روه ر دگار فه زلی هه ندیک له په یامبه رانى داوه به سه ر هه ندیکى تریاندا. په یامبه رانى (أول العزم) له ته واوی په یامبه رانى تر بالاترن،

باریه وه هن، قورئان تیشک دهخاته سهر بلیمه تی داود. له داوهری و چاره سهر کردنی کیشه کانی خه لکی وهک قورئان وینایان دهکات: ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْتَصِمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ﴾ (الانبیاء) «له داود و سوله یمانیش باسیک بکه، که به سهر کیشهی کیلگه یهک راگه یشتن، نه وسا که نازه لی گه لیک - کاتی شهوی - پنی وهر بیوون، نیمه ناگان له پیراگه یه که بیان بوو». چیرۆکه که نه مه یه مه رومالاتی پیاویک چوونه نیو شینایی پیاویکی تره وه، زوریان له شیناییه که بیان خوارد و نه وی تریان داته پاند، هه ردوو پیاوه که سکالای خویان برده لای داود، دادوهری کرد به وهی خاوه نی مه ره کان مه ره کان بدات به خاوه نی شیناییه که به هوی نه وهی تیکی داوه.

داوی ده رچوونیان لای داود، گه یشتن به سوله یمان، گوپی له گوتهی هه ردووکیان بوو، گوپی حوکه که به و شیوه یه نییه، به لکوو به وهیه خاوه نی زه وییه که مه ره کانی شوانه که وهر بگریت، بو نه وهی سنوودی لینی ببینیت، خاوه نی مه ره که زه وییه که بگریته نه ستو و نه وهی تیکی داوه چاکی بکاته وه، کاتیک شینایی زه وییه که ی وهک خوی لیکرده وه زه وییه که ده گنرپته وه و مه ره کان وهر ده گریته وه.

په ره ره دگار ستایشی نه م داوه رییه ی سوله یمانی کرد، فه رمووی: ﴿فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ﴾ (الانبیاء) «سوله یمانان تیگه یاند که ده بی چبکات».

به لام فه زلی داودی نادیده نه گرت فه رمووی: ﴿وَكُلَّمَا نَزَّلْنَا حُكْمًا وَعَلَّمْنَاهُ﴾ (الانبیاء) «به هه ردووکان کارزانی و زانستمان دا». له شاره زایی و بلیمه تی سوله یمان له داوه ریکردندا پیاویک هاته لای و گوپی: نه ی په یامبه ری خودا دراوستیه کم هه یه قازه کانم ده دزیت.

سولهيمان فرمانی دا بانگ بدری و خه لکی کډوونه وه، پاشان
چووه سهر مینبر و پرووی کرده خه لکی بډچی خه لکانیک له ئیوه
قازی دراوسیکه ی ده دزیت و دواتر دیته مزگهوت و په پی قازه که
هیشتا به سه ریه وه ماوه ته وه.

کابرای دزه ده ستنکی هینا به سه ریدا.

سولهيمان فرمووی: بیگرن ئه وه دزه که یه.

دا دوه ده بیت به وردی شاره زای ئه و بابه ته بیت که دا وه ریی
ده کات، هه ندیک بابه تی تر زیاتر پیویستی به وردی هه لسه نگاندن
هه یه، شهرع زوری که له م بابه تانه ی یه کلایی کردووه ته وه وه که
بابه ته کانی میراتی، قازی پیویستی به حکمهت و دانایی هه یه. له
باره ی سوله يمان وه، سی چی رزکمان خسته روو، هه لبت هه موو
ئهم چی رزکانه هیچ ده قنیک نه بوو له باره یانه وه ته نها به عه قل و
هوش بوو. چه ندین نمونه ی زیره کی و تواناییمان هه یه، مو عاویه
و شوره یی قازی شوره سوار ی ئهم مه يدانه ن، میژوو چه ندین
هه لویستی دانایی ئه و دوانه ی تو مار کردووه. ئیاسی کوپی مو عاویه
بووه قازی، عومه ری کوپی عه بدولعه زیز (په زای خودای لی بیت)،
پیویک لای ها وه لیکي هه ندیک مالی له ناو داریکدا شارد وه.

دواتر هاوړیکه ی که راپه وه و پاره کانی برد. خاوه ن پاره که هاته
لای ئیاس و گله یی خوی کرد، هاوه له که ی نکولی لی کرد که ئاگای
له بابه تیکی له و شیهویه بیت، ئیاس به کابرای گوت: بچو بډ لای
داره که بډ ئه وه ی بیرت بکه ویته وه.

تویش لای من دابنیشه تا هاوړیکه ت ده که رپته وه ئیاسی
سه رقالی داوه ریکردنی خه لکی بوو.

به دم کاره که یه وه پرووی کرده کابرا و پیی گوت: پیتوایه
هاوړیکهوت که شسته وه شویتی داره که؟

گوتى: نا هېشتا نەگەيشتووە شوپنەكەى دوورە.
 ئىياس توورپە بوو، گوتى: ئەى دوژمنى خودا، تۆ گوتت من
 شوپنى دارەكە نازانم، كاپرا هېچى پى نەما و كەوتە داوەكەوہ.
 يەككى تر لە زيرەككيبەكانى جارېك سى ئافرەت هاتنە لای لەو
 كاتەدا مەترسىيەك لەو شوپنەدا رووى دا.
 دواتر گوتى: ئەويان دووگيانە، ئەوہى تريان شيردەرە و ئەوى
 تريان كچە، دواتر پرسىاريان لى كرد، چۆن زانیت بابەتەكە بەو
 شيوہ يەيە؟
 راستت كرد، گوتى: كە مەترسىيەكە رووى دا يەكيان دەستىگرت
 بە سكيەوہ.
 دووہميان دەستى گرت بە سنگيەوہ.
 سىنەميان دەستى گرت بە دامپنيەوہ.
 مرؤف كاتېك مەترسى لەسەر دروست دەبيت دەيەويت
 پاريزگارى بكات لە خۆشەويستترين شت لای.
 جارېكى تر پياويك هاتە لای ويستى لە بارەى شەرابەوہ
 پرسىار بكات، گوتى: ئەگەر ترى بخۆم، شولاقم ليدەدەيت؟
 گوتى: نەخيز.
 گەر ئاو بخۆم شولاقم لى دەدەيت؟
 گوتى: نەخيز.
 كيشە چيبە گەر تريكە، بگەمە ناو ئاووہو، ببیتە شەراب، شولاقم
 لى دەدەيت؟
 ئىياس پى گوت: گەر لمت تىبگرم ئازارت دەبيت؟
 گوتى نەخيز.
 گەر ئاوت تىبگرم ئازار دەچيزيت؟
 نەخيز.

ګر ټم ډولچپه که قور و ټاوی تېدايه، پېتدا بکېشم ټازاری
دهبیت؟

بهلی ټازارم پې دهګات، ټمه وهک ټوه ټیيه.
ټوهی ټویش به و شېويه ټیيه.
جاریکی ټر ګوتیان سی ټهځنه مان له ټو هیه، ټو ناجوانیت، به
قسهی ځوت زور سهرسام دهبیت، زو و پریار دهدهیت.
ګوتی: ټوهی ټووم ناشرینه به دهستی ځوم ټیيه.
ټوهی ګویاه به قسهی ځوم سهرسام، ټیوهیش پتی سهرسام
ټین؟

- به قسهګانت ته او سهرسامین.
- که وایه سهرسامی ځوم بو قسهګانم له پېشتره.
ههړیک له ټیوه چهند په ټجهی هیه؟
ګوتیان: پېنج.
- بزچی به و شېويه خیرا وهلام دهدهنه وه.
- ټو شتهی به په قین دهیزانین، ځومان دوا ناخهین له
وهلامدانه وهی.
- منیش هر وهک ټیوه.

زوربهی کاتهګان پریاری دروست و له سره حق بووه، هه مو
جار دهیګوت: هیچ کهس له داوهریکردنې پشته نه شکاندم، چکه
له پیاویک جاریک له به سره له کورپی داوهریکردن دانیشتیووم،
کابرایک هاته ژورره و که واهی دا که فلانه باخ بهم شېوه و
فراوانییه مولکی فلانه کهسه.

پېمګوت: ژماره ی دارهګان چهنده؟
دوای که مینک پرسیاری کرد گوتی: جه نابی قازی ماوهی چهنده
سهرقالی کاری قه زاوه تی؟

- ماوہیەکی زۆرە.
- ژمارەى دارەکانى ئەم سەقفە چەندە؟ منیش نەمزانی قسەم پى ئەما و شایەتیە کەیم قەبوول کرد.
- شورەیحى قازى یەکیک بوو لە بلیمەتە سەرسورھینەرەکانى سەردەمى خۆى، لە سەردەمى عومەرى کورپى خەتتابدا ژیاوہ.
- شەعبى دەگێریتەوہ جارێک ئافرەتیک بە چاوی پڕ گریانەوہ هاتە لای عومەر و شکایەتى لە هاوسەرەکەى کرد.
- گوتم: ئەى ئەبوئومەییە، ئەم ئافرەتە ستمى لى کراوہ بۆیە دەگری.
- گوتى ئەى شەعبى، براکانى یوسفیش بە دەم گریانەوہ گەرانەوہ لای باوکیان.
- جاریکیان عەدى کورپى ئەرتات، هاتە لای لە کۆرپى داوہریکردندا بە شورەیحى گوت: تۆ لە کویتت؟
- لە نێوانى تۆ و ئەو بەردەدام.
- گویم لى بگرە.
- لەبەر ئەوہ لە کۆرەکەى من دانیشتوویت.
- من پیاویکم خەلکى شامم.
- خۆشەویست ھەمیشە نزیکە.
- ئافرەتیکم لە ھۆزەکەى خۆم خواستووہ.
- مال و نەوہت بەرەکەتدار بیت.
- مەرجم کردووہ لە گەلیان کە نەیبەمە دەرەوہ.
- دەبیت پابەند بیت بە مەرچەکەتەوہ.
- ئیستا دەمەوێت دەرچم.
- لە ئەمانەتى خودادا بیت.
- داوہریمان بکە:

شانازی کرد به رهچه له‌کوه

ئیمام ئەحمەد له موسنەدەکی خۆیدا له ئوبەیی کورپی که‌عبه‌وه (ره‌زای خودای لئ بیت) ده‌گێڕێته‌وه، له سه‌رده‌می په‌یامبه‌ردا دوو پی‌او زاریان له‌یه‌کتر گیر بوو، یه‌کیان گو‌تی: من فلانی کورپی فلانم، تو کچی هه‌ی بیدایک! په‌یامبه‌ر فه‌رمووی: دوو پی‌او له‌سه‌رده‌می موسادا (سه‌لامی خودای لئ بیت)، یه‌کیان گو‌تی، من فلانی کورپی فلانم، (تا نو پشته‌ی خۆی ژمارد)، ئه‌ی تو کچیته‌ ئه‌ی بیدایک؟ گو‌تی: من فلانی کورپی فلانی کورپی ئیسلامم.

په‌روه‌ردگار وه‌حی کرد بۆ موسا و پیتی فه‌رموو: به‌یه‌که‌میان بلێ ئه‌وه‌ی نو پشته‌ی خۆی ژمارد تو ده‌هه‌میانی له‌دۆزه‌خدا. تۆیش که‌ ره‌چه‌لکی خۆت پال دا بۆ لای دوان، تو سێیه‌میانی له‌به‌هه‌شت.

وانه‌ی یه‌که‌م

نرخ‌ی مروفه‌کان به‌ دلایانه‌وه‌یه‌ نه‌وه‌ک گیرفانیان، به‌خو و ره‌ه‌شتیانه‌وه‌یه‌ نه‌وه‌ک جلو به‌رگیان، به‌و شیوه‌یه‌ی ژیان ده‌که‌ن، نه‌ک به‌وه‌ی له‌کو‌یوه‌هاتوون. گه‌ر ره‌چه‌له‌ک سوودی هه‌بوایه، بیکومان سوودی بۆ ئه‌بوله‌هه‌بی هاشمی ده‌بوو، ره‌چه‌له‌ک

به کرداری قیزه‌ون ره‌چه‌له‌که ره‌سه‌نه‌کان له‌که‌دار مه‌که‌ن. سوله‌یمانی کو‌ری داود (سه‌لامی خودای لی بیت)، په‌يامبه‌ره و له پشتی په‌يامبه‌ریکی تره‌وه هاتووه، به زمانی پر له خاکیبوونه‌وه نزی ﴿أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ﴾ (النمل) «ئه‌ی په‌روه‌نده‌ری من وام رابینه سوپاسی چاکه‌ی تو بکه‌م به‌ه‌زی ئه‌و نیعه‌تانه‌ی به سه‌رتدا ریژاوم»، سوله‌یمانی ده‌سه‌لاتداری سه‌رانسه‌ری زه‌وی به ده‌م می‌رووله‌یه‌که‌وه پیده‌که‌نیت، لئیرسینه‌وه له په‌پوسوله‌یمانکه‌یه‌که ده‌کات، بنه‌چه و ده‌سه‌لات نه‌بوونه مایه‌ی یاخیبونی. چی‌رۆک و گنپانه‌وه‌ی ئه‌وانی تر، ته‌نها بۆ خوشی و کاتبه‌سه‌ربردن نییه، به‌لکوو بۆ ئامۆژگاری و په‌ندلئیه‌رگرتنه، یوسف خاوه‌نی به‌رزترین پشت و ره‌چه‌له‌که یوسفی کو‌ری یه‌عقوبی کو‌ری ئیسحاقی کو‌ری ئیبراهیم په‌يامبه‌ر... کو‌ری په‌يامبه‌ر کو‌ری په‌يامبه‌ر کو‌ری په‌يامبه‌ر، به‌وپه‌ری خاکیبوونه‌وه ره‌فتار ده‌کات، چاره‌سه‌ری کیشه‌ی هه‌ژاری ده‌کات، خوراندن به‌سه‌ر هه‌ژاراندا دابه‌ش ده‌کات، پرسیری لی ده‌که‌ن بۆچی به‌پۆژوو ده‌بیت له کاتیکدا ته‌واوی گه‌نجینه‌کانی زه‌وی له‌ژیر ده‌ستی تۆن، وه‌لامیکی لیوانلیو له ئه‌خلاق، ده‌لئیت: بۆ ئه‌وه‌ی برسییه‌کان له یاد نه‌که‌م.

وانه‌ی سه‌یبه‌م

په‌روه‌ردگار زۆر له‌وه دادپه‌روه‌رتره به‌ه‌زی خراپه‌ی کو‌ریکه‌وه باوکه‌که‌ی بخاته نئو دۆزه‌خ، یاخود به‌پنجه‌وانه‌وه به‌لام ئه‌وه‌ی له فه‌رمووده‌دا هاتووه، هه‌واله له لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه، په‌روه‌ردگار زانستی هه‌بوو له پشتی چ سه‌ته‌مکاریک ئه‌م که‌سه له دایک ده‌بیت. ده‌بیت به‌وپه‌ری نه‌رمی و ره‌وشته‌وه ئایه‌ته‌کانی قورئان بخوینینه‌وه، په‌روه‌ردگار له‌وه پاک و بی‌گه‌رتره گومانمان له دادی ئه‌و هه‌بیت،

ھیچ گومان لە سۆز و میهرهباتیی ئەو ناکریت، ئەرکی ئیمه گومانی باشه به خەلکی.

خودا ئەولاتره، شایستهتره به گومانی باش، جا هۆشیار به، کردهوهکانی خەلکی به پەروردهگارت بهراورد نهکەیت، یاخود به پینچهوانهوه.

ئەو میهرهبانە هیندەهی گەردیلەیهک ستم ناکات، به پینچهوانههی مرقۆهکانهوه کاتیک تووره دەبن چاک به خراپ دەناسین.

پەروردهگار به میهری خۆی له خراپکاران خوش دەبیت.

بههۆی ئاودانی سهگیکهوه تاوانکاریک له دۆزهخ قوتار دهکات.

ئەو مرقۆههی تهنها چاکهیهکی نهکردوه، لێی خوش دهبیت لهبەر ئەوهی بهخشنده بوو بهرانبه خەلکی.

پەروردهگار مندال ریزدار دهکات بههۆی چاکی باوکیهوه.

پهيامبهريک و يهکيک له خوشهويستاني خۆی دهئيريت، بۆ

ئەوهی دیوارهکه راست بکهنهوه.

وانه‌ی چواره‌م

همیشه خاکی بن.

بههشت جينگه‌ی خه‌لكانی دلپاک و کارناسان و لیبوردهيه.

دۆزهخ شوینگه‌ی خه‌لكانی له‌خوبایی و لووتبه‌رزه.

خاکیبونی په‌يامبه‌ر گه‌يشتبوه ئاستیک قه‌ده‌غهی کرد له

هاوه‌لانی که له ساتی چوونه‌ژوروه‌وی له به‌ری هه‌لسن.

جاریکیان چووه ژوره، بینیی هاوه‌لانی له به‌ری هه‌لسان،

تووره بوو، پوی سووره‌لگه‌را هه‌ر کات، تووره‌بوايه خیرا به

روويدا ده‌رده‌کوت که تووره‌ده‌بوو، خۆی له هه‌موو وتە و

کاردانه‌وه‌یه‌کی خراپ ده‌پاراست، به‌هۆی ئەم ئەخلاقه قه‌شه‌نگه‌ی

خۆشه‌ویسته‌وه، چه‌سسان له خزمه‌تیدا فهرمووی:

وقوفي للعزیز علی فرض

وترک الفرض ما هو مستقیم

عجبت لمن له عقل وفهم

یری هذا الجمال ولا یقوم

خۆشه‌ویست وهک خوی هه‌موو جاری دره‌نگ تووربه ده‌بوو، زوو دلێ ناشت ده‌بووه‌وه، خه‌نده‌یه‌کی بۆ چه‌سسان کرد. جاریک عه‌ره‌بیکی ده‌شته‌کی هاته خزمه‌تی ترسا و گیانی که‌وته له‌رزین. فهرمووی: مه‌ترسه و له‌سه‌رخۆبه من کوپێ ئافره‌تیکی ئاساییم له مه‌ککه، گۆشتی وشککراوه‌ی ده‌خوارد.

جاریک دانیشتبوو، کیژۆله‌یه‌کی چه‌وت ساله هات، ده‌ستی په‌یامبه‌ری گرت، بردی له‌گه‌ل خۆی.

بیته‌وه‌ی بزانیته به‌ره‌وکوئ پاشان داوای لی کرد لای گه‌وره‌کانی شه‌فاعه‌تی بۆ بکا. نیررا بوو بۆ جینه‌جیکردنی هه‌ندیک کاری خۆیان، دواکه‌وتبوو. خۆشه‌ویست هه‌موو جار گالته‌وگه‌پی له‌گه‌ل عه‌بدوللای کوپێ مالیک، برای ئه‌نه‌سی کوپێ مالیک، ده‌کرد و ناوی نابوو ئه‌با عومه‌یره، چۆله‌که‌یه‌کی بچووکێ هه‌بوو ناوی (النغیر) سی لینابوو، هه‌میشه یاریی له‌گه‌ل ده‌کرد.

داوای ماوه‌یه‌ک په‌یامبه‌ر لیتی پرسسی: ئه‌با عومه‌یره هه‌والی نوغه‌یر چییه؟

ئه‌با عومه‌یر ده‌ستی کرد به‌ گریان، گوته‌ی: ئه‌ی خۆشه‌ویست (النغیر) مرد!

به‌ قوربانی بم.

هاوه‌لانی ئازیز به‌ هه‌مان شیوه له‌ خزمه‌تی په‌روه‌رده‌دا بوون، ئه‌بویه‌که‌ر خه‌لیفه‌یه و مالی پیره‌ژنیک خاوین ده‌کاته‌وه، له

رېگه‌دا ده‌رۆښت، مندالټک به توندى جله‌کانى گرت و هاوارى لى کرد، ئه‌ى باوکه، ئه‌ى باوکه، له‌وه‌يش زياتر له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌ى خزمه‌تى نافره‌تيکى ده‌شته‌کيان کرد، مندالى ده‌بوو له‌سه‌ر شانى ئاردى ده‌برد بۆ مالان، به‌ ده‌سته‌کانى خۆى خواردنى بۆ ساز ده‌کردن، نيرراوى کيسرا دټه‌ لاي و پرسىارى کوشک و ته‌لار و ده‌سته‌ى پاريزه‌رانى ده‌کات، له‌ژير ئه‌و دره‌خته‌ ساده‌يه‌ى که تيدا ده‌نوست، ئيمپراتۆرى فارسى له‌ناو برد.

عومهرى کورپى عه‌بدولعه‌زىزى نه‌وه‌ى عومهرى کورپى خه‌تتاب له‌ رېگه‌ى تاريکيدا به‌ره‌و مزگه‌وت قاچى هه‌لکه‌وت له‌ کابرايه‌ک، کابرا به‌ توورپيه‌وه‌ گوتى: تو کويريت!
عومهرى: نه‌خيز کوير نيم.

خه‌لکانى ده‌وروبه‌رى توورپه‌ ده‌بن.
عومهر به‌ ئاسايى ده‌لټت، وازى لى به‌ينن، پرسىارى کرد، منيش وه‌لامم دايه‌وه.

پۆژيک چراکه له‌ بيزه‌يتى کوژايه‌وه.
هه‌ستا زه‌يتى کرده نيو چراکه‌وه، گوتيان: ئه‌ى جه‌ناب ده‌کريت که‌سيک له‌ برى تو ئه‌و کاره‌ بکات.
گوتى: که هه‌ستام بۆ ئه‌و کاره، عومهرم، که گه‌رامه‌وه هه‌ر عومهرم.

به‌راستى ئه‌م چيروکانه‌ وانى په‌ند و عيبه‌رتيان تيدايه‌.

مندالی شیرەخۆر

بوخاری دەگێزیتەوه خۆشه‌ویست فەرمووێتە، جارێک ژنێک مەمکی دەدا بە کۆرپەکەیی (کە لە ئەوەی ئیسرائیل بوو) لەو کاتەدا سوارێکی قۆزی بە ناویانگ بە سوارێکی لاخێکی کەشخە بە لایاندا تێپەڕی، پایە و نیشانەیکەیی زۆری پێت دەبێت، ژنەکە دەلی: پەرەردگار! ئەم کۆرپەگەرێکی منیش بکە بۆ سوارچاکی قۆز و بە ناویانگ، کۆرپە شیرەخۆرەکە مەمکەکەیی بەردا و پەرووی کردە سوارەکە و تەماشایەکی کرد و گوتی: خودایە وەک ئەوم لە ئەکەیی! دیسان مەمکەکەیی گرتەوه و دەستی کرد بە مژینی.

ئەبووهرهیره گێرەوه‌وی فەرمووده‌که ده‌لێت: وا له‌ به‌رچاو، که چۆنچۆنی پەيامبەر پەنجەیی دۆشاومژەیی خۆی دەمژێ و لاسایی حالی مەمکواردنی مندالەکەیی دەکرده‌وه، خۆشه‌ویست فەرمووی، پاشان بە لای کەنیزەیه‌کەدا تێپەڕین، کۆمەلێک بەگیریان هینابوو لێیان دەدا و دەیانگوت کاری بە‌دره‌وشتیی کردووه، ئەویش دەگوت، من کاری وام نەکرده‌وه، من هەر خودام هه‌یه‌ به‌ راستی خودا پشتیوانی چاکه، دایکی مندالەکە دەلی خودایە، ئەم کۆرپەیی من وەک ئەم کچە بەم دەرده‌نەبەیی، دیسان کۆرپە شیرەخۆرەکە مەمکی دایکی بەردا، تەماشایەکی کەنیزەکەکەیی کرد و گوتی، خودایە وەک

ئەو كچەم لى بكە، دواتر داىكى بە سەرسووپمانەوہ گوتى، ئەمانە بۆ؟ شىرەخۆر گوتى: چونكە سوارەكە زۆردارىكە لە زەبەردار و ملھوران، بەلام ئەو كەنيزەيە كە پىيدەلەين دزى و بەدپەوشتەيت كەردووه، بىتاوانە پاك و بىگەردە، سەتەمبارە نە دزى كەردووه و نە بەدپەوشتى.

وانەى يەكەم

ئەم وانەيە دەبوو لە سەرەتاي كەتتەكەدا باس كرابا.
 لە كۆنەوہ گوتراوہ، دەرەنگ بىتت باشترە لەوہى ھەر نەيەيت.
 ھەندىك بابەت ھەر كات بىن ھەر بە سوودن.
 باران ھەرچەندە دوايش بگەويت بە سوودە بۆ زەوى.
 چىرۆك كاريگەرىي بەرچاوى ھەيە، لەسەر دەروونت بۆ پەندوەرگرتن بىتت، ياخود نا بە ئاسانى دەچىتە نىو دلەكانەوہ.
 چىژى تەواو بە بىسەر دەبەخشىت.
 ئەو چىرۆكانەى قورئان باسيان دەكات، بە دلنبايەوہ راستين، كەرچى ھەندىك لە ھوداوەكانى ناوى پىنچەوانەى شتە باوہكانە.
 ئىبراھىم فەرى درايە نىو ئاگرەوہ و زيانى پى نەگەيشت. مووسا بە گۆپالەكەى دەرياي كەرد بە دوو بەشەوہ.
 يونس لەنىو تاريكايى سكى نەھەنگ ماىەوہ. سولەيمان (سەلامى خوداي لى بىتت)، لەگەل تەواوى گياندارەكان قەسەى دەكەرد و جىۆكەكان لەژىر فەرمانىدا بوون. نووح (سەلامى خوداي لى بىتت)، كەشتىي دروست كەرد و لەنىو شەپۆلەكانى ئاودا دەربازى بوو. ئىسماعىل (سەلامى خوداي لى بىتت)، بەھزى قوربانىيەكەوہ پەروەردگار پزگارى كەرد. ئەو چىرۆكانەى لە فەرموودە سەحىحەكانى خۆشەويستدا ھاتوون، جىاوازيان نىيە لەگەل چىرۆكە قورئانىيەكان.

وہ پراڭنی کچھی فیرعون ھن لہ ھموو سەردەمیکدا ھاوسەرائی
 دلپق و خراپی وەک فیرعون ھن.
 ئافرەتیکي خراپی وەک ھاوسەری لووت ھەپە.
 کورپیکي یاخی وەک کورپی نووح و مامیکی ستمکاری وەک
 ئەبوولەھب ھەپە.
 لەم چیرۆکانەو تیدەگەین، لەوہی ئەم کاروانەي ئیمە سەرەتا
 و کۆتایی نین.
 مرۆفەکان لەم ژیانەدا بە بیباوەر باوەرداریانەوہ پۆلەکان
 دابەش دەکەن، تا ئەو کاتەي قیامت بەرپا دەبیت.

وانەي دووہم

بە رووکەشی بابەتەکان ھەلنەخلەتیت، ھەندیک جار بەتەکان
 پینچەوانەي رووکەشن. عەبدوللای کورپی مەسعوود جاریکیان
 بەسەر داریکدا ھەلژنا، قاچە لاواز و بیہیزەکانی دەرکەوت، بەشیک
 لە ھاوہلان دەستیان کرد بە پیکەنین. خۆشەویست نیگەرەن بوو،
 فەرمووی: «قاچەکانی ئیبن مەسعوود لای پەرورەدگار قورسترن
 لە کینوی ئوحد.»

پیشەوا عومەر حەفدە پینە بە پۆشاکەکیەوہ بوو.

بەم وینایە بۆنی خاکیبوونی لی دەھات.

ئەبووبەکر بە کۆلانەکانی مەدینەدا رینی دەکرد و مندالان چەمکی
 کراسەکیان دەگرت و بە ئاوازی باوکە باوکە ھاواریان لی دەکرد.

ئەو ئافرەتەي مزگەوتی خۆشەویستی خاوین دەکردەوہ.

بەپاڭی کورپی مالیک (پەزای خودای لی بیت)، سەرقرۆنی
 تۆزاوای رووکەشی مرۆفەکان ھەلخەلەتینەرن.

نرخي مرۆفەکان بە جلو بەرگیان نییە، ھەلبەت ئیمە دژی جوانی و

لەگەڵ مینێهەیدا دەکات، ئافەرەتەکه گوتی: چیرۆکیکی خۆشه‌ویستی پر له جوانییە کاتیک بە لای قەفەسی شیزه‌کاندا تێپەڕی، بینیی نێره‌که بە بێدەنگی دوور له مینێهە دانیشتوو، ئافەرەتەکه گوتی: چیرۆکیکی خۆشه‌ویستی تراژیدییه.

هاوسەرەکه‌ی داریکی بچووک‌ی بۆ مینێه‌ی شیزه‌که‌هاویشت، نێره‌هه‌لمه‌تی برد و مینێه‌که‌ی پاراست، دواتر گه‌ڕانه‌وه‌ بۆ قەفەسی مه‌یموونه‌کان، پیاوه‌که‌ هه‌مان شتی دووباره‌ کرده‌وه، داریکی هاویشته‌ مینێه‌ی مه‌یموونه‌که‌، به‌لام نێره‌ هه‌ر سه‌رقالی‌که‌یف و یاریی خۆی بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی بلیت هه‌یچ پووی نه‌داوه، هۆشیار به‌، زۆر جار پووکه‌شه‌کان هه‌لخه‌له‌تینه‌رن.

هه‌ندیک جار خه‌لکی دلیان ئه‌وه‌ ده‌خوازیت که‌ زیانیان پێ ده‌گه‌یه‌نیت بيشاگان له‌وه‌ی رینگری خودایی به‌خشینه‌ بۆ ئه‌وان. هه‌ژاری بۆ هه‌ندیک له‌ خه‌لکی گونجاوه، ده‌وله‌مه‌ندیش بۆ هه‌ندیک‌تر، هه‌ندیک له‌ نه‌خۆشه‌کان گه‌ر ته‌ندروست بوونایه‌ یاخی ده‌بوون، هه‌ندیک له‌ هه‌ژاره‌کان ده‌وله‌مه‌ندبان، لووتبه‌رز ده‌بوون، ده‌وله‌مه‌ندیک‌ی سوپاسگوزار، گه‌ر هه‌ژار بوایه، کوفراڤه‌ی ده‌کرد، هه‌ندیک جار خودا په‌رستیک نه‌خۆش بێت، ناسزایی ده‌کات.

زۆر جار بێر له‌ و ته‌یه‌ی عومه‌ر ده‌که‌مه‌وه:

«گه‌ر په‌رده‌ی غه‌یب لایه‌ری، هه‌یچ که‌س له‌ ئیمه‌وه‌ جگه‌ له‌وه‌ی په‌روه‌ردگار بۆی دیاری کردووه‌ شیک‌ی تری دیاری نه‌ده‌کرد.»
ده‌سه‌لاتداریک هه‌میشه‌ گله‌یی ئه‌وه‌ی لێ ده‌کرا که‌ ئاگای له‌ حالی خه‌لکی نییه، جاریک هه‌ژاریک هاته‌ لای بۆ ئه‌وه‌ی وانه‌یه‌کی کرداریی پێ ببه‌خشیت.

داوای له‌ پیاوانی گوند کرد، هه‌ر یه‌کیان کێشه‌ی خۆی بنووسیت، هه‌مووان بێ تۆمارکردنی ناویان کێشه‌کانیان چاره‌سه‌ر کرد.

لهگهڻ په يامبهړ (ﷺ)

کابرای ژیر هموو کاغه زه کانی خسته نیو سندو و قیکه وه و گوتی:
نه مه ژيانی خه لکييه له بهر دهستی ئنوه، فرموو دهستی پيدا بکه و
دانه يه ک بق خوت هه لېژيره، پادشا دهستی کرد به سندو و قه که دا و
کاغه زيکی دهرهينا، ديار بوو به دلی نه بوو، فریي دا.
دووه م و ستيه م و چواره م تاوه کوو ئه وه ی دانه دانه کاغه زه کانی
له سندو و قه که دهر کرد، دواتر رووی کرده وه کابرای حه کيم و گوتی:
جکه له م ژيانه ی خوم هيچی ترم ناوینت.
پازیبوون به به شی خوت، لووتکه ی دهوله مه ندیيه.
ته واوی دارایی دونیات هه بیت، به بی پازیبوون هه ژاریيه.
هه ژاریي دونیا له گه ل پازیبوون دهوله مه ندیيه.

خهون

بوخاری له فەرموودهی سومرهی کوری چوندهوه (رهزای خودای لی بیت)، دهگیزتهوه، خوشهویست زۆر جار به هاوهلانی دهفهرموو، هیچ کهس له ئیوه خهونیکى بینوه تا بیکیرپتهوه بۆمان؟ هەر کهس خهونیکى دیتبا بۆی دهگیزایهوه.

ههتا بهیانیهک خۆی به ئیمهی فهرموو، ئهم شهو دوو فریشته هاتن بۆ لام، پێیان گوتم وه ره، منیش له گهلیان رویشتم، ههتا گهییشتینه جیگهیهک، چاوم به پیاویک کهوت، له سههر گازه ره ی پشت راکشابوو، پیاویکی تریش خرکه بهردیکى پى بوو، له سههر سهرى وه ستابوو، تله بهرده کهى ده مالى به ته پله سه ریدا، ئیتر که له ی شه قوپه ق ده بوو، گشت جارێ که تله بهرده کهى ده کیشا به سهرى کابرا دا، بهرده که گل ده بووه وه بۆ خواره وه، ئه ویش دواى ده و کهوت و ده چوو ده بهینایه وه تا ده که رایه وه سهرى کابرا، وهک خۆی ساریژ ده بووه وه، وهک جارێ چاک ده بووه وه، دیسان ده یکیشایه وه به سه ریدا.

گوتم پێیان: پاکوبیگهردی بۆ خودا، ئه مانه چین؟

گوتهیان: بڕۆ با بڕۆین.

رویشتین تا گهییشتینه پیاویک له سههر گازه ره ی پشت پالکه وتبوو،

گوتیان: بېرۆ با بېرۆين.

رۆيشتين تا گەيشتينه زەلامىكى ئىسكفورسى رەزاكورس،
ئاگرىكى لە بەردەمدا بوو، وردەوردە ئاگرەكەى خۆش دەکرد و بە
دەوریدا دەهات.

گوتم: ئەم دوانە چين؟

گوتیان: بېرۆ با بېرۆين.

دیسانەوہ کہوتینہ رې تا گەيشتينه باخ و ميژگىكى چر، پېر بوو
لە ھەموو جۆرە گۆلىكى جوانى بەھارە، لە ناوہ پراستی باخەكەدا
پیرەميردىكى بالابەرز لە بن شىخەلىكى گەورە دانىشتبوو، ئەم
پیرەپياوہ ھىند قوچ و درىژ بوو، سەرى لە بەرزى ئاسمان گير
بووبوو، مندالىكى بيشومارى لە دەور بوو، ھىچ كات كۆمە لە مندالى
وام نەدیتبوو.

گوتم: ئەم پياوہ چىيە؟ ئەم مندالانە چين؟

گوتیان: بېرۆ با بېرۆين.

دواتر رۆيشتين تا چووينە لای شادەرختىك، لە ژيانمدا
شادەرختى وا گەورە و جوانم نەدیتبوو، پىيان گوتم پىيدا سەر
بکەوہ، بەسەر دەرختەكەدا سەر کەوتىن، گەيشتينه لای شارىك،
ئەو شارە لە خشتىكى زىر و لە خشتىكى زيو دروست کرابوو،
دواتر چووينە بەر دەروازەى دەرەوہى شارەكە و لە دەرگای
شارەكەمان دا، داواى کردنەوہمان کرد و بۆيان کردینەوہ، چووينە
ناو شارەكەوہ پياوگەلىكى سەيرمان بىنى، نيوہى لەشيان تا بلنى
جوان بوو. نيوہكەى تریشيان تا بلنى ناشرين بوو، دوو فریشتەكە
پىيان گوتن ئادەى بېرۆن خۆتان بخەنە ناو ئەو چەمەوہ، چەمەكە
رەوبارىكى پانوپۆر بوو، ئاوەكەى پېر بە پانايى چەمەكە دەكشا و
دەرۆى، ئاوەكەى ئەوئەندە سەپى بوو، دەتگوت چرى خورى شيرە،

هه‌ندیگ له‌هاوه‌لان گوتیان: ئە‌ی خۆشه‌ویست، ئە‌ی مندالی
 هاوبه‌شپه‌یداکه‌ران و نامسولمانه‌کان چی؟
 فهرمووی: مندالی ئە‌وانیش حالیان حالی مندالانی مسولمانه. ئە‌و
 کۆمه‌له‌پیاوه‌یش که لایه‌کی له‌شیان جوان و لایه‌کی له‌شیان ناشرین
 بوو، ئە‌وانه‌ن که چاک و خراپیان تیکه‌ل کردووه و کرده‌وه‌ی باش
 و خراپیان هه‌یه، ئە‌وه بوو خودا چاوپۆشیی لێ کردن و لێیان
 خۆش بوو.

وانه‌ی یه‌که‌م

خه‌ونی په‌یامبه‌ران به‌شیکه له‌وه‌حی.
 ئە‌م راستیه‌ی که پێویسته باوه‌رمان پێی هه‌بیت، به‌تایه‌تی
 کاتیک فله‌سه‌فه‌ی ئە‌ودییووی چیرۆکه‌کان ده‌خه‌ینه‌پوو.
 ئە‌م بابته‌کۆده‌نگی ئوممه‌تی له‌سه‌ره، وا نازانم هه‌چ که‌س
 پێچه‌وانه‌ی ئە‌م بۆچوونه‌ی هه‌بیت، هه‌ر بۆچوونیکێ پێچه‌وانه‌ی ئە‌م
 بابته‌دژ و پێچه‌وانه‌ی قورئانه.

ئێبراهیم (سه‌لامی خودای لێ بیت)، به‌ئیسماعیلی کوری فهرموو:
 ﴿يَبْنَئِي إِنِّي آرَىٰ فِي الْمَاءِ آيَةٌ أُذْجِكَ ۝١٢٢﴾ (الصافات) (کوپێژگه‌که‌ی خۆم
 من له‌خه‌ومدا وام دیوه تۆ سه‌رده‌بم)، ئیسماعیل جوامیرانه به
 ده‌م داواکه‌ی باوکه‌یه‌وه هات چریکه‌ی: ﴿يَأْتِي أَفْعَلًا مَّا تُؤْمَرُ ۝١٢٣﴾ «با
 بۆ هه‌ر شتێ پێتسپێزاهه به‌جینی به‌ینه».

خه‌وی خه‌لکی دابه‌ش ده‌کریت، بۆ سێ به‌ش، خه‌وی باش و
 دروست، له‌لایه‌ن خوداوه‌ مژده‌یه بۆ تاکی مسولمان، وه‌ک خه‌وی
 سه‌زیزی میسر و ئاماژه‌کانی هاتنی گرانی له‌وه‌خه‌ونه‌وه.
 خه‌وی خراپ که سه‌رچاوه‌که‌ی شه‌یتانه به‌هۆیه‌وه مسولمان
 غه‌مبار ده‌بیت.

خهوی بیسه روبره: ئهو بابته تانه یه مرؤف پؤزانه بیرى لى دهکاته وه لهگهل پروداوه کانى رؤژ له خهودا ده بیینیته وه. جؤرى یه کهمى، تهنها جؤرى خه وه که به پنى تواناکان و شماره زایى لیکدانه وهى بؤ ده کریت. لیکدانه وهى خهون حوکمى فهتواى ههیه، فهتوادان به بی زانست ریگه پندراو نییه.

وانه ی دووهم

قسه کردن له باره ی لیکدانه وه «ته ئویل» -ه وه رامانده کیشیت بؤ پرسىاریکی تر: ئایا لیکدانه وهى خهون زانستیکه پهروه رداگار ده یخاته نینو دلئى یه کیک له بهنده کانى، یاخود له رنى کؤشش و فیربونه وه وه ده ستى ده هینیت، وهک هه زانستیکى تری وهک: فیزیا و بیرکاری؟ دواى خویندنه وه یه کى قول له م باره یه وه، پیموایه لیکدانه وهى خه وه له نىوانى هه ر دوو کیانه، واته ئیلهامى خودایى و هه ولدان بؤ فیربونى، به لام زؤر به یان له لایه ن پهروه رداگاره وهیه. جؤرى یه کهم له و جؤره یه که پهروه رداگار یوسفى فیر کردو وه وهک قورئان وینای دهکات ﴿ وَتَعْلَمُهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۝۱۱ ﴾ (یوسف) «تا ئیمه فیریشى بکه ین چؤن خهونان لیک بداته وه» ئهوانى تر پئویستى به کؤمه لیک یاسا و بنه ما ههیه، پئویسته خه لکى ئاگادارى بن خهون به پنى بینه ره که ی لیک ده دریته وه دوو پیاو هاتن بؤ لای ئیبن سیرین:

یه کیان گوتى: له خه ومدا بینیم بانگ ده دم. ئیبن سیرین گوتى: گه شتى مالى خودا ده که يت. که سئیکى ترهات و به هه مان شیوه گوتى: له خه ومدا بینیم بانگ داوه.

گوتی: تو دزی دهکیت و دهسنگیر دهکرییت.

قوتابییه کانی سهریان سوورما له وهلامه کهی.

ئیین سیرین گوتی: یه که میان نیشانهی خیر و چاکم له پوویدا بهدی کرد، به سوودوهرگرتن له گوتهی پهروهردگار، ﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا﴾ (الحج) «بانگه وازی خه لک بکه بیته زیارهت، به پیادهیی و به سواری».

دووهمیان نیشانه کانی خراپه و تاوانم تیدا بهدی کرد، گوتهی پهروهردگارم به سهردا جیبه جی کرد ﴿ثُمَّ أَذِّنْ مُّؤَذِّنٌ آيَتَهَا الْغَيْرُ إِنَّكُمْ لَسَرِفُونَ﴾ (یوسف)، «چارچییهک جاری راهیشت: کاروانینه ئیوه دزیتان کردووه».

هه ندیک بابته هه ن هه موان ناییینن، خه ونی عه زیز به بیبارانی و قاتوقرییه وه، ئه مه خه ونی پادشا و بهرپرسانه، له وانه خه لکانی ئاسایی ئه مجوره له خه و نه بیینن. جاریک عه بدوللای کوری زوبه یر خه ونیکی بینی، پیاویکی نارد بۆ لای سه عیدی کوری موسه یب پتی گوت، خه وه که بۆ سه عید بگنیره وه، به لام بلی خه ونی خومه، نه ک عه بدوللا... کابرا دواي ئه وهی خه ونه که ی گنیرایه وه، سه عیدی کوری موسه یب وه لاسی دایه وه:

که سیکي وهک تو ئه م خه ونه ناییینت...

پیم ده لیت ئه مه خه ونی کتیبه یان پیت بلیم؟

کابرا گوتی: تو پیم بلی.

سه عید: ئه م خه ونه خه ونی ئیین زوبه یره.

عه بدوللا له خه ویدا بینی شه ر له گه ل عه بدولمه لیکي کوری مه پوان دهکات و شکستی خواردووه...

چار میخی پیتا داکوتیوه...

سه عید خه ونه که ی لیکدایه وه به وهی عه بدولمه لیک، ئیین زوبه یر

یهکه: قوناغی عدهم، بریتییه له قوناغی پیش دروستبوونی
 نادم.

واته ئه و قوناغی مرۆقهکان بوونیکیان نهبوو له نیو زانستی
 پهروهردگاردا نه بیت.

قوناغی گهردیله: واته ئه و قوناغی تیندا پهروهردگار پوچی
 تهوای مرۆقهکانی به یه کجار دروست کرد، هه مووان گه واهییان
 دا به خودایه تیی پهروهردگار، هه مووان گه واهیی حقیان دا وهک
 ئه وهی قورشان ئاماژهی پی دهکات:

﴿ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ
 بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا ﴾ (الاعراف).

«ئه و سایش که پهروهرندهی تو له پشتی عه ولادی نادم
 زاروزچی به رهه م هینا، له سهه خویان شایهتی هه به خویان
 دا، کوتی: من پهروه رینتان نیم؟ کوتیان به ئی، ئیمه له وه ئاگادارین
 و گه واهمی دهدهین» کاتیک پهروهردگار ویستی هه بوو مرۆفیک
 دروست بکات، پوچه که ی به فریشته یه کدا ده نیریت بۆ لای مرۆف
 بۆ ئه وهی فو بکا به پوچیدا.

سینهم: قوناغی بوون و دهه که وتن له سهه زهوی.

ئهم قوناغه له پوچکردن به به ریدا دریز ده بیته وه تاوه کو
 مردنی کوتایی دیت.

چوارهم: قوناغی به رهه خ.

ئهم قوناغه له مردنی مرۆقه وه دهست پی دهکات تاوه کو قوناغی
 زیندوو بوونه وه.

پینجه م: قوناغی جاویدانی هه میسه بی.

دوای کوتاییهاتنی لپیچینه وه، مرۆف به ره و به ههشت یاخود
 به ره و دوزه خ، بیگومان پیوه ندیی نیوان پوچ و جهسته به پیی هه

ره تگردنه وهی قورشان بؤ خه لکی ره تگردنه وهی حوکی
پهروه ردگار له ژیانی پوژانه یاندا، وهک ره تگردنه وهی پیاو بؤ
نایه ته کانی میرات و سته مکردن له هاوبه شه کان، ره تگردنه وهی
بالاپوشی له لایه نافر تانه وه.

خه وتن له ساتی نویژه فرهزه کاندای گهرچی کاریکی ئاسان
نییه، نه وهی له فرموده دا بینومه، سزاکهی جگه له وه شتیکی
تر نییه، وهک فرموده دی خوشه ویست: (إذا نام أحدکم عن صلاه
أونسبها فلیصلها إذا ذکرها، لاکفاره لها إلا ذالک) «هه رکس خه وی
لینکه وتبوو یان بیری چوو هه کات خه بیری بووه وه یان بیری
که وت وه نویژه که ی بکات، هیچ که فاره تیکی نییه جگه له مه».

فرموده دی نه هاوه له ی که هاوسه ره که ی لای په یامبه ر گله یی
لی کرد به وهی له نویژی به یانیدا ده خه ویت، هاوه له که ی په یامبه ر
کوتی: نه ی خوشه ویستی خودا ئیمه هه ر به بنه مالله خه ومان
قورسه.

خوشه ویست پنی فرموو: هه ر کات وه ئاگا هاتی نویژه که ت بکه.
گیرانه وهی نه م فرموده دیه بؤ نه وه نییه خه لکی به سانایی
له نویژی به یانی پروانن، ته نها وهک نه مانه تیکی زانستی خسته
روو، نه و پیاوهی درؤ ده کات، تاوه کو نه وهی ده گاته لووتکه نازاری
خنکان، سزایه کی گونجاوه. شوینی نه نجامدانی درؤ که سزا دهریت.
زیناکاران له چیکه به کی گهرمدا به پروتی کو ده کرتنه وه، سزا
دهدرین، دامینیان که زینایان کردوه به ناگر سزا دهری.

سوخور دهخریته نیو رووباریک خوینه وه، چونکه دم شوین
و ئامرازی خواردنی سووه.

وانه ی پیئجه م

پىغەمبەرىش نەنئىرىن، جەربەزە لەمەردا نىيە.
 بىروانە ئەوانەى كاروبارى چاك و خراپيان تىكەل كىردوۋە.
 پەرۋەردگار بە مېھرى خۇى چاۋپۇشىيان لى دەكات
 بە بۇچوونىكى پىچەوانە، ئەوانەى سىزا ۋەردەگىرن، كىردارى
 چاكەيان نەبوۋە،
 بەلكوۋ تەۋاۋى ژيانيان لە خراپەۋە بۇ خراپە، لە تاۋانەۋە بۇ
 تاۋان
 لە ياخىبوۋنەۋە بۇ ياخىبوۋنكى تر بەسەر بردوۋە.

ۋانەى شەشەم

دەبىت بزائىن پەرۋەردگار بۇچى قورئانى دابەزاندوۋە؟ قورئان
 بۇ ئەۋە دانەبەزىۋە بەسەر مردوۋەكاندا بىخوئىزىت.
 قورئان ھاتوۋە بۇ خەلكانى (لېنذر من كان حيا). ئەم قورئانە
 دەستوۋرى كىشتىگىرە بۇ مۇرقايەتى.
 ئىسلام دانامەزىت بەبى كاركىردن بە ناۋاخنى ئىسلام، نالۇژىكىيە
 ۋ ھىچ پىۋەندىى بە ئىسلامەۋە نىيە، نوئىژ بەكىن ۋ رۇژوۋ بگىرن
 ۋ ھەج بەكىن ۋ زەكات بەدىن، پاشان پەيرەۋ ۋ بەرنامەى ژيانمان
 لە خۇرھەلات ۋ خۇرئاوۋە ھاوردە بەكىن، ياخود پىرۇگرامىكى
 ژيان دوور لە ھوكمى پەرۋەردگار بنووسىنەۋە. پەرۋەردگار كاتىك
 ھوكمى ناردوۋە، بۇ ئەۋەيە كارى پى بىكرىت، بە دلمان بىت، ياخود
 نا.

ياساكانى مىراتى بۇ جىتتەجىكىردن ھاتوۋن، پىمان خۇش بىت
 ياخود نا، ھەرامكىردنى سوو ۋ ھەلالكىردنى كپىن ۋ فرۇشتن
 فەرمانىكى پابەندىيە لە پەرۋەردگارەۋە.
 پابەندىبون بە تەۋاۋى ياساكانى پەرۋەردگارەۋە،

پڇڻي پيوه نديبه کاني هاوسه رگيري،
ماڦه کاني دراوسي،
ماڦي نزيکه کان و سيله ي رهمي نيوان نزيکه کان،
قه بولگورني قورئان به تنها واتاي قه بولگورني خويندنه وه ي،
نيبه،
به لکوو زياد له وه قه بولگورني حوڪم و پابه نديبون به فرمان
و نه هيبه کاني قورئانه وه،
ئوه ي ده ليت نويژ ده کين پوژوو ده گرين و حج ده کين،
زه کات ده دهين،
به لام سه رمايه داري ده کين به سيسته مي ژيان،
به دلنيابي ئه مه يش تينه گه يشتنه له ئيسلام.
هر که س ياساي سزاداني ئيسلامي قه بول نه کات
به دلنيابي وه تومه تي خراپداناني ته شريعي داوه ته پال
پهروه رگار.
ئوه ي سيسته ميکي ئابووري جيا له وه ي ئيسلام پشتگيري
ده کات (ئابووري ئيسلامي گه ر دروست بيت ئه م زاراهيه به کار
به يتين) ئه وان به بيتاگايي خوي پني وايه که مروفه کان زانانترن له
پهروه رگار به داناني ياسا و ته شريع.

وانه ي حه وته م

دروگردن پيش ئه وه ي حه رام بيت، که سايه تبي مروف له که دار
ده کات.

عه ربه کان ته نانه ت له سه رده مي جاهيليدا خاوه ني خووي
ره سن بوون، ئه بوجه هل ئه و که سايه تبي نه خوازراهه، کاتيک
پيشنياري ئه وه يان کرد، هيرش بکه نه سه ر مالي موحه ممه د، له

وه لاما ده لیت: ده تانه ویت عه ره ب بلین که نه بولحه که م کچه کانی موحه ممه دی ترساندوو.

کاتیکش زاللهی دا له نه سمای کچی نه بوبه کر (په زای خودای لی بیت)، شهرم گرتی و گوتی: نه م هه لویتستم بشارنه وه بۆ نه وهی عه ره به کان نه زانن.

نه بوسوفیان له و کاته نهی بییاوه پ بوو، قه یسه ره له باره ی په یامبه ره وه پرسیا ری لی کرد، نه بوسوفیان راستگویی و نه مانه تپاریزی موحه ممه دی خسته پروو، گه وره یی مرۆف له وه دایه، له بهر پاراستنی سنوره کانی په روه ردگار تاوان نه کات و چاکه بکه ین له بهر په زامه ندیی په روه ردگار.

تاقیی بکه وه، به نیه تی باشه وه کاری حه لال بکه، پیواه تیت زیاد ده بیت، حه رام کاریگه ری نه ری نی له سه ر ئابرووی مرۆف ده کات، گه وره ترین خراپه و تاوان له زیاندا نه وه یه، مرۆف تاوان و خراپه ده ره ق به خۆی بکات. خۆشه ویست جوانی فه رمووه: پیاو تک راستگویی ده کاته پیشه و سه رمایه ی خۆی، تاوه کوو نه وه ی لای په روه ردگار به راستگۆ ناوی تو مار ده کات.

وانه ی هه شته م

هۆشیار به، هه میسه سنووری ئابرووی خه لکی بیاریزه.

په روه ردگار پشتیوانیی نه و که سه یه که پشتیوانی نییه.

چه کی نه و که سه یه که چه کی نییه.

ده ست بۆ ئابرووی خه لکی بیهیت،

ده ست بۆ ئابرووت ده بریته وه.

نه م جیهانه قه رز و دانه وه ی قه رزه.

به ئابروو بردنی خه لکی

تاوان ده ره ق ئابرووی خۆت مه که.

له بيري نه كه يت يوسفى راستگور
به هوى داوښپاكيه وه پلهى بهرز بووه وه.
له چيروكى نه وانى تر دا په ند و وانه يه كى گه وره ي تيدا يه.

وانه ي نويه م

له باره ي رووى زبرى ماليكى خازنى دوزه خه وه ده دوينين.
په روه رديگار نه و ده موچاوه مه تر سيداره ي دروست نه كړدوه
له بهر نه وه ي ناتوانيت وينه يه كى قه شهنگ دروست بكات، هم مو
كاريكى په روه رديگار حيكه تنيكى له پشته وه يه. دروست كړدى ماليك
به م شتويه له لايه ن په روه رديگار وه زياد كړدى سزاي نه هلى
دوزه خه. مرؤف به پوانين له رووى قه شهنگ و خووى جوان
خوشحال ده بيت، به پيچه وانه وه به رووى ناجوانان نيگه ران ده بيت،
هر له بهر نه مه ماليكى به م شتويه دروست كړدوه، بؤ نه وه ي
نه و پوله ببيني كه له پيښاويدا دروست كراوه. دروست كړدى ماليك
خازنى دوزه خه به شتويه يه كى جوان پيچه وانه ي نه رك و كارى نه وه.
به پيچه وانه وه په زوانى زيوانه ي به هشت له لووتكه ي جواني
قه شهنگيه بؤ نه وه ي دانيشتوانى به هشت به ببيني خوشحال بن.
سه باره ت به دونيا، جوانى و ناشيرينى له دونيادا به شى خوداى
په روه رديگارن.

له نيوان به نده كانيدا به هوى دادپه روه رييه كه وه كه هيه
نه دب له مه قامى په روه رديگاردا كارى به نده پاسانه كانه.
په خنه گرتن له دروستكراو، په خنه يه له دروستكه ر.
پاك و بيگه ردى بؤ په روه رديگار كه ناتوانايى بدريته پال
بابه تى پزق و پوزى نه و بابته يه كه خلكى تيدا يه جياوازن
هه نديكيان هه ژار و هه نديكى تريان ده وله مه ند.

نهو پياوہی وشترهکھی ون کرد

موسليم ڀڙوايه تي دهڪات، خوشهويست فهرموويه تي: پهروهردگار زور دلخوشتره به بونهي توبهي بهندهيهكي باوهڀداری خويهوه، له پياويڪ كه كهلوپهلي خوي لهسهر وشترهکهي بار کردبن و پاشان دهست به سهفر بڪات و بگاته بيابانينكي كاكيبهکاکي و قافر.

کاتي پشورودان بيت و له بن سيپهري دارينکدا دابهزيت، کهمیک رابکشن و خه و زوري بؤ بهينی و چاويکي بؤ گهرم بکا، وشترهکهي بؤی دهڀهڀي و کاتنک وهئاگا بيتهوه، ثم لا وشتر و نهو لا وشتر هيچ ديار نيه. دهچيته سهر بهرزاييهک و هيچ نابيينيت، دهڀواته سهر بهرزاييهکي تر، بهلام نهويش هيچ. لهسهر بهرزايي سيپهم ديسان هر هيچ! هيند دهگهڀي تا تينوويتی زوري بؤ دههينيت، لهبر خويهوه دهلي: دهڀومهوه بؤ جيگاي خوم، ليني رادهکشيم ههتا دمرم. سهر دهخاته سهر باسکي خوي، بؤ مردن خوي ساز دهڪات، کاتي وهئاگا ديتهوه (چي دهبينی!) وشترهکهي به بارهوه له بهردهميڊا راوهستاوه.

نهويش هينده خوشحال دهبن (له تاو شادي و دلخوشي خوي قسهي لني تنيڪ دهچي). دهلي:

خودايه! تو بهندهي مني و من خوداوهندي تو.

(بەلێ) هیندە دلی خوش و بەدەماخە لئی تیک دەچیت.
خودای مەزن زۆر لەو پیاووە خوشحالتەرە،
کاتی کە بەندەکانی تۆبە دەکەن.

وانە ی بەکەم

گەر هەموو دروستکراوەکانی پەرورەدگار گوناھ- بکەن و
بیتەرمانیی خودا بکەن، هیچ لە مولکی خودا کەم ناکات، گەر
هەموو بەندەکانی پەرورەدگار چاکە بکەن، هیچ لە مولکی خودای
مەزن زیندە نابێ، کە وابوو تاوانکردن هیچ زیانێک بە گەرورەیی
پەرورەدگار ناگەیەنیت.

چاکەکردن هیچ سوودێکی بۆ پەرورەدگار نییە، بەلام ئەو
خودایە هیندە بەسۆزە، سەرت لئی سوور دەمینێ، هیندە بەخشنده
و دلاویە کەس نازانی ئەوپەڕی بەخششی خودا لە کوێدایە.
شەوان چاوی بەزەیی خودا لەسەر تاوانباری پۆزە، چاوەچاوە
تۆبە بکەن، پۆزیش لەسەر تاوانباری دەمی شەو، بۆ ئەوێ
تۆبە پاستی بکەن، گەر هیندە چیاکانیش باری گوناھت لە
لابیت، هیچ نەترسی، بپۆ خودا بەخشندهیە. هەر کەس لە دەرگای
خودا بدار، دەستبەتال ناگەریتەو، هەر کەس بە نەرمی بۆ لای
بەروات، ئەو بە تیزی بۆ لای ئەم دینت.

بەخشندهییە، بەخشینی زۆر زۆر خوش دەوێ دلاویە و حەزی
لە چاوپۆشی زۆر دینت، گوناھی تۆ چەند گەرە بیت، بەخشینی ئەو
زۆر زیاتەرە. چاوپۆشی ئەو زۆر لە هەلە و کەموکورتیی بەندەکانی
زیندەترە، هەتا تۆ لە تەو بەکردن ماندوو نەبیت، ئەو بەردەوام لیت
خوش دەبیت. گەر گوناھت گەرەن، گەر شەیتانی خاپینۆک بە
فیلی خۆی کاری دزیو و ناپەوای بۆ جوان کردی، لە بیرت بیت.

ديسان ده ليم له بيرت بيت
خوداي مه زن چهند پني خوښه
له ده رگه ي بده ي.
چهند پني خوښه بانگي بگه ي
په روه رډگار! من گونا هبارم
له تو رابگه م بق كوي بږوم؟
په نام نيه جگه له تو
به نده زورن به لام خودا يه ك
ر ا ب و و ر د ته مه نم هه موو به نافه رمان ي
نه ي نو كي دلم له چه وتي ژهنگي هاني
هيشتا به نوميد ي به زه ييم
چوون هه رگيز پيموانه بوو دواني
هر به تا كم زاني
هينده به سه بق شو ريني
گونا هاني سالاني دوور و ر ا ب ر دوو.
نه كه ي شه يتان له خشته ت بيا
نوميدت به به زه يي خودا كال بكات
نه كه ي بلتي: گونا هبارم، شه رمه زارم
به چ روويه ك له ده رگاي ر ه حمه تي په روه رډگارم
خودا وهك خونكار و وه زير و پاشايان نيه.
چهند سال خزمه ت، شه و نخوني، گيانفيدا يي به هه له يهك
بشواته وه

نه كه ي هه رگيز به پيوانه ي پاشا و وه زيري سه ر زه وي
سو زي پاشاي ناسمانه كان پيوانه بگه ي
چهند جواني فه رموو مه وله وي

یەك زەرپە شعور هەیه پێتەوه

كه گوتیان خودا دەبریتەوه.

دەلێن جارێ لەسەر زهوی پاشایەك هەبوو، سەگی هەبوو،
ئەمما زۆر در، هەر كەسێك لە دارودەستەى بیفەرمانى كردبايه،
دەكرا بە خۆراكى سەگان.

ئەم پاشایە وهزیرىكى باشى هەبوو، چەند سال لە خزمەتى
پاشا دەستەونەزەر بەردەوام بەركارى پاشا بوو،
بەلام جارێك، تاقە یەك جار بیفەرمانى پاشا دەكات. بېریار
دەدرێ بیکەن بە خۆراكى گەمال.

دەلێت: قوربان دوو سێ حەفتە با ئازاد بم، دوایى بمکە بە
خۆراكى سەگەكانت.

دەلێت: باشە.

وهزیر دەروا بە سەگوانى پاشا دەلێ:

با دوو هەفتە من لەجیاتی تو خزمەتى سەگەکان بکەم.

لەم ماوهدا خوارىنى باش دەرخواردى سەگەکان دەدا... مۆلەت
تەواو، هەرچى پۆشاکى وهزیره دایدەمالن، وهزیر دەخەنە بەردەم
سەگ، تاقە سەگى دەم لە وهزیرهوه نادا.

پاشا دەلێ: ئەها زانیم جادووت لە سەگەکان کردووه.

دەلێت: نەخێر، بە چوارده رۆژ خزمەتکردن وهفای خویان نیشان
داوم.

بەلام چەند سال بە شەو و رۆژ لە خزمەتى جەنابتدا بووم،
هێندە وهفات بۆ من نەبوو، لە یەك تاوانم ببوو. بەلێ! ئەمە
شاكارى پاشای سەر زهوی.

پاشای ئاسمانەکان جۆرىكى تر رەفتار دەكات.

چەند سال گونا، گزىكارى، بێوهفایى

ئومىدى پەرورەدگار تە، يانى ھۆكار بەكار بەينە و ئومىد تە بە پەرورەدگار تە بىت.

جاريك عومەر ويستى بۇ شام بېرۋا، بىستى پەتاي تاعوون لە شام بلالو بوو تە ھە... لە پۇيشتن پاشگەز بوو ھە، باوكى عوبەيد رووى تىكرد و پىي گوت: گەورەم! تۇ لە چارەنووس رادەكەي؟
عومەر فرمووى: لە چارەنووسىنكە ھە بۇ چارەنووسىكى تر.

گەر شوانىك پىي بگە ويته تە نىشت كىويك
لە بنارى كىئەكەدا دوو دۆلى گەورە بىيىت
يەكيان سەوز و پىر لە ئاو بىت.

ئەوى تر ھەر وشكانى بىت

ھەك ناو لە پىي گىزوكيا

رانەكەي خۇي لە كام دۆلە دەلە ھە پىي؟

خۇ ھەردووكيان چارەنووسە!

پاش ماو ھەك لە ھاو ھەكەي خۇشەويست ئەم فرموودە ھە دە بىستىت: ھەر كات بىستەن، پەتاي تاعوون لە شوپىنك بلالو بوو تە ھە رووى تىمەكەن، گەر پەتاكە پىشى لە كىن ئىئە بەر بلالو بوو، لىنى رامەكەن.

عومەر كە ئەم فرموودە ھە بىست، سوژدەي شوكرى بۇ خودا برد و فرمووى: سوپاس بۇ ئەو خودايە، كە قسەي ھەق دەخاتە سەر زارى عومەر.

ئەو ھاورپىيە ئەگەر زۆر باش وشترەكەي بىستايە و كەمتەرخەمىي نەكردايە و پىشتى بە خودا بىستايە، وشتر بۇ بەرەلا دەبوو؟ كە وابوو تۇ بە ئەندازەي تواناي خۇت، ئەسباب و ھۆكارەكانت بەكار بەينە و پاشان پىشت بە خودا بىستە.
ورىا بە، وانەزانى ھۆكار ئىتر ھەموو شتە، لە كاتى جەنگ

قسەى خراپ دەكەن،

بەلام دەلیم: ئیمەى مرۆف- ھەوسارى زمان و دلمان جارجار
لە دەست دەردەچیت و بە باشى بۆمان ناگیرى، ھەك دەزانين
پەيامبەرمان شا مامۆستای بىر و باوهرى مرۆفە، پەچاوى ئەو
پیاوھى کرد و نەیفەرموو لە دین دەرچوو.

ئەى ئیمە چى؟

دەبى ئیمەيش ھەك ئەو وا بىن

ئەم سەربوردەيه وانەيەكى تری تىدايه

كاتى زۆر دلخۆشى پەيمان بە ھىچ كەس مەدە

چوون لە كاتى دلخۆشيدا پياو بەلینى كەورە دەدا و دوايى لە
دەستى نايت و سەركز دەبیت.

لە كاتى خەم و خەفەتیش خۆت لە ھەرەشە و گورەشە بپاریزە و
پەنجەت لە كەس مەوەشینە

دەمى خۆشى ھەرە خۆش و خەفەتى زۆر بەسەر دەچن.

بىر لە كاتى دواى خەفەت و شادمانى بکەرەو، لە کاردانەوھيش
بە دوور بە.

وانەى چوارەم

نەقلی کوفر، کوفر نیبە

كاتى كەسنىك نەقلی كوفرىك بۆ تۆ دەكا، تەماشای بکە بزانه ھەر
نەقلە یاخود پەسەندى ئەو نەقلە دەكا بىروبوړوا و نەقلی قسە تىكەل
مەكە، بىستت كە پەيامبەرمان نەقلی كوفرى ئەو پیاوھى کرد، خۆ
دەزانين بەو قسەيەيش رازى نیبە، قورئانى پىروۆز زۆر جار نەقلی
كوفرى كافرانى پىتسوو دەكا لەوانە: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ
اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ﴾ (آل عمران).

هاولانی خنده کلیدهر

پیشه‌وا موسلیم ریوایهت دهکات، خوشه‌ویست فہرمویہ‌تی: له سہ‌ردہمی کوندا پاشایہک ھہ‌بوو، جادووگہ‌ریکیشی ھہ‌بوو، کاتی کہ جادووگہر پیر بوو بہ پاشای گوت: من خہریکہ بیہیز دہ‌بم، لاویکم بق بنیزہ با فیری جادوو و سیجری بکہم. لاویان بق نارد، له ریگہ‌دا راہیبیکی فہ‌لہی بینی، له لای دانیششت و کہ‌میک قسہی له‌گہل کرد.

قسہی راہیب له‌سہر لاوہ کاریگہر بوو، ھہ‌موو پوژیک کہ بق لای جادووگہر دہ‌ھات، لای دہ‌دایہ لای راہیب و گوئی لی دہ‌گرت، کہ دہ‌پویشته لای جادووگہر، جادووگہر زوری لی دہ‌دا، بہ راہیبی گوت: من چی بکہم؟ پیی گوت: ئەگہر له مال لیت توورہ بوون بلئ: جادووگہرینک گیری داوم، گہر جادووگہر لیت توورہ بوو، بلئ له مال گیریان داوم.

ماوہیہک بہم جۆرہی رابوورد، پوژیک له‌سہر ریگہ بینی گیاندارینکی زور زہ‌بہ‌لاح ریگہی له خہلکی گرتووه، لاوہ گوتی: ئەم‌رۆ بق من دہ‌ردہ‌کەوئ، راہیب باشہ یان جادووگہر؟ بہ‌ردینکی ھہ‌لگرت و گوتی: خودایہ ئەگہر راہیبہکہ له جادووگہرہ باشترہ، بہم بہ‌ردہ ئەم گیاندارہ بتوپینہ، با ریی خہلکی والا

شيفاي هيج كه سى نادەم، شيفا تەنيا لاي خودايە. ئەويشيان گرت،
 ھىندەھيان لى دا، تا راھىبى پى نیشان دان. راھىبىيان گرت، گوتيان
 دەبى لە دىنى خۆت پاشگەز ببىت... پاشگەز نەبوو، بە مشارىك
 لە تەوقى سەر دايان ھىتا تا خوارەو، بوو بە دوو بەش، پاشان
 دۆستەكەى پاشايان ھىتايە روو، گوتيان لە دىنت پاشگەز ببە،
 گوتى: نابم... ئەويشيان وەك راھىب لىكرد.

دوايى لاوھەكەيان ھىتا، گوتيان پاشگەز ببە! گوتى: نابم... دايان
 بە دەست سى چوار سەربازەو.

گوتيان: ببىن بۆ سەر لووتكەى كىويكى بەرز، لە بەرزايى
 كىوھەدا داواى لى بگەن پاشگەز ببى، گەر پاشگەز بوو... ئەمە
 باشە، ئەگەر نا ھەلىبديرن...

سەرباز برديان ھەتا سەر كىو، لاوھ لە خودا پارايەو:
 پەروردگار! ئەمانە لەناو ببە، بە ھەر جۆرى خۆت پىتخۆشە، كىو
 دەستى كرد بە لەرزەلەرز، سەرباز ھەپروون بە ھەپروون بوون.
 لاو ھاتەو بۆ لاي پاشا.

پاشا گوتى: كوان سەربازان؟

لاويش گوتى: خودا كوشتنى.

ئەم جارە پاشا لاوى داىە كۆمەلىكى تر، گوتى: ببىن بۆ ناو
 دەريا، داواى لى بگەن پاشگەز ببىت، ئەگەر نەبوو بىخكئىن.

برديان تا قولايى دەريا، لاو ديسان داواى لە خودا كرد:
 پەروردگار! ئەمانە لەناو ببە، بە ھەر جۆرىك كە پىت باشە، بە لەم
 زوو زوو دەكەوتە لا، سەرباز ھەموو كەوتنە دەرياو.

ديسان لاوھ گەپايەو.

پاشا گوتى: كوان سەربازان؟

لاويش گوتى: خودا كوشتنى.

ژنی پەيامبەرىكى تر لەبەر كوفەر، تووشى سزای گەلەكەى دیت.
باوكى پەيامبەرىكى تر چۆپىكىشى بتتاشانە، لە دوورەو وەرد
دەروانى و چاوى لە كورى خۆیەتى دەیخەنە نێو ئاگرەو.
لە شوینی وایش باوەر و دین سەر هەل دەدا بە لاتەو سەیره.
لەو ئازەرەى كە بتتاشە ئیبراھیم لەدايك دەبیت.
لەنێو كۆشكى فیرعەونەكان موسا دەردى.
لەناو پىخەفى فیرعەوندا ئافرەتیکى هەرە مەزن سەر هەل دەدات.
ئەو فیرعەونەى كە هەموو جار (من خودای هەرە بەرزى
ئێوهم)، هوتافى بوو.
ژنەكەى خۆى لە دار دەدا، چونكە دەیگوت: (سبحان ربى الأعلى)
پاك و بیگەردى بۆ پەرورەدگار
ئەو مندالەى پاشا ویستی بىكا بە جادووگەرى خۆى، بوو بە
بانگخواز.
ئەو مندالەى پاشا ویستی ئەو خەلكەى پى گومرا بكا، بوو بە
هۆكارى دیندارى.
ئەو مندالەى پاشا ویستی قاچى كورسییەكەى قايم بكا، تىكى
شكاند.
ئەو مندالەى پاشا ویستی لە سۆنگەى ئەو وەهەى هینزى خۆى بە
خەلك نیشان دا، بوو بە هۆكارى لاوازی.
مالەكان هەر بۆ ئەو نىیە كە بیژمىزى.
مالەكان دلیان تىدايە، دلەكان بە دەست پەرورەدگارە.
پاك و بیگەردى بۆ پەرورەدگار! كەسى وا هیدایەت دەدا كەس
چاوهروانى ناكات.
زۆر كەسى تر گومرا دەكا، تۆ پیتوایە چاكترین پیاوى سەردەمە.

وانه ی دووهم

من دمه وئ، تویش دته وئ، په روه ردگاریش چی بویت ئه وه
دهکات

کئ پیی وایه میزد مندالیک ته ختی پاشایه ک نابوت بکات؟
کئ پیی وا بوو ئه و چه مزه یه ی ئه وینداری مه شرووب بیو،
رؤژیک بیئ به باوه ردگار، دوایش شیری په روه ردگار؟
کئ پیی وا بوو که ئه و که سه ی کاتی ئوحد هیزی مسولمانی
شکاند، ئیمان بهینئ و بیئ به شمشیری خودا؟
کئ پیی وا بوو که عیکریمه (رؤژی نازادکردنی مه ککه، کوشتنی
ببوه مهراقی مسولمانان)، دواپی باوه ر بهینتیت و له جهنگی یه رموکدا
شهید بیئ؟

کئ پیی وا بوو که ئه و که سه ی گیانی له سه د مروف- دهسه ند،
ریگای زهوی بو ه لقرچی و نزیک بیئ تا به ره و به هشت ه لقرچی؟
کئ پیی وا بوو ئه و عومره ی خوی له خورما خودای بو
خوی دروست ده کرد، پاشان دهیخوارد، ئیمان دهینئ و ده بی به
دادگه رترین که س؟

کئ پیی وا بوو ئه و که سه ی چه مزه ی شهید کرد، باوه ر دهینئ
و هه ناسه له موسه یله مه ی درؤزن ده برئ؟

وانه ی سییه م

ته ماشای جهنگی په روه ردگار بکه، بزانه چی به کار دهینتیت؟
مندال پاشا له ناو ده با!
پیشکه نه مرود فه نا ده کا!
ئاو کومه لیک ده خنکیتئ!

دەريا سوپا لە بن دەھىنى!
 زەوى قاروون ھەلدەلووشى!
 باران زالم دەفەوتىنى!
 بە با شارىك دەرووخىنىت!
 بە بالندە سوپاى ئەبرەھەى خەتابار دادەپزىنىت!
 تەماشاي چەكى پەرورەدگار بکە، بزانه چىن: مندال و با، باران،
 پىشكە و دەريا...

تەنيا دوو پىت بەكار دەھىنىت
 ھىندە بەسە بلى: (ببە)، ھەرچى كارە سەرلەبەرى تەواو دەکا
 خودايە، بىنگەردى ھەر بۇ تۆ، سەرم لە کارت سووپماوہ...
 کە وا بوو ئەى براى بەرپىزا! خوشكى بەپىزا! خودا بەھىزە
 تۆيش خۆت بدە پەتاي خودا با بەھىز بى
 چۆنى دەوينى تۆئا وا بە، ئەویش بۇ تۆ بە سۆز دەبى، نزاكانت
 گىرا دەکا، چىت لىنى بوى پىندەبەخشى
 كەسىك پاشا لەناو بىا زۆر ئاسانە خەمى تۆيش لە رىشە بەھىنى.
 كەسىك سوپا پىرووخىنى بە ئاسانى لە دەستى دى بىئومىدىت
 لەناو بەرى و لە جىنى ئەو متمانە بچىنى.
 ئەو كەسەى كەوا بتوانى پاشا و فىل و سوپا بەرەو دواوہ بىا
 لاى ئاسانە دەرد و ئازارى تۆيش لا بىا
 خۆت بۇ پەرورەدگار ساغ بکەوہ و ھەر بۇ ئەو بىە تا
 خودايش لە ھەموو كاتىكدا بە دەم تۆوہ بىت.

وانەى چوارەم

ئىمان و باوہر چەند سەىرن!
 سەد سال گوناہ - سەد سال كوفر، بىئىروايى

له يه کهم چرکه ی ٹیماندا ته او دہین
چ سہیرہ! تہو کافرہی ٹیمان دہینٹی، وا دہزانی لہ ژینی خوی
بؤ چرکه یه ک کافر نہ بووہ
سہر دہ میکی زور و دریز پاشا لہ نیو ناپورای خەلک وەک خودا
وا بوو، دہ یانپہ رست
بہ شہیدبوونی مندالی وا زیر بیوون، باوہ پیان ہیندہ پتہ و
بوو، لہ خندہکی پر لہ ناگر نہ دہ ترسان، دہ تگوت ہەر لہ مندالی پرا
باوہ پردار و مسولمان بوون، بؤ تاویکیش بیتین نہ بوون.
وہ زیرہک! بہ شی زورینہی ژیانی خوی بؤ پادشا رابردبوو،
پاشای بہ خودای خوی دہزانی، تہ نانت بہ خەلکی دہ گوت: خاوەن
شکو خودای گشتمانہ.
بہ لام ہەر لہ یه کهم دہمی برواہیتان بہ مشاریک کرتی دہکەن
لہ دین پاشگەز نابیتہ وە
اللہ الله چہند شیرینہ تامی ٹیمان!
ساحیرہکانی لای فیرعون
فیرعون یهک یهک ہەموویانی باش دہناسی
ہەر یهک لہ لایهکی میسر خزمہ تکار و ہەمەکاری شا فیرعون بوو.
ہەر بہ ہیمای پەنجہی فیرعون وەک میزراح لہ سوورا بوون.
ملکہچ و گوئی لہ مستی بوون.
بہ لام کہ ٹیمان دہ چیژن ہەر ہەموویان سوژدہ بؤ خودای
موسا دہ بہن.
گەفی فیرعون (دہست و پیتان ہەموو دہ برم، بہ داردا ہەلتان
دہ واسم)، کاری نہ کرد.
لہ فیرعون دہ پارانہ وە؟ لالو پاپایان بؤ دہ کرد؟ خونکی و
کلکہ سووتہ یان کرد؟

نه خير برا! گوتيان: بړو چيت له دهست دځ، چاو مه پوښه! ئيمه تازه خودامان ناسى، خوداى خومان نادهين به هه زارى وهك تو. سپيډه هموو جادووگر، ئيواره هموو شههيدى به دار كراو.

ته ماشا حزره تى عومه را!

چهنده دږى ئيمانداران بوو

هر كه خوى ئيمانى هينا، عهرزى خوشه ويستى خوداى كرد: قوربان ئيمه له سهر ههقين، نهوان به تال؟

فهرمووى: بهلى.

گوتى: دهى مادهم ناوايه با له پيڼاو دينى خودا ريسوام بكن، چ دهر به ستم؟

به يهك چركه له ناوهر است بيابانى بيبروايى بړ قولايى دهرياي ئيمان!

ئهم باوهر په چند سهيره، چى له ههستى مرؤف دهكا؟

وانهى پيڼجهم

زور بهى زانايان يه كدهنگن كه كه رامات راسته و ههيه، هر كه سيش دانى پيڼدا نه نى خوى له راستى پيوار دهكات... ئيمه ش بهبى هيج دېدونكى تهواو بړوامان پيڼى ههيه، بهلام خويشمان ناخهينه ناو هيلى گيلى، هر چهنده نايين پيمان دهلى: ئهم دونيايه سره له بهرى به دهست خودايه، بهلام له بهرانبه ريشدا هانمان دها به گويرهى توانينى خومان دهست بدهينه هوكارهكان، له بهر ئه مه ههركات باسى كه راماتمان له لا كرا، نه گهر هات و بهر شته و سه نهدى راستى پيمان گه شت، ئيمه ش بړواى پى دههتين.

هر وا به سووك و ناساننيس هموو باسيك وهرناگرين، تا نه چينه يانهى گيلى جا به سه نهدى دروست و تهواو، زور كه راماتى

به جوولت بهینیت، عمر نامہی فری دایه ناو نیلوه، لهو کاتوه نیل هر دہروا.

یہکی تر له کہرامہتہکانی عومر ئهوه بووه، کہ کاتی خوی له مہدینہ زہوی لہرز، عومر به قامچیہکھی خوی له زہوی دا، فرمووی: بهسه زہوی! ئارام بگره، ئهگر عومر دادگر نہبی، کی دادگره؟ یہکسر زہوی له لہرزہ کہوت.

یہکی تر، له کہرامہتہکانی عومر ئهوه بووه، کہ جاریکیان پیایک هات بق لای عہدوللای کوری عہبیاس گوتی: قوربان دہستم هر هہمووی برینہ، کاتی خویشی هر ئاوا بووم، چومہ خزمہتی عومر و سکالای خوم له لا کرد، دہستی هینا و خستیہ سہر دہستی من و فاتیحہی خویند ئیتر چاک بووم. عہدوللایش وهک عومری کرد، برین هر ما، به کابرای گوت: فاتیحہ هر فاتیحہیہ، بهلام دہستی عومر کوانی؟

با بسی کہرامہتیکی عہبیاسی مامی پھیامبہر بکھین:

سہرہمی پیشهوا عومر، سالی رهمادہ، وشکہسالی دونیای مالی... عومر بق نویژہبارانہ ریشته دہرہوہی مہدینہ، عہبیاسیشی لهگہلدا بوو، عومر بالی عہبیاسی گرت، گوتی: پەروردارا، لهبہر عہبیاس، لهبہر مامی پھیامبہرکەت، ئیمہ له تو داوا دہکھین.

تو خوت فرمووت: ﴿ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا سَأَلْتُكَ سَأَلْتُكَ سَأَلْتُكَ ﴾ (الکھف)، (دیوارکھیش هیی دوو کوریژگکھی سیتی بوو لهم باژیره، له ژیریدا گنجی هہبوو، سہر بهوان بوو، باوکیشیان له میرخاسان بوو). ئهو دوو کوپت لهبہر باپیرهیان پاراست، چونکہ باپیریان زور باش بوو، لهبہر مامی پھیامبہرکەت ئوممہتکھی بپاریزه، ئیمہ بهووی عہبیاسهوه خومان له تو نزیک دہکھینوه، داوا

حەزرەت چوونە لای وەرەقەى نەوفەل، وەرەقە بە خۆشەویستی
گوت:

ئای خۆزگە ئا لەو دەمەى خزمەكانت دەرتدەكەن، من زیندوو
بام، تا یارمەتیی تۆم بدایە، پەيامبەر بە سەرسورمانەوہ لینی پرسى:
بۆ قەومەكەم دەرمەدەكەن؟

وەرەقە فەرمووی: ھەر كەسێك وەكو تۆ بوو، خزمەكانى لینی
پاساون.

لینی توراون.

ئىبراھیم خرايە نۆ ئاگر

پەحیا بە مشار كوت كرا.

ئەمەيش پەيامبەرى خۆمان، ھیندە لینی دەدەن خۆین پوومەتى
دادەپۆشیت، بە دەست دەموچاوى دەسپێ، دەلى: پەرورەدگار،
رێگەى راستیان پى نیشان بدە، نەشارەزان.

ئەمانەى باسماں كردن، وەك ئەلقەيەكن لە زەنجیریكى زۆر
دریژ. ئەم ئاینە بە خۆینبەخشین، فیداكاری، شەونخوونى، بە
ماندوو بوون، پیمان گەیشت، تەماشایكە، بزانی ئومەيە چى دەكات
بە بیلالینكى داماو و بیدەسەلات. بوخارى پىوایەت دەكا: خەباب
فەرمووی: جارێ پەيامبەرى ئازیز لە بن سیتیەرى كەعبەدا كە
عەبايەكى لە خۆی پىچابوو دانیشتبوو، چوونە خزمەتى پیمان
گوت: بۆ داواى سەرکەوتن ناكەى؟ بۆچى داوا لە خودا ناكەى
سەرمان بخا؟

فەرمووی: لە سەردەمى زوودا لەسەر ئاین پیاویان دەگرت،
لەناو زەوى توندیان دەگرد، لەسەر تا خوار بە مشاریک شەقیان
دەگرد، یاخود بە شانەى ئاسنین گۆشت و پەگیان لە ئیسكەكان
جیا دەگرد و دەیانكۆشتن.

نه و نازار و كوشتخانه وای نه ده كرد له ديني خوځيان پاشگه ز بين.
سویند به په روه ردگار! نه م نایینه سهر ده كه وئ، تا وای لن دئ
له سه نعاوه تا چه زره مهوت رېبوار له هيچ كه س نه ترسئ، نه نيا له
خودا نه بيت، مه رد اريش له گورگ ده ترسئ، به لام ئيوه په له تانه.

وانه ی حه و ته م

زور جار قوتابی باش له ماموستا ناودار تره، زور به ی زوری
نه و زانایانه ی ده یانناسین، قوتابی زانایانیک بوون نایانناسین،
گه ر قوتابی به کت بوو، ناوبانگی له تو زیاتر بوو، سه غله ت مه به،
هر چه نده ناوبانگی زور بیت هیشتا نه مامی ده ستونیز و به ره می
چا که ی جه نابته له و چیرۆکه ی باسما ن کرد، قوتابی به که پایه ی له
پایه ی ماموستا زیاتر ه لچوو.

راهیبه که له که ژ و کتو خو ی حه شار دا، قوتابی لاو خو ی به
پتی خو ی ده هاته به رده می پاشا، راهیبه که به لاوی گوت: هر گیز
جیی من دیاری نه که ی، با نه مکوژن. قوتابی لاو خو ی شیوه ی
کوژرانی خو ی به پاشا که نیشان ده دا، هر چه نده راهیبه که مان
له بهر لاوه که ناسیوه، به لام دیسان با بزانی ن راهیب ماموستای لاو
بووه و ریگه ی راستی نیشان داوه.

که سمان ته واو کامل نابین، تا له نه فسی خو مان گه وره تر نه بین،
هه تا خوازیاری هه ق نه بین، با لای که سیکی تریش بی، هه تا به دل
بو دادگه ری تی نه کوشین، ئیتر هر که س ده یچه سپین بیچه سپینی،
هر گیز خه می خو ت نه بی، نابین ده لن: نه و که سه ی چا که پیشانی
خه لک ده دا، وه ک خو ی بیکا ناوه هایه.

وانہی ہہشتہم
 یارمہتی ہہزاران بدہ
 ہہرچہند کہم بی
 گہر بہ لہتہ نانیکیش بی
 برسی تیز بکہ
 نازاری کہسینک سووک بکہ
 با بہ دہنکہ حہینکیش بی
 بہ یہک وشہی شیرینیش بی
 کیشہ و ہہرا کپ بکہرہوہ.

بہ دہم خہلک و ہہزارہوہ ہچی ٹہوہ خوی بز خوی نزایہ، نہلئی
 کاتی نزام دہگری، ہہتا دل بہ دہست نہہینی، چون دہتہوی لاشہ
 و جہستہ بہ دہست بہینی، ٹہو لاوہی باسمان کرد خودا دہوریکی
 زور گہورہی پی بہخشیوو، ہہموو خہلکی لہ پہرستنی پادشا بز
 خوداپہرستی بہ راستی گہراندہوہ، تہماشا بکہ ٹہم کارہ زور زور
 مہزنہ، وای لی نہکرد لہو خہلکہ خوی تہریک بکا، ہہمیشہ لہ خزمہت
 خہلکدا کاری دہکرد، لہگہل بینہوا و ہہزاران، پیروپہککہوتہ و ئاتاجان.
 ٹہو کہسانہی کہ نوینہری ٹایین دہکەن، گہر خراپ بن ئیتر،
 خہلکی چون پیی خوشہ خوی لہوانہ نزیک بکاتہوہ، تا ریگہی
 راست بہدی بکا؟

کہوا بوو با ئاکارباش بن، زمانشیرین، خوش خولق و خوو
 گرینگ نییہ تو قورئانت، یان کتیبی فہرموودہ سہحیحہکانت لہ
 گیرفان بیت
 دہزانی چی زور گرینگہ؟ با قورئان و فہرموودہکان لہ ئاکار و
 رہفتارتدا خو بنوینن.

ئەو ئافرەتەي نامۆزگارىي زانايەكى كرد

پيشه‌وای مه‌زمنان مالیک له کتیبی (الموطأ) رپوایهت ده‌کا و ده‌فهرمووی: قاسمی کورپی موحه‌مه‌د فهرموویه‌تی: ژنه‌که‌م مرد، موحه‌مه‌دی کورپی که‌عب هات بۆ تازییه. فهرمووی:

له نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیلدا پیاویک هه‌بوو زۆر زانا بوو، بلیمه‌ت و ئاکار چاک بوو، ژنیکی بوو، زۆری به‌ لاره‌ په‌سه‌ند بوو، ژنه‌که‌یشی ئه‌وی زۆر خۆش ده‌ویست، ژنه‌که‌ی مرد، زاناکه‌ زۆر خه‌فه‌تی خوارد، وازی له‌ گشت شتی هینا له‌ سوچیکی ماله‌که‌ی گوشه‌گیر بوو، سه‌ردانی که‌سی نه‌ده‌کرد، نه‌ خۆی ده‌چوو بۆ میوانی، نه‌ میوانیش رووی تیده‌کرد، ژنیک ئه‌م باسه‌ی بیسته‌وه، چوه‌ لای مالی.

گوئی: پرسى شه‌رعیم هه‌یه.

که‌س نییه‌ وه‌لام پێ بداته‌وه، ده‌بی هه‌رچۆنیک بیت بیبینم.

پاسه‌وان چوو بۆ لای زانا.

گوئی قوربان: چه‌ند رۆژیکه‌ ئافره‌تیک لیتره‌ دانیشتوه، نارواته‌وه.

ده‌لن: هه‌ر ده‌بی بیبینم.

گوئی: باشه.

رێکه‌یان دا چوه‌ ژوور.

گوتی: ھاتووم پرسیم ھەبە.

گوتی: چیبە؟

گوتی: ماوھەکی زۆرە ھەندێ خشلم لە دراوسێ بە سوور
ھیناوە لە لام بێ، چەند سالیکیە وا لە لامە، ئیستا ھاتوون داوای
دەکن، ئایا پێیان بدەمەوہ؟

گوتی: ئەو چۆن؟ ھیبی خۆیانە.

گوتی: ناخر چەندین سالە ھەر لای منە.

گوتی: ھەرچەند لە لای تۆیش بیت، ھەر ئەو مالە یە خواوھنی،
ھیبی ئەوانە، مافی خۆیان بدەرەوہ.

ژنە گوتی: ئی رەحمەتی خودات لێ بیت، ئەو ژنە ی تۆ بەندە ی
خودا بوو، چەند سال کابانی مالت بوو، خودا بەندە ی خۆی بردەوہ،
ئیتەر غەمباری بۆ چیبە؟

وانە ی یە کەم

پەندیکی عەرەبی دەلێ:

گشت شمشیریک چرووک دەکا

گشت زانایەک ھەلە دەکا

گشت بەرپزیک خەتا دەکا

گشت ماقولیک تێدەکە ویت

ئیمە ی مرۆف ئاساییە

شەمەندەفەری ئاکارمان

لە سکہ ی خۆی جارێ لادا

زۆر کەس ھەبە

چارە ی کێشە ی خەلکی لایە

کەچی خۆیشی کێشە ی ھەبە.

زور پياوچاكي گه وړه هه يه تاوان ده كا

پياوې زور دلاوا هه يه

جار جاره رږدې ده يگريت

دهست قوچاوه.

زور پياوې له سه رخو هه يه

جار جار تووړه ن

به يه ك هه له سه دان چا كه له ناو مه به.

شعرع ده فهرموئ: هه ركاتي ښاو زور زيادې كړد، ښتر هه رگيز
پيس نابيت و به به رده وامي هه ر پا كه، زور كه س هه يه له به خشيندا
وهك ده رپايه، له چا كه دا شه پول ده دا، وهك باراني مانگي نيسان
ده بارينې، كه ي ره وايه نه گه ر جارې تووشې هه له هاتبن، چه پله يان
لې بته قيني و ناو و ناو بانگيان بزړيني؟ هاوه لېك بوو ناوې حاته بي
كوړې به لته عه بوو، له چه نكي به در به شدار بوو.

په يامبهه ده يو بست بروا مه ككه ښازاد بكا، به هاوه لاني راگه ياند:
با جارې ښم باس و خواسه نه يني بي. ښم حاته به نامه يه كي بو
كافران نارد، نه يني تيدا دركاند، جو بريل هات و باسي حاته بي
به لته عه ي بو په يامبهه گي رپايه وه. حاته ب نامه كه ي به ژنيك دابوو
بيبا، فهرمووي چه ند كه سيني نارد نامه كه وه ر بگرنه وه. نامه كه يان
هتايه وه، سه ركونه ي حاته بيان ده كړد، حاته ب، گوتې: من پياويكم
كه سوكارم له مه ككه يه. گوتم نه گه ر له م كار هدا هاوكاريان بكم،
ښه وانيش له گه ل خزمانم نه رم ده بن. له ياسا ي چه نگا ښه مه خيانه تيكه
هه مه پرسه! عومه ر به په يامبهه ده لیت: قوربان با بيكوژين.

به لام په يامبهه به سوز وه فداره، ښه و كاتانه ي له بيير ناچي
حاته ب تيدا تيكوشاوه و هه ول و خه باتي حاته بييش له گه ل سفردا
به كسان ناكات.

بۆیە بە عومەر دەفەرمووی: حاتەب لە ھاوہلانی بەدرە، تو چووزانی لەوانیە خودای مەزن بە ئەھلی بەدری فەرمووی: بڕۆن چی دەکەن ئازادن، ھەر عومەر خۆی، ھەموو قورئانی لەبەر بوو، کاتی دەیخویند لەسەر ئەو ئایەتانەیی وا مرزوف رادەچلەکینن زۆر دەوہستا.

کەچی پۆزی وەفاتی خۆشەویست لە مزگەوتدا ھاتوچۆی بوو، دەیکوت: ھەر کەس بلی پەيامبەر لە دنیا دەرچوو، خۆم دەیکوژم! پەيامبەر ھەرگیز نامرئ، ئەو بۆ گفتوگو لەگەل خودا رۆیشتوو، وەکوو موسا دواي ئەوہی ئەبو بەکر ئایەتی:

﴿ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ ﴾ (عمران) «موحەمەد پەيامبەریکە و ھیچیتەر نییە، لە پینش ئەویش زۆر پەيامبەر ھاتوون و چوون، ئەگەر بمرئ، یان بکوژرئ لە ئیسلام پاشگەز دەبنەوہ؟» ئیتر عومەر بۆی دالیا بوو کەس ناتوانی بەر لە چارەنووس بگرئ.

پاشان فەرمووی: دەتگوت ھیشتا ئەو ئایەتەم نەبیستووہ.

کەی رەوايە ئەو زانیاری و تینگەییشتەنی عومەر ھەیبوو لەمەر ئایینی ئیسلام و دەقی قورئان ھەمووی لە بیر خۆمان ببەینەوہ لەبەر کاریک تەنیا ھۆکاری کارەکە خۆشەویستی پەيامبەر بوو؟

وانە ی دووہم

نەکە ی ھەرگیز ئافرەتان بە کەم بزانی!

ھەندیک لە نیرینەکان ژنان بە کەم دەزانی
بەلام ھیچ پیاویک ئافرەت بە کەم نازانی
ھیندی جارن تا قە ژنی سەد پیاو دەھینی
لە ھەندی کیشە و ئاریشە رای ئافرەتیک

دلی پیاوی نەرم کرد و
 ئاوەزی پیاو دلی ژنەکەیی بەهیز کرد
 ئەو خیزانە بەختەوهرن
 تایی تەرازووی هەردوو لایان یەکسان دەبی
 لە هەوراز و نشیوی ژیان تیناکەون
 بە بەختیاری پادەبویرن.
 کتیبی ژیان هیندی جار
 وەک بیرکاری وشک و رەقە
 هیندی جاریش وەک
 پۆمانی مەم و زینە، پڕ ئەوینە.
 پیاوان تەواوکەری ژنانن، ژنانیش تەواوکەری پیاوانن.
 هەر کاتی پیاو هەستی کرد
 لایەنی سۆز بەسەر ژنەکەیدا زالە
 نابێ بە چاوی سوک و کەم لینی بێوانی
 بەلکوو دەبی دلی رابگری
 ژنیش هەر کاتی هەستی کرد
 ئاوەزی پیاو تەواو زالە
 نابێ وا بزانی پیاوێکەیی دلی رەقە
 وەک دپندەیی بێتە بەر چاو
 بەلکوو دەبی وا بزانی کە هەندی جار
 لە بەرانبەر هەندی کاردا ئەگەر سۆز کەمتر بی باشە.

وانەیی سێیەم

هەر چی مرۆفی سەر زەویبە -- جگە لە پەيامبەران -- کەم
 تا کورتی تاوانبارن، هەر مرۆفی بە گوێرەیی عەقل و ئاوەزی لە

وشتره‌که‌ی سألحی په‌یام‌بهر (سه‌لامی خودای لَ بیت)

پیشه‌وا ئه‌حمه‌د له‌ موسنه‌ده‌که‌یدا ریوایه‌ت ده‌کات و ده‌فهرموئ: جابر فهرموویه‌تی: په‌یام‌بهر دای به‌ لای حیجرا و فهرمووی: داوای موعجیزه‌ مه‌که‌ن، هۆزی سألح داوایان کرد، په‌روه‌ردگار وشتریکی له‌ به‌رد ده‌ره‌ینا، لیره‌وه‌ ده‌هات و له‌ویوه‌ ده‌چوو، هۆزی سألح بیفه‌رمانیی خودایان کرد و وشته‌که‌یان سه‌ربری، پوژیک وشته‌که‌که‌ هم‌وو ئاوی کانیه‌که‌یانی ده‌خوارد و ئه‌وانیش له‌بری ئه‌وه، هم‌مویان شیریی وشته‌که‌یان ده‌خوارد و (به‌شی ده‌کردن). وشته‌که‌یان سه‌ر بری، خودای گه‌وره‌ وه‌ک تۆله‌ به‌ ده‌نگیکی گه‌وره‌ی سامناک له‌ناوی بردن، که‌سیان نه‌مان، ته‌نیا پیاویک نه‌بن، ئه‌ویش له‌ په‌نای که‌عبه‌دا بوو.

گوتیان: ئه‌و پیاوه‌ کئ بوو ئه‌ی خوشه‌ویست؟
فهرمووی: ئه‌بو‌رغال بوو، هه‌ر که‌ له‌ مه‌که‌که‌ هاته‌ ده‌روه‌ه،
ئویش به‌ ده‌ردی هۆزه‌ی چوو.

وانه‌ی یه‌که‌م

له‌ کاتی پویشتن بو‌ غه‌زای ته‌ربوک په‌یام‌بهر به‌ لای حیجرا
تیده‌په‌ری، حیجر ئه‌و لادیه‌ بوو، که‌ هۆزی سه‌مود تیدا نیسته‌جن

بوو، هاوه‌لانى په‌يامبه‌ر له نزيك كورستانىكي هوزى سه‌مود بارگه و بنه‌يان لى‌خستبوو، له‌و بيرانه‌ى كه هوزه‌كه‌ ناويان لى‌ ده‌خوارده‌وه، ناويان بؤ‌ خوارده‌وه هيتابوو، ناويان له‌ مه‌نجل كرډبوو، له‌سه‌ر ناگريان دانابوو بؤ‌ چيستكردن هه‌ويريشيان پى شيلابوو بؤ‌ نانكردن.

په‌يامبه‌ر ئه‌مه‌ى بينى، ناوه‌كانى پى‌ پژاندن، فرمووى: هه‌ويه‌ره‌كانيش بدن به‌ وشتره‌كانيان... پى‌ ناخوش بوو مسولمان له‌ كانياوى كافران ئاو به‌ينن، پى‌ ناخوش بوو ئا له‌ و ناوه‌ى كه كومه‌لىك ليتان خوارده‌ى و دواى به‌ر غه‌زه‌ب و تووره‌ى خودا كه‌وتبوون ئه‌وانيش لى‌ بخونه‌وه، خوشه‌ويست پيمان ده‌فرموئ: ئه‌م ئاينه‌ يه‌ك ئاينه‌، باوه‌ر به‌ خودا، هه‌ر باوه‌ره‌ لاي هيچ يه‌ك له‌ په‌يامبه‌ران جياوازي نيه‌، هه‌رچه‌نده‌ له‌ بابته‌ى مامه‌له‌ و چونتى خوداپه‌رستيد، جياوازيه‌ك هه‌بئ، پيمان ده‌لئ: مرؤف ده‌بئ خؤى له‌ ستمكاران به‌ دوور بگرئ، له‌ پيشدا له‌ مردووه‌كان، پاشان زيندوو، پيمان ده‌لئ: ئه‌م ئاينه‌ به‌ته‌مه‌نه‌، گشت سه‌رده‌ميكى بينوه، هه‌ق و پاستى هه‌رچه‌ند جار جار له‌ به‌رزى و نزمى پوژگار ديار نه‌مئئ، به‌لام نامرئ و سه‌ر ده‌كه‌وئ، پيمان ده‌لئ: كارى به‌تال، زور و ستم هه‌رچه‌ند ماوه‌يه‌كى زوريش به‌رده‌وام بيت، به‌لام ده‌مرئ. باسه‌كه‌مان ته‌نبا باسى هه‌وير و مه‌نجل نيه‌. باسى خؤدووړخسته‌وه‌يه‌ له‌ زوولم و زور، له‌ بيدادى و ستمكارى.

وانه‌ى دووه‌م

دواى په‌يامبه‌ر بردنى بؤ‌ سه‌ر ئه‌و چالاه‌وى وشتره‌كه‌ى ئاوى لى‌ ده‌خوارده‌وه، ئه‌و ريگه‌يه‌ى كه وشتره‌كه‌ لى‌وه‌ ده‌هات پى‌ نيشاندان، پاشان ئه‌و ريگه‌ى لى‌ ده‌رده‌چوو، فرمووى پيمان،

ئاوھەكە كرابووھ دوو بەشەوھ: بەشەك بۆ ھۆز و بەشەك بۆ وشتر.
پۆژەك وشترەكە ھەموو ئاوھەكەي دەخوارد و پۆژەك ئەوان ئەو
پۆژەي وا ئاوھەكە بەشەي وشترەكە بوو، ئەوان شەيرەي وشترەكەيان
دەخوارد و شەيرەي ئەوھەندە زۆر بوو، بەشەي ھەموويانەي دەكرد،
بەلام دەلەي چەي! ھەندەي مەروف ھەر بە مەزاج شەپاويە، ھەيوايەي
ئازاويە.

لەجەيەي ئەوھي شوكرەي خودا بەكەن، لەجەيەي ئەوھي
ھەرھەموويان باوھ بەو پەيامبەرە بەكەن كە خودا بە پەرچووي
ئەو لە تاتەبەردەكەي مەروو وشترەكەي زەندوو دەروست دەكا، ھەموو
يەك دەنگ راست دەبەنەوھ وشترەكەيان سەر دەبەرن، كارەكەيشەيان
كەورەكەيان پەي ھەلدەسەي، كە پەيويەكەي دەمچاو سوور بوو لە
فەرموودەيەكدا كە پەيشەوا ئەحمەد لە موسنەدا رەيوايەي دەكات...
پەيامبەر بە ەلي دەفەرموئ:

دوو پەيووي زۆر بەدەبەخت و چارەپەشت پەي نەشان دەم؟
گوتەي: بەلەي.

فەرمووي: ئەو پەيووھ سووركەلەي وشترەكەي سەر بەري و
ئەو پەيووھ بە شەمشەيرەكەي لەيرە دەدا (ئامازەي دا بە سەري
ەلي)، ھەتا خويەن ئەيرە تەپ دەكا (ئامازەي دا بە پەيشەي ەلي).

وانەي سەيھەم

دووي ئەوھي ھۆزەي سەمود وشترەكەيان سەر بەري، پەيامبەر
سەلح پەي گوتەن:

سەي پۆژەي تەرەزەي خودا ھەر ھەمووتان لەناو دەبا، پۆژەي
سەيھەم تۆلەي پەروەرەگار ھات و ھەر ھەموويانەي سەكەت كەرد،
تەننەت ئەوانەيشەيان لە مال نەبوون، يان لە لادەيەكەي تەر بوون

خودا بۆ خەلک بکه، کاتی شتیکی خراپ ده‌قه‌ومی، خەلک فییری
خۆراگری و گه‌رانه‌وه و تۆبه بکه.

کاتی مانگ ده‌گیری، خۆر ده‌گیری باسی ده‌سه‌لاتی خودا بۆ
خەلک بکه، هه‌موو شتی به‌ ده‌ست خودایه، کاتی جیژنان به‌ خەلک
بلی: پۆژی جه‌ژن بۆ ئه‌وه‌یه خوداپه‌رست بین، دوا‌ی جه‌ژنه‌کان
خوداپه‌رستی هه‌ر ده‌مینێ، دوا‌ی په‌مه‌زان شه‌شه‌لانه، دوا‌ی
قوربانیش هه‌جکردنه.

کاتی قسه و ناوه‌پۆکی باسکردنت با به‌جی بی
له‌سه‌ر قه‌بران باسی شایی ناماقوله
له‌ کاتی‌کدا شه‌کراو ده‌خۆی، باسی مردن نابه‌جییه
زۆر زیره‌ک و هۆشیار به، هه‌ر کاتیک و قسه‌ی خۆی هه‌یه.

وانه‌ی پینجه‌م

که‌عبه‌ی پیروژ پینش ئیبراهیمیش هه‌ر هه‌بووه، فریشته‌کان
دروستیان کرد، به‌لام له‌ کاتی توفانی نووحدا هه‌مووی پووخا ته‌نیا
که‌میک له‌ بناغه‌ی سووچه‌کانی دیار ما‌بوو، به‌ گویره‌ی ئه‌و بناغه‌یه
ئیبراهیم به‌ هاوکاری ئیسماعیل نۆژهنی کرده‌وه، ئه‌مه‌ ته‌فسیری
ئه‌و ئایه‌ته‌یه که‌ خودا ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ
وَإِسْمَاعِيلُ ﴿١٢٧﴾﴾ (البقره) (له‌و ده‌مه‌یشدا که‌ ئیبراهیم و ئیسماعیل
بناغه‌که‌ی مالی خودایان بلند ده‌کرد).

مسولمانان له‌سه‌ر ئه‌م پرایه‌یه‌ک ده‌نگن، ئه‌م چیرۆکه‌یش پاستی
ئه‌م باسه‌ ده‌سه‌لمینێ:

ئه‌بورغال له‌ په‌نای ئه‌و بناغانه‌ دانیشتبوو، خودای گه‌وره
له‌به‌ر ریزی کابه‌ی پیروژ سزای خۆی پی نه‌گه‌یاند تا هاته‌ ده‌ر
به‌سه‌ره‌اتی هۆزی سه‌مود پینش سه‌رده‌می ئیبراهیم بوو.

وانه‌ی شه‌شه‌م

ئه‌گهر خودا له‌و ده‌مه‌دا ئه‌بورغال له‌ بن بناغهي كه‌عبه بوو، توشی سزای خوئی نه‌كرد، ئه‌وه له‌به‌ر ریزی كه‌عبه بوو، خودا ئاوا فیрман ده‌كا، ده‌بی ئی‌مه‌یش ریزی كه‌عبه و ئه‌و كه‌سانه‌ی له‌ناو كه‌عبه‌ن له‌ لامان بیت، ماده‌م خودا سزای كه‌سیكي بییاوهر له‌ناو كه‌عبه‌ی پیروزه‌ نادا، ده‌بی ئی‌مه‌یش له‌ناو كه‌عبه نه‌ به‌ جه‌سته و نه‌ به‌ زمان سزای هیچ كه‌س نه‌ده‌ین، به‌ تایبه‌تی مسولمانان كه‌عبه‌ جیگهي سه‌یركردنی ئافره‌ت نییه‌.

یه‌ك له‌وانه‌ی كه‌ توبه‌كارن ده‌لیت: هوی توبه‌كردنی من، ئافره‌تیک بوو له‌ مالی خودا.

نزیك كه‌عبه سه‌یری ئه‌و ئافره‌ته‌م ده‌كرد، هات پینی گوتم: براله‌ ئی‌مه له‌وپه‌ری زه‌وییه‌وه هاتووین لی‌ره گونا‌هی خومان داش‌ووین، ئه‌ی تۆ له‌كوئی خۆت خاوی‌ن ده‌كه‌یته‌وه؟

كه‌عبه شوینی ئه‌وه نییه‌، تۆ ناوبانگی تیندا په‌یدا بکه‌ی، گهر ناوبانگیکی هه‌قیش بن چجای ناهه‌ق، وه‌ك ئه‌و كه‌ره‌عه‌به‌ی هه‌ر بۆ ناوبانگ په‌یداكردن می‌زی ده‌كرده ناو زه‌مزهم.

هه‌رچهنه‌ ئافره‌تی زور شیرین و چاوجوان بوو بکاته مالی خودا، به‌لام ئه‌وی جیی دل‌داری و پیداه‌لدان و غه‌زل نییه‌.

قسه‌یه‌کی خوشم له‌م باره‌وه لایه‌، با بۆتانی بگێرمه‌وه:

ده‌لین جاریک ئافره‌تیکی زور ده‌لال و به‌رچاو و جوان بوو چه‌جکردن رووی له‌ مه‌ککه و مالی خودا كرد، بۆ یه‌كه‌م جار له‌ شه‌یتان په‌جم عه‌مری كوپی ئه‌بوربه‌یعه -كه‌ شاعیریکی مه‌زنی ئومه‌وی بوو-- چاوی پینی كه‌وت، هه‌ر به‌ یه‌كه‌م دیتن دلی لیتی چوو.

لێنی نزیك بووهوه، به ئیشارەت، به چاوی، به دەم داواوی دلدارایی لێ دەکرد.

ئافەرەت وەلامی نەداوه، جاری دووهمی شەیتان رەجمکردن دووبارە خۆی لێ نزیك کردەوه و دەستی به مۆزەمۆز کرد و دەبویست دلی گراوییهکەمی بە دەست بهێنێ.

بەلام کچه به سەریدا قیژاندی و گوتی: بڕۆ نەفام! ئیمه له پهنا مالی خوداین، جاری سێیهمی شەیتان رەجمکردن، کچه ترسا دووبارە عەمر بێتە سەر پێ، بۆیه له گەل براکهیدا هاته دەرێ، عەمر ناچار له دوورهوه سەیری دەکرد، کادووی دلی به با دەدا. کچه گوتی:

بۆ پیاوی بێسەگ گورگ شالوو دەهێنێ.

شیره پیاوی دی هەلدهتۆزێنێ.

داوی ئەوهی ئەبوجه عەفری مەنسوور گویی لەم چیرۆکه بوو گوتی: پێمخۆشه هەرچی کچی قورەیشه ئەم چیرۆکه بێستیت. با بێینه سەر باسی خۆمان:

کەعبە شوینی سیاسەت و خۆینرشتن و دەمهقالبی خەلکی نییه، هەرچەندە هەججاج وای دەکرد.

زۆر به کورتی با به سەرھاتی هەججاج و عەبدوللای کورپی زوبەیرتان بۆ باس بکەم: کاتی یەزید باوکی مرد و خۆی به میراتگر دەزانی و دەسەلاتی وەک میرات هەژمار دەکرد. عەبدوللای کورپی زوبەیر بەرانبەری وەستایەوه، پاش ماوہیەک یەزیدیش مرد.

کورپکی بوو مندال بوو، بەکەلکی سەرکردایەتی نەدەھات، مەپوانی کورپی هەکەم بوو به جینگەداری یەزید، عەبدوللای پێی بۆ خۆش بوو، خۆی کرد به حاکمی حیجان، یەمەن، خۆراسان و نیوہی

خودا دەستم دایە شۆرپشکردن، من پیمخۆش بوو پات بییستم، قسەکانت هیندەوی تر بۆم پوووناکێ بوون، هەر لە ئیستاوه وایزانە من کوژراوم، خۆت رابگرە و نزای خێر بکە، عەبدوللا تا کوشتن جەنگا، حەججاک گرتی و سەری بپری، سەریان نارد بۆ دەرباری عەبدولمەلیک، ناردی بە شوێن ئەسمای دایکی عەبدوللایشدا، ئەسما نەپۆیشت.

حەججاک گوتی: ئەگەر خۆی دیت، ئەمە باشە، ئەگەر نا بە پرچ بەسەر ئەرزدا رابیکێشن، هەتا ئێرە.

ئەسما گوتی: وەللا نایەم، با بزاتم کێ دەنیری بە پرچ و قژ رابیکێشی؟

حەججاک خۆی هات، بە ئەسمای گوت: کۆرەکەمی تۆ پیزی کەعبەمی لە لا نەبوو، بپیزی بە مالی خودا کرد. ئەسما گوتی: درۆ دەکەمی.

یەکەم مندالی مسولمان لە مەدینە لە دایک بیت، عەبدوللا بوو، پەيامبەر بەو مندالە زۆر خوشحال بوو، بە دەستی خۆی شیرینی لە مەلاشووی سووی مسولمانان هەموو یەکدەنگ (الله اکبر) یکیان کرد، شاری مەدینە دەلەرزى، ئیستاگە تۆ و سەربازانت بە کوشتنی دلخۆش دەبن، ئەو کەسانەمی بە بۆنەمی لەدایکبوونی عەبدوللای کۆرمەوه خوشحال بوون، زۆر باشتەرن لەو کەسانەمی بە کوژرانی دلخۆش دەبن، دواييش بە حەججاکمی گوت: سویند بەو کەسەمی موحمەدی کردە پەيامبەری خۆی، گویم لە پەيامبەر بوو فەرمووی: لە هۆزی سەقیف خویننرێژیک و درۆزنیک پەیدا دەبن. درۆزنەکە موختار دەرچوو.

هەرچی سەر دەهینم و سەر دەبەم خویننرێژەکەمیش توی. حەججاک دوو لێوهی نەدریوه و ئەسمای جیهینشت، دوايى

هاجره و ئيسماعيل (سهلامى خودايان لى بيت)

ئەم چىرۆكە زور درىژە و لقوپۇپ و ويستگەى زۆرە، پىرى لە
پەند و وانەيە...

لە وانەكانى پيشوودا سەرەتا فەرموودەم دەهينا و دوايى
وانەكەم باس دەكرد، بەلام لىرە پارچە پارچە فەرموودەكە
دەهينمەوہ و دوايى وانەكەى باس دەكەم...
بوخارى رىوايەت دەكا:

پەيامبەر فەرمووى: يەكەم ژنى پشتىنى بەكار هينايىت، ھاجرە
بوو، پشتىنى بەست -- بۆ ئەوہى بوو جلەكانى ھەلبكىشى و دوايى
شۇرپان بكاتەوہ -- تا شوينى خۆى بسرىتەوہ و خاتوو سارا پىنى
نەزانىت.

وانەى يەكەم

پشتىنبەستن لای ئافرەتان بۆ گورجوگۆلى بەكار دەبرا، پشتىنى
دەبەست و جلەكانى لە پشتىنەكەوہ دەهينايە سەرەوہ بۆ ئەوہى
لە كاتى كاردا، جلەكانى نەخشىن بەسەر زەويدا، بەلام لە راستيدا
خاتوو ھاجرە بۆ ئەوہى نەبوو، ئىبراھىم دەيوست ھاجرە و
ئيسماعيلى كورپى لە سارە دوور بخاتەوہ. كاتى ئىبراھىم و ھاجرە

شٹیک نییہ بیانہوئ پیدای بکن، غیرہ سروشتی نافرہتہ و لہگہل
گیانی نافرہتایہ و کہس ناتوانی غیرہی نہبی۔

پہرہردگار لہسہر سروشت ہیچ مرؤقتک دادگایی ناکا، بہلام
لہسہر کاردانہوہی ٹہو سروشتہ لپرسینہوہی لی دہکری۔
دہبی لامان ٹاسایی بیت، خاتوو سارہیش غیرہی ہہبی و دلی
لای میردہکہی خوی بیت۔

چوون ماوہیہکی زور تاکہ ژنی ٹیبراہیم ہہر سارہ بوہ۔
ٹہستا سہرہرای ٹہوہی ٹیبراہیم ژنی دووہمی ہیناوہ، کہچی
مندالیشی لہم ژنہ ہہیہ و سارہیش وہک جاران بٹمندالہ، بڑیہ غیرہ
لہنیو دلیدا ناگریکی داگیرساندبو۔

جا لہنتیوان دوو ہہوہدا چی روو دہدات، لای سارہ و ہاجہرہیش
رووی دا، ٹہمہیش زور زور سروشتیہ و ہہر وا بہ سہرپینیہوہ
باس دہکریٹ و پڑویست ناکا لینی ورد بینہوہ۔
با لایہک بہ لای دایہ عایشہدا بکہینہوہ:

شہویک پھیامبہری لا بوو، لہو شہوہدا سہوہدی خیزانی
پھیامبہر قاپنک چہنستی بڑ پھیامبہر بہ کارگوزاریکدا نارد تا
میردہکہی لینی بخوات و برسی نہبیت...

خاتوو عایشہ کردی بہ قاپدا و کیشای بہ زہویدا و شکاندی۔
ہہندی لہ ہاوہلانی پھیامبہریش، چاویان لی بوو ٹہم
ہہلسوکہوتہ لہو کاتہ چہندہ ناخوشہ؟ بہلام سہرکردہی کارزان و
پھیامبہری کانگای سوز و دہروونناس و زانا و مہزن،
تہنیا بڑہ دہیگریٹ و بہ ہاوہلانی دہفہرموی: پروانن دایکتان
غیرہ گرتی!

پاشان بہ عایشہ دہلی: قاپنکی ساغ بڑ سہوہدہ بنیرہوہ۔
کارہکہ کوتایی ہی دی۔

وانەى دووهم

پاداشت بە گوێرەى کردارە:

کەمیک باسى گیرەى خاتوو سارامان کرد، با هەندیکیش باسى ئاکاری جوان و خوشخویی ئەو ژنە بکەین، دواى ئەوہى فیرعەونى میسر خاتوو سارەى گرت و داواى لى کرد شووی پى بکا، خاتوو سارە بە گوئی نەکرد، بە ئیرادەى خودای مەزن فیرعەون داواى لیبووردنى لە سارا کرد و خاتوو ھاجەرەى وەک دیاری پى بەخشى.

بە گوێرەى دابونەریتی رۆژگار ھاجەرە بوو بە بەندەى سارا، خاتوو سارای بەریز مندالی نەدەبوو، دەیشیزانى ئیبراهیم زور حەزى لە مندالە و پتی خوشە بیى بە باوک، لەسەر حیسابى خوشەختیى خۆى حەزى بە خوشەختیى میزدەکەى کرد... پتى ناخۆش بوو میزدەکەى لەبەر ئەو وەجاخکۆیتر بیت و تامى باوکایەتى نەکا...

بۆیە داوا لە ئیبراهیم دەکا ھاجەرە بەینى، ئیبراهیم ھاجەرەى ھینا و بەرھەمەکەى ئىسماعیل بوو، خودای میھرەبان جەزای چاکەى سارەى دایەو، ئەو سارەىەى کە نەزۆک بوو، ژيانى بەرەو پیری دەچوو، کەوتە سگوزاکردن و ئیسحاقى بوو، ئەو ئیسحاقە بوو بە باپیرە گەرەى تەواوى پەيامبەرانى بەنى ئیسرائیل لە نەتەوہى ئىسماعیلیش یەک پەيامبەر پەیدا دەبیت، ئەویش پێغەمبەرى ئیسلامە، بەلام چۆن پەيامبەرى! پەيامبەرىکی زور مەزن، گەرەترین پەيامبەر بوو، جا ئەم پەيامبەرە مەزنە چیروکەکە تەواو دەکا و دەفەرموئ: ئیبراهیم ھاجەرەى ھینا بۆ لای مەککە و مالی خودا ئىسماعیلی لە کوشدا بوو شیرى پى دەدا.

له لای داریکی گوره‌دا، له‌سه‌ر زه‌مزهم
 له سه‌رووی مزگه‌وتی پیروز
 هاجره و ئیسماعیلی دانا
 ئه‌و پوژگار ه‌شاری مه‌ککه چۆلوه‌ؤل بوو
 نه‌کس نه‌ ئاو نه‌ سه‌وزایی
 ئا له‌و شوینه ئیبراهیم ه‌ندی خورما و کونده‌یه‌ک ئاو لای
 هاجره داده‌نیت و به‌جیان ده‌هیلی .
 هاجره به‌دوای ئیبراهیمدا پاده‌کات و پنی ده‌لی:
 ئه‌ی ئیبراهیم! بۆ کوی ده‌پۆی؟
 بۆ له‌م دۆله چۆلوه‌ؤله به‌جیم ده‌هیلی؟
 بۆ له‌م شیوه قاقه‌ده‌دا ته‌نیام ده‌که‌ی؟
 چه‌ند جار ئه‌مه‌ی ده‌گوته‌وه...
 ئیبراهیم ئاویری لی نه‌ده‌دایه‌وه
 هاجره گوتی: فرمانی خودایه؟
 گوتی: به‌لی.
 گوتی: ده‌ی ماده‌م ئاوايه،
 خودا به‌ میهره له‌ناومان نابا.
 پاشان به‌ره‌و لای پۆله‌که‌ی گه‌رایه‌وه.
 ئیبراهیم پویشت تا گه‌یشته لای سه‌نیه‌ه هاجره و ئیسماعیل
 ئه‌ویان نه‌ده‌دیت.

ئیبراهیم رووی له‌ مالی خودا کرد و ه‌ردوو ده‌ستی به‌رز
 کرده‌وه و پارایه‌وه و فه‌رمووی:

﴿ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا
 الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْعَادَ رَبِّكَ النَّاسِ يَنْهَوْنَ إِلَيْهِمْ وَأَرْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ

۱ شوینیکه له مه‌ککه.

يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾ (ابراهيم).

(په ورونده ي هه موو لامان! من له ناو شيو يکي قاهر له په نا مالي پيرو زت، يه کي له زاروله کانم جي کرده وه، په ورو رينمان! بو شه وه که نويزان بکه ن، ده سا توپش کاريکي وا بکه خه لک به دل خوشي بوين، له بزيو پش به شيان بده، شا يه تا شوکري تو بکه ن.)

وانه ي سڼيه م

ئيس تا من نازانم سه رم له کي سوو ر بميتي؟
له ئيبرا هيم؟ شه و پيا وه ي وا هه موو ژيان ي کرده قوربان ي له بهر
خودا؟

هه ر له سه ره تاي مندالي هه تا پيري تيکو شان و خه با تکر دن
بتشکان دن، فري درانه ناو ناگر؟

به ران به ري نه مرود وه ستان، له زيدي خوي ناو اوه بوو
کوچکر دن بو فه له ستين و

له وپش وه ستانه وه به ران به ر

شه و کافرا نه ي په رستيان بو شه ستيره بوو

ديسان له وپش کوچکر دن و

هه لاتن به ره و ميسر و تووش ي فيرعه ون بوون و نازار ديتن

ئيس تا وا به سه ري پيري تازه باوکه

فه رمان يکي پي کرا وه روله که ي خوي له قاقرا به جي به يلي

لا ي کي؟ له کوئ؟

له شيو يکي بي ناو و وشک؟

نه ريوار ي، نه دانيش تووي نيو ده وار ي، هيج که س له وي

تينا په ري

بەلام ئیبراھیم لەمانە ناپرسیت و فەرمانی خودا بەجی دەھیتی
 یاخود سەرم لە ھاجەرە سوور بمیتی؟
 ئەو ھاجەرە ی مندالەبەر و شیردەر
 بەدەم گریان و زارەو ھە شوینی ئیبراھیم دەکەوی
 لێرە بەجیمان دەھیتی؟
 ھیچ وەلامیک نابیسیت و خۆی پنی دەلی:
 ئەمە فەرمانی خودایە؟
 دەلی: بەلی.
 ئەویش زۆر بە دلنیاپیەو دەلی: خودا لەناومان نایا.
 ئەمانە چ خیزانیکن؟ ئەمانە چۆن مروفتیکن؟ دەبی اللەیان بۆ
 بلتی:
 اللە اللە لەم خیزانە! اللە اللە لەم کەسانە.

وانە ی چوارەم

ئیبراھیم لە ڕووی ھەستی میردایەتی و باوکایەتی ناتەواو نەبوو،
 ھاجەرەیش زۆر پیویستی بە پیاوھکە ی بوو، بەلام لەناو دلی میژوودا
 کەسی وا ھەن، بۆیە دەبن ئامۆژگاری لێ وەرگرین، باوکی بەسۆز
 کورپیزگە ی خۆی بەجی دەھیتی لەبەر خودا ئافەرەتیک ی مندالەبەر،
 بیکەسی و تەنیاپی خۆی لە لا خۆشە لەبەر خودا.
 ئەمە یانی رینگای بەرەو لای خوداچوون لە زۆر کاتدا پینچەوانە ی
 ویست و خواستی مروفت دەبی لەوانەیشە بە بەردەوامی ئاوا بیت
 ئەو کەسانە ی دەگەن بە خودا، کە لە دژی ئەفسی خۆیان بە جەنگ
 دین و بە گویی ناکن، ئەو کەسانە ی پارە و مالیان بە خەلکی
 دەبەخشن و پارە و مالیشیان خۆش دەوی، ئەو کەسانە ی پینان
 خۆشە لە تویی نویندا پرخیان بێ، بەلام ھەلدەسن بۆ شەونویژ،

ناگۆرپنەو بە ژن، بە مال، بە منداڵ و تەنانەت بە گیانی خۆیان.
 وەك دەزانی بۆ باوەردار نزاكردن چەكینكى قورس و گرانە،
 شمشیریکە و لە كالانە.

ئىبراهیمیش شمشیرى لە كالان كیشا

هەردوو دەستی بەرز کردووە، لە پەروەرین پاراپەو:

﴿ فَأَجْمَلْ أَمْرَهُ مِنَ النَّاسِ تَهْوَى إِلَيْهِمْ ﴾ (ئىبراهیم)، (دەسا تۆیش

كارى وا بكە خەلك بە دل خوشى بوین).

زۆر لە مێژە نزای ئىبراهیم گىرایە

تەنیا هۆزى جورھوم نەبوون

بە دل ئەوانى خوش دەویست

بەلكوو دلى هەموو باوەردارەكانیان

لەو كاتەو هەتا پەسلان لەگەڵایە.

ئەو هەتا ئەو مالى خودایە، كە ئىبراهیم نوێی کردووە، دلى هەموو

باوەردارانى سەر زەویى بۆ لای خۆى وا پراكىشاو هەر مەپرسە

لە هەر چوارقورنەى دونیاو، لە بەرزایى و لە نزمایى خەلك

پۆل پۆل دین و دەچن، زیارەتى كەعبە دەكەن، هۆزىك دیت و لە

مەككەدا دادەبەزن، ژنىكى بىكەس و تەنیا و منداڵىكى شىرەخۆرە،

لە پەنا بناغەى كابە دانىشتوون و چاویان لە سۆزى خودایە، ئەو

مندالەى دوێنى باوكى بەجێ دەهێلى، ئەمڕۆ دە پیاو چاودیرىتى،

ئەو ئافەرەتەى كە بىكەس بوو، ئەمڕۆ هەر وەك سەرۆكھۆزىك لىتى

دەپوانن.

بەلن، مەلەفى ئەم دوانە لە ئاسمانە

ئەم زەوییهى كە دەسوورئى لە بەرزەو

فەرمانى بۆ دیتە خواری

ئەى ئەو كەسەى كە نەخوشى!

شيفاي تو ته‌نيا لاي خودايه.
ئهي ئهو كه‌سه‌ي كه‌هه‌ژاري!
ده‌وله‌مه‌ندي مه‌زن خودايه.
ئهي ئهو كه‌سه‌ي كه‌خه‌مباري!
دلخوشي له لاي خودايه.
ئهي ئهو كه‌سه‌ي كه‌مه‌زلوومي!
فريادپه‌سي به‌هيز خودايه.
ئهي ئهو كه‌سه‌ي كه‌بيكه‌سي!
كه‌سي بيكه‌سان خودايه.
ئهي ئهو كه‌سه‌ي داخ له دلي!
ئارامي دل لاي خودايه.
ئهو خه‌لكه ته‌نيا هوکارن، له‌وه زياتر هيچ به‌ده‌ست نين، هه‌موو
شتيک به‌ده‌ست خودايه.
ئه‌گه‌ر خودات له‌گه‌ل بيت به‌سه، نه‌که‌ي به‌ره‌و هوکار بچي و
په‌روه‌رگار له‌بيير بکه‌ي.
کارکردن ته‌نيا هوکاره، پ‌ؤزیده‌ریش هه‌ر خودايه.
هاوسه‌رگيري هه‌ر هوکاره، پ‌ؤله به‌خشيش ته‌نيا خودايه، تير
ته‌قاندن هه‌ر هوکاره، ئامانچيکه‌ر ته‌نيا خودايه: ﴿وَمَا رَمَيْتَ إِذْ
رَمَيْتَ وَلَئِنَّ اللَّهَ رَبِّي﴾ (الانفال)، (که‌هاويشتت هاويژه‌ره‌که‌تو
نه‌بووي، خودا هاويشتي، هوکار بگه‌ره و به‌ريمه‌ده، به‌لام هه‌رگيز
هوکاره‌کان په‌روه‌رينت له‌بيير نه‌بات).

وانه‌ي شه‌شه‌م

ئايا فه‌رمانی خودايه؟

چه‌نده پرسياړيکی جوانه...

ئو وہلامیش چہند شیرینہ بلیی فرمانی خودایہ.
 ئو باوہرہ چہند بہہیزہ و چہندہ جوانہ کارہکانمان تہنیا لہبہر
 فرمانی پەرورہینمان بیت!

بۇ جوانیی خۆت بہدەر ناخہی؟

چونکہ خودا فرمانی کرد بیشارمہوہ

بۇ گوئی بۇ میزدہکەت دەگری؟

چونکہ خودا وای پین خوشہ.

بۇ پیزی خیزانت دەگریت؟

چونکہ خودا وای فیز کردم.

بۇچی بہرتیل وەرناگری؟

چونکہ فرمانی خودایہ.

بۇ نویژ دەکەی؟ زہکات دەدہی؟

ئوہیش ہەر فرمانی خودایہ.

بۇچی؟ بۇچی؟

تہنیا لہبہر فرمانی خودا.

کام وہلام ہیندہی ئم وہلامہ جوانہ؟

دلنیا بہ! خاترجہم بہ!

ئارخہیان بہ!

ہەرکەس فرمانی پەرورہین بہجی بہینئ

خودا کاری بۇ ئاسان دەکا.

ہەرکەس دەست بۇ حەرہام نہبا

خودا پوزیی پاک و حەلالی پین دەدا.

ہاوکیشہیہکی سہنگینہ

زۆر کەس لہم ہاوکیشہیہ ناگا.

ئو حەرہامہی کہ تو دەبخوی پزقی خودایہ،

له ویش که سی به دی نه کرد
 حوت جار ئاوا ده هات، ده چوو
 ئو حوت جار به حاجییان بریار درا.
 بۆ دوایین جار له سهر مه پوه به حال گویی له نوزه یه ک بوو،
 خۆی به خۆی گوت: بیدهنگ! بیدهنگ!
 ئه م جار به باش گویی بۆ شل کرد
 دیسان دهنگی که و ته بهر گوی
 هاواری کرد: فریام بکه وه!

ته ماشای کرد فریشته یه و له و جیگه یه که ئیستا بیری زه مزه مه،
 به قوله قاپ یا به بال بوو خه ریکی زه ویکولین بوو، ئاوا هاته
 سه ر، هاجه ره خان زۆر به په له سه وزی بۆ ئاوا دروست ده کرد،
 جار به جاریش به گویل و مست ئاوی له کونده که ی ده کرد هر جار
 به مست ئاوی ده برد، ئاوا هه لده قولی و شوینه مسته که ی پر ده کرد
 ره حمه تی خودا له هاجه ره بیه ت، نه گه ر له و ئاوا هه پرایه وه کوو
 رووبار په وان ده بوو، خۆی تیرا و بوو، ئیسماعیلی تیر کرد به شیر.
 فریشته که پینی فهرموو: هه رگیز نه ترسن، ئیره جیگای مالی
 خودایه ئه م منداله له گه ل باوکیدا مالی خودا سه ره نوێ راست
 ده که نه وه، خودای مه زن به نه ده راسته قینه کانی له ناوا نابات.

وانه ی حه وته م

نه گه ر هاجه ره دا بنیشتایه و پر به قورگی بۆ خۆی بگریایه، هیه
 که س سه رکۆنه ی نه ده کرد.
 ژنیک به تا قوته نیایی، هه موو که سی مندالکی شیره خۆره، ئه و
 منداله هه رچه ند جار ان مایه ی ئارامی و دلخۆشی هاجه ره بوو،
 به لام ئیستا له خه م زیاتر مایه ی چیه؟

ٲهگه ره گهل نهفسى خٲتدا تير نهجهنگى، ريگهى بههشت ناگريته بهر مندال! مندال! ٲه و مندالهى پارچه جهركى دايك و باوكه بهبى ٲازار كهوره نابيت، بزق و بزوى! ٲهگه جهستهت هيلاك نهكهى، بزق و بزوى پهيدا ناكهيت.

وانهى ههشتهم

پاداشت له جزوى كرداره.

ٲهم قسهيه بهلگهى ناويت و له ههموو جار و بارينكدا و له گشت جينگياهك دهگوتريت.

ٲه و ئافرهتهى كه وا دهيكوت: خودا ٲئمه لهناو نابات، خودا فريشتهيهكى بٲ ناردا تا پنى بلئ: پهروهردگار بهندهكانى نافهوتيتت، خهلكى ئاتاجى ٲهويه قسهيهكى باش بشنهوئ.

خهلكى ئاتاجى ٲهويه، له كاتينكدا لٲى دهقهومى يهكينك بيت دلنهوايان بيت، پٲويستيان به كهسنى نييه بارى خهفهٲيان گران بكا، كاتى سهردانى بيمار و نهخٲش دهكهى، باسى چاكبوونهوه بكه، كاتى كهسنى له كارينكدا سهركهوتن بهدهست ناهيٲنى، باسى وره و ههولدان و كٲلنهدانى له لا بكه.

كاتى ههژارتيك دهبيٲنى، ٲهوه بلئ كه زهنگينبوون گران نييه و ههموو كهس بزٲيكي ههيه.

كاتى يهكينك كوپرى دهمرئ، باسى پهيامبهر به نموونه بهينهوه، كه چٲن ٲهويش مهركى كهچ و كوپرى خٲى دى، ٲهگه ره كهى لاي تٲ گوتى كوپرهكهم زٲر بٲم خراپه، باسى پهيامبهر نووحى بٲ بكه، كه چهند كوپرهكهى خراپ بوو، گه ره كهى گلهمبى له ٲنهكهى ههبوو، ديسان باسى نووح و دواتر باسى پهيامبهر (لوط)يشى بٲ بكه، گه ره لاولى به دهست باوكيهوه گيرٲده بوو، باسى ئيبراهيم

تیر دەتوانی بیکوژی، ئەگەر پویشتە شیوھی مەلیک، بە دارلاستیک
بۆت دەکوژری.

بەلام فریشتە وا نییه، لە شیوھی مەل یا مرووف بیت، هیزی
تەواوی خوژی هەیه و هیچ کەم ناکات، فریشتەکان لەسەر شیوھی
پاستی خویمان زۆر بەسامن.

تەنانەت پەیامبەری مەزن تەنیا دوو جار جوهرهئیلی وەک خوژی
بینیوه.

کە یەکهەمجار چاوی پینی کەوت ترسی لی نیشت.
لەبەر ئەوە ئا لەو کاتە ی جوهرهئیل و ئیسرافیل و میکائیل
هەرسی پویشتن بۆ مائی پەیامبەر (لوط)، لەسەر شیوازی پیاو
پویشتن، خودا نەویست جگە لە خەمی خەلکەکه، ترسی بینینی
فریشتەیش بۆ پەیامبەر (لوط) زیاد بکا.

وانە ی دەیەم

هاجەرە ئاوی زەمزەمی گیر نەدایایە وەکوو پووبار پینگای
دەپری.

مرووف هەرچەند بیگوناه- و لەخوداترس بیت هەر مرووفە.
وا نەزانی ئەو کەسانە ی ئیماندارن، ئیتیر ئەوانە فریشتەن
لە بیرت بی ئەوانەیش مرووفن وەک تو
خۆشەویستی و پقیان هەیه، حەزیان هەیه
چاویان لە خۆشیی دونیا، حەزیان لە مال و مندالە
جارجار بەهیز، جارجار بیهیز، ئیتیر ئەوانیش مرووفن
ئەگەر پوژی چاویان لە خۆشیی دنیا بوو، وا نەزانی ئیمانیا

فت

کە ی ئیمان لەگەل خۆشیی دنیا دژە؟

دونيا و بازار، پزق و پوزی، خو و خوراک
هرگیز دژی بههشت نین و هرگیز نابن
تهنانهت پینگهن بؤ بههشت (نهگهر هات و لینی بزانی و بؤ
چاکهیان بهکار بهینیت).

هاجره هینده تینو بیوو، خهریک بوو له تینواندا بمرئ
ئاساییه گهر بیهوی ئاوی زهمزمه گل بداتهوه و رایبوهستین
گهر بهو جوړهوی نهگردایه، ئهوکاته ئااسایی بوو
جاره جاره خهم و خهفت
کاری بهسهر مروی باوهردار دههینن
وهخته تهواو بیئومید بیت.
جاره جارهیش هیند خوشحاله
وهخته هموو شتی دونیای له بیر بچیت.
دهزانی بؤ؟ چوون مروقه.

که پهيامبر لهمه پهاجرهوه دهفهرموئ: گهر زهمزمه می گیر
نه دایه، رهوان دهبوو.

ئهمه مانای زهمکردنی هاجرهنه نیه، بهلکوو ئهمه ههوالیکه له
بارهی پهيامبر موسایشهوه، پهيامبر ههوالی داوه ئهوکاته
موسا گهیشته به خدر، داوای لی کرد شتی فیر بکا.
ئهویش مهرجیکی بؤ دانا، پرسپاری هیچی لی نهکات، بهلام
کاتی کهوا خدر تهختهی کهشتیه کهی شکاند و ئاو هاته ژوور
موسا پهکسهر سه رکونهی کرد ئهوکاتهیش وا کورپکی کوشته
ديسان موسا سه رکونهی کرد، ئهوکاتهی که پیندا بوو له بیروی
چوو.

سهرله نوئ بهلینی دا: جاریکی تر لهمه پهاجره شت پرسپار نهکات.
له دواي ئهوهی خدر دهستی دایه دیوارپاستکردنهوه، موسا

ديسان بەلینەكەى لەبیر نەما و سەرکۆنەى کرد، ئەمە سروشتى مرۆڤە، بە بینینی شتى نامۆ پرسىار دەکا.
 موسايش مرۆڤە و دەپرسى ئاساييه گەر موسا پرسىار بکا، لە کارىکدا سەرسوورماو بیت، شتىک بە نامۆ بزانی، دواى سینیەم جار خدر گوتى: ئیستا کاتى لە یەکتەر جیا بوونە وە یە.
 پەيامبەرى ئیسلام فرمووی: پەحمەتى خودا لەسەر موسا، ئەگەر کەمیک لەسەر خۆبا شتى سەپرتەمان دەبینی.

وانەى یازدە

ئەو کەسەى لە دەستى بیت
 لە بیابان ئاو دەر بهینیت
 لە دەستى دیت چارەسەرىش
 بۆ ئاریشەى هەموو خەلکى پەیدا بکا،
 تا دەتوانى لە بەرانبەر کارى خودا گەشبین بە و گومانەت باش

بى

هیچ لە خودا یاخى نابى.

ئەو کارانەى دژوار بوون و خودای گەرە پایی کردن، هەر هەموویان لە ئاریشە و کارى دژوارى جەنابت گەرەتر بوون، ئیتر بۆچى ئاریشەى خۆت لا گەرە یە و لە لات وایە چارەسەرى هەرگیز نایە؟

ئەو خودایەى لە بەردىک و شتر دەر بهینى، لای ئاسانە سۆزى دلى کار بە دەستان هەلقولینى، ئەو کەسەى بە هیمای گۆچان دەریا لەت بکا، لای ئاسانە کیشە کانت لەناو بیا.
 ئەو خودایەى لە بەدکاران تۆلە بۆ نووح بەسەنیت و لەناویان بیا، دەتوانى تۆلەت بەستینیت.

بوو به لاولچاک، فیزی عهزهیی رهسهن بوو، ژنیکی له جورهوم هینا.

وانه‌ی دوانزه

جورهوم زور و هاجه‌ره ته‌نیا.

داوای مؤلعتیان لی کرد و مه‌رجی دانا: کانی هر کانی خوم بیت و ماقتان نه‌بی داگیری بکن. ئه‌وانیش به مه‌رج پازی بوون، ئه‌م وانیه وانه‌یه‌کی ئه‌خلاقیه و زور گه‌وره‌یه، جورهوم له‌سه‌ر ئایینی ئیبراهیم نه‌بوون، به‌لام ئاکاریان هیند به‌رز بوو، وهک ئاکاری ئایینداران.

هوژیکی زل داوای مافی په‌نابه‌ری له ژنیکی بیکه‌س ده‌کن.

نایانه‌وی شتیک که هیی ئه‌وان نه‌بی داگیری بکن.

ئه‌گر که‌سینکی بی ئایین، ئاکار و ئه‌خلاق باش بیت عه‌جیب نییه.

سه‌یر ئه‌وه‌یه مرؤفیکه‌ی باوه‌ردار و خاوه‌ن ئایین ئه‌خلاق و

ئاکاری به‌د بی!

له راستیدا ئه‌م ئایینه هه‌موو ئاکاری شیرینه.

جا هر که‌سی زیاتر ئاکاری شیرین بیت، ئه‌وه زیاتر باوه‌رداره

جینگای داخه که مسولمان به ناسنامه مسولمان بی و

له ئاکار و ئه‌خلاقیشدا ته‌پ له دینه‌که‌ی نه‌پیکن.

عه‌ره‌بی کون، به‌بی ئایین، هینستا ناماده‌ی ئه‌وه نین مافی ژنیک

پیشیل بکن، به‌لام ئیستا ئیتمه خومان به ئاییندار ده‌ناسینین، مافی

یه‌کتری ده‌خوین و به ناره‌وایشی نازانین، ئه‌م بابه‌ته چه‌زه له دل

هه‌لده‌سینین.

وانەى سۆزدە

گەر تەماشای وشەى (ئىنسان) بکەین لەگەل وشەى (ئونس)ى
بە مانا ھۆگرى، سەر و کارىكى ھەيە، يانى مەرۆف ھەم ھۆگرى شتى
ترە و شتى تریش ھۆگرىەتى.

مەرۆف کاتى تەواو دەبى بە مەرۆف و دادەمەزرى، ھەم ھۆگر
بیت و ھەم خەلکانیش ھۆگرى بن.

دەبى برسى لامان تیر بى و ئوخەى بکا.

دەبى خەمبار بە بىنیمان خەم بە با بدا.

دەبى ھاوکارى مەزلووم بىن.

ئیمە کاتى شت دەبەخشین لە راستیدا

بەخشینەکە پێش ئەوەى بۆ خەلکى تر بیت، بۆ خۇمانە

جوامیریمان وەکو کالا بە بالای خۇمان بریوہ.

گشت گیاندارىک دەتوانى گیاندارى بىن

بەلام مەرۆف پێویستە بە ئاکارى بەرز

رەفتارى جوان خۆى نیشان بکا.

گەر دەتەوئى بزانی تۆ مەرۆفیکى خوش رەفتارى

وەرە لە خۆت رابمیتە،

ھیندە باشى دایک و باوکت شانازى بە بوونت بکەن؟

ھیندە چاکى مندالى خۆت بە باوکە، ياخود بە دایکە گازت بکەن؟

دەتوانى پشتى برا بى؟

دەتوانى بۆ ھاوسەرەکت دۆست و

ھاوڕۆ و خۆشەویست بى؟

خۆشکت ئومىدى پیتە؟

دراوسیکەت لیت رازییە؟

ئەم خالانە پێوهرى گەرەبى تۆن و ھەرگیز فەرامۆشیان نەکەى.

وانه‌ی چوارده

له‌نیو هه‌موو په‌یامبه‌راندا ته‌نیا چوار له‌وان عه‌ره‌ب بوون:
شوعه‌یب، سالح، هود، موحه‌مه‌د، ئیسماعیل باوکی عه‌ره‌به، به‌لام
هه‌موومان له‌ ئاده‌م، ئاده‌م له‌ خۆل، ئه‌م ئایینه‌یش هه‌رچه‌ند له‌سه‌ر
ده‌ستی عه‌ره‌ب بلاو بووه‌وه، به‌لام هه‌ر هیی عه‌ره‌ب نییه، ئه‌م
ئایینه‌ ئایینی گشت مرۆفیکه، ره‌شپینست، سچی، سوورپینس، ئه‌سمه‌ر...
هه‌رگیز نه‌که‌ی ده‌مارگیر بیت، شانازی به‌ نه‌سه‌به‌وه بکه‌یت.^۲
ته‌ماشای بکه‌ بیلال خه‌لکی حه‌به‌شه‌ بوو، ده‌چته‌ به‌هه‌شت،
ئه‌بوله‌هب مامی په‌یامبه‌ر ده‌چته‌ ناوه‌راستی دۆزه‌خ، سووه‌یی
رۆمی، مالی له‌نیو به‌هه‌شت ده‌بیت، وه‌لیدی به‌ ره‌سه‌ن عه‌ره‌ب
رینگه‌ی به‌ره‌و دۆزه‌خ ده‌چیت، په‌یامبه‌ر به‌ خزمه‌کانی خۆی
ده‌فه‌رموو: مامه‌ عه‌باس! خودا په‌رست به، فاته‌! کچم خۆت هه‌ول
بده، نه‌که‌ن له‌ رۆژی په‌سلاندا خه‌لک به‌ کار و کرده‌وه بۆ لای من
بیت و ئیوه‌یش بلین: خزمی خۆتین، گه‌ر خودای مه‌زن ریزی له
تیره‌ی عه‌ره‌ب نا و په‌یامبه‌ری له‌ناو عه‌ره‌بدا بژارده‌ کرد:

وا نه‌زانی ئیتر عه‌ره‌ب

له‌ هه‌رچی تیره‌ی دونیایه‌ هیژاتره.

ئه‌مه‌ باوه‌ری جاهیل و نه‌فامانه.

ئیمه‌ ده‌بی له‌بری ئه‌و سۆزه‌ی خودا که‌ له‌ ئیمه‌ په‌یامبه‌ری
بژارده‌ کرد، زیاتر ده‌ست به‌ ئایینه‌وه‌ بگرین، ده‌بی دل‌مان فراوان
بیت، هه‌ر که‌سێک له‌ غه‌یری عه‌ره‌ب هات بۆ ناو ئایینی ئیسلام،

۲ مه‌حویب شاعیرمان ده‌فه‌رموویت:

(فه‌زیله‌ی ئه‌صل و فه‌صل ئینسانی بی نابی به‌ صاحیب فه‌زل)

که‌ تۆ کۆسه‌ی به‌ تۆ چی مامه‌ ریشی باب و باپیرت؟

ئىسماعىل ژنەى تەلاق دا و ژنىكى ترى لى ھىتان.
 داوى ماوھىەك ئىبراھىم دىسان ھاتەو، رېنك وەكو جارى
 رابردوو، ئىسماعىل لە مال نەبوو، لە ژنى ئىسماعىلى پرسى:
 گوتى: چووھتە دەرى نان پەيدا بکا.
 گوتى: ژيان و حال و گوزەرانتان لە چىدايە؟
 گوتى: لە ساىەى خوداوە باشىن.
 گوتى: خواردنتان چىيە؟
 گوتى: گوشت.
 گوتى: ئەى خواردەنەوھ چى؟
 گوتى: ئاو.
 گوتى: خودايە پىت و بەرەكەت بخەيتە ئاو و گوشتيان.
 لەو سەردەمە و لەو جىنگايە دانەويلە نەبوو، ئەگەر نا داوى لە
 خودا دەکرد پىتى تىبخات.
 لە ھەر شوپىنى جگە لە مەككە، خواردن تەنيا ئاو و گوشت بىنت
 گوزەرانى پى ناکرى.
 دواتر ئىبراھىم پىنى فەرموو: ئەگەر مىزدەكەت ھاتەوھ سلاوى
 منى لى بکە و بلنى پىنش دەرگەى توند بکات.
 كە ئىسماعىل گەرايەوھ، گوتى: كى بۇ ئىرە ھاتووھ؟
 ژنە گوتى: پىاويكى پىرى سىما جوان.
 ھەندىكى تر تارىفى کرد.
 داوىى گوتى: پرسىارى توى لە من دەکرد، داوىى پرسىى بارى
 گوزەرانتان چۆنە؟
 ئىسماعىل بە ژنەكەى گوت: ئەى راسپاردەى ھىچ نەبوو؟
 گوتى: بەلى، گوتى بە پىاوەكەت بلنى: پىنش دەرگەكەى قايم بکا.
 گوتى: ئەوھ باوكم بووھ، پىنش دەرگە توى، مەبەستى بوو تو

ژنم بی و تهلوق نه دریتت.

وانه ی پانزه

تو ته ماشا دوور نیازی (کنایه) چهنده جوانه!

بلی: پیش ده رگه ی بگورئ.

بلی: پیش ده رگه ی قایم بکات.

زور جار وتی بی تو یکل و سوور و سافی مرؤفه کان دلی
گو یگر دهره نجیتن، نه گهر سوور و ساف بیگوتایه: بلی ژنه که ت
ته لاق بده، زور گران بوو، ئیبراهیمیش قهت نه یده ویست دلشکین
بیت.

نه و قسانه ی که ده ویست به کوپی خوی بگه یه نی به تو یکلوه
پنی ده گه یاند، زور که سیش هن شهرم ده که ن هندی قسه
به بی تو یکل بگه یه نن، وهک نه و ژنه ده شته کییه که هات بؤ لای
سه رکرده که و سکالای کرد پنی گوت: قوربان مالمان یه ک مشکی
لی نییه!

سه رؤک گوتی: ته ماشا بکه ن چهنده به جوانی مه به سستی خوی
پنکه یاندم، برؤن له نان و له برؤن و له گوشت، چهنده ده وی پنی
به خشن، تویش هر کات ویستت مه به سستیک بگه یه نی به تو یکلوه
بیگه یه نه، زور جار هیه دوور نیازی ئابرووی مرؤف ده پاریزی.

وانه ی شانزه

نه گهر خودا شتیکه به تو به خشویه، نه وه شتیکه پی داوی هیی

خوت نییه

نه گهر خودا له شتیک بیبه شی کردی، دیسان نه وه هیی خوت

نییه

كە وا بوو ھەر كات پێی بەخشیت سوپاس بكە
 ھەر كاتیکیش پێی نەبەخشیت خۆراگر بە
 بەخشین و نەبەخشینی خودا ھەمووی پرە لە كارزانی
 پیزانین و خۆراگرییش، دوو جۆرن لە خوداپەرستی
 ھەردوو كردهووی نیو دڵن، ھیچیان بە جەستە ناكړین
 شوكری تەواویش ئێو ھەبە بیکە بە ئاكارى خۆت و ھەك
 رێگەبەك بیکریتە بەر
 گەر خودا مالى پێ دایت، سوپاسی خودا بە بەخشین و
 دەستگروزی ھەژار دەبێ
 ئێگەر لەشساغی پێ بەخشیت یارمەتیی لێقەوماو بدە
 ئێگەر زانستی پێ داویت خەلك فێر بكە
 ئێو خەلكانەى كە وا ژیرن، ھەرگیز لە ھەمبەر بەشى خودا مل
 بانادەن، ناپازى نین،
 سوور دەزانن ناپازیبوون ھیچ كێشەبەك چارە ناكات.
 بەلكوو دەبیتە بەلا و لەسەر بەلا توێ دەبەستى، یەكەم بەلا
 بەشەندانی خودای گەورە، دووھم بەلا ناپازیبوون لە كارى خودا،
 دەولەمەندی راستەقینەیش ئێو كەسەبە، كە وا دلی دەولەمەند بیت،
 ھەرچەند ئێسپێ لە باخەلیدا چۆپی بگرێ، تێروانینی مرقۆفەكان بۆ
 دەورووبەر بارى ژيانى مرقۆفەكان دیاری دەكا.
 لەو دوو جارەى كە ئیبراھیم سەر لە ئیسماعیل دەدا، ژيانى
 ئیسماعیل ھەك خۆی بوو، بەلام بە لاى ژنى یەكەم، تەواو ناخۆش،
 لە لاى دووھم ژيانكى خۆش، ژنى یەكەم ھەرچى ھەبوو لە لاى
 كەم بوو، شوكرى خودای نەدەكرد و چاویشى لە زیاتر دەبەری،
 ژنى دووھم ئێو ھەببوو پێی پازى بوو، شوكرى خودای لەسەر
 دەكرد، چاوی لە زیاتریش نەبوو... نھینیی خۆشەبەختى وا، كەم

که سنيکيش پښی ده زانن. هيچ شت نه و نه دهی هه لسوکه وت له گهل مروفي ناشوکور گران نيه، هيچيش نه و نه دهی هه لسوکه وت له گهل مروفي سوپاسگوزار تامدار نيه، خو ئيبراهيم مه به ستي تیکدانی مالی ئيسماعیلی کورې نه بوو، به لکوو ده يو يست هه تا مردن به خته وهر بيت.

وانه ی حه قده

ئيمه به رفه رمانی چاکه ين.

به لام گه باوکت گوتی: خيزانی خوت ته لاق بده، ته لاقدانی چاکه يه که و بؤت ده نو سرئ؟ يان قسه ی باوکت بشکيني، کونا هباري؟ به بيگومان قسه شکاندنی باوکت تاوان نيه، چونکه هه رچی باوک هه يه ئيبراهيم نيه، هه موو کورپک ئيسماعيل نيه، کور ده زانی ژيني له گهل ژنه که يدا باشه يان نا! زور جار هه يه پيکه وه ژيان له گهل خيزان - هه رچند ناريشه يشتان هه بي - له ته لاقدان زور باشتره.

جاره جاره کيشه ی نيوان ژن و ميردان به ته لاقدان نهک هه ر کوتايی پي نايه، به لکوو گه وره تريش ده بي، جار جار يکيش دايک و باوک برياری باشيان پي نادرئ، نه گه ر وا بيت پيوست نيه به فه رمانی دايک و باوکت، ژن ته لاق بدهی، هيچ تاوانيشت ناگاتئ. به لکوو تاوانبار نه وه يه. له بهر خاتري ژنه که ی له دايک و باوکی بتورئ و ته رکی هاتو چويان بکا

ده ستي ژنه که ت بهر مده و ريزی دايک و باوکت بگره.

بيته وه سه ر چيروکه که:

جار يکی تر ئيبراهيم هات، بينی ئيسماعيل له ژير داريکی گه وره دا نزيک زه مزه م تير ده تاشيت، ئيسماعيليش چاوی پښی که وت و له بهر

باوکی هەستا، وەک باوک و کۆری تامەزرۆ یەکتریان لە نامیز گرت و لە حالی یەکتریان پرسی، دوایی فرمووی: ئیسماعیل رۆلەیی شیرینم! خودا فرمانیکی پێ داوم ئەویش فرمووی: چیی پێ گوتی جێبەجێی بکە.

گوتی: جا یارمەتیم دەدەیت؟

گوتی: ئەی چۆن!

گوتی: خودا فرمانی پێ داوم ئا لێرەدا پەرستگایەکی دروست بکەم. دوایی سووچە بەرزەکانی مالی کەعبەیی بە ئیسماعیل نیشان دەدا و لەسەر بناغەیی کۆنی خۆی کەعبەیان دروست کردەووە. ئیسماعیل وەک کریکار و ئیبراھیمیش وەک وەستا کاریان دەکرد تا دیواریان هیندە بەرز کردەووە دەبوو بچنە سەر شتیک و دیوارەکە بەرزتر بکەنەووە، چوونە سەر ئەم بەردەییە و دیواریان تا سەر هەلچنی بە دەم کارەووە دەیانگوت: ﴿ رَبَّنَا نَقْلٌ مِّنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ (البقره) «پەروەرینمان! ئەم کارەمان لێ وەرگرە، تۆ بەراستی زۆر بیسەر و فرە زانای».

وانەیی هەژدە

ئیسماعیل پیاویکی راوچی و نیشانەشکینیکی چاک بوو. ئەم چیرۆکەیش بەلگەیی راستی ئەم قسەیی تێدا هەبە. لە سەحیحی بوخاریدا فرموودەبێکی تێدا یە خۆشەوێست دەفرمووی:

بهاوێژن و تیرئەنداز بن، باپیرە گەورەکەیی ئێووە نیشانەشکینیکی چاک بوو. خۆت دەزانای ئەم ئایینە بە خەبات و بەرخودان و تینکۆشان هاتە کایەووە.

بۆیە زۆر زۆر ئاساییە پەيامبەر خەلکی هان بدا و فیری

سهربازيان بکا.

بؤيه فهمووي: هيز نيشانه شکينيه... هيز نيشانه شکينيه، پيشه و ا
عومه ريش فهمووي: مندال فيري سواري و مه له و نيشانه شکاندى
بکه ن.

وانه ي نۆزده

خودا ده فهموي: ﴿ إِنَّا أَوْلَىٰ لِأَمْرِ الدُّنْيَا لِلَّهِ يَكْفِي ۗ ﴾ (آل
عمران) (يه که مين مال که بؤ مه ردم ساز کراوه، هر نه وه يه و له
مه که که)، وشه ي (به که که) دوو بؤ چوونى له سر هه يه:
يه که م ده لى: به که که و مه که که له مانادا وه ک يه کن، له عه ره ببیدا
زور جار پيتي ميم و با به يه ک ده گورين، وشه ي (لازم) جار جار
ده کرى به (لازب) له مانادا هيج ناگورين.
دووم ده لى: به که که رينک جينى مالى خودايه، به لام مه که که هم
مالى خودا هم ته و اوى شاره که يه که و ابو مه که که له به که که
که وره تره و به که که به شينكى مه که که يه، من نه م بؤ چوونه م لا په سه نده.
نه بوزهر (خودا ي لى رازى بيت)، له خوشه ويستى پرسى: کام
مزگه و ته پيش هه موو ماله کانى خودا دروست کرا؟
فهمووي: که عبه.

گو تى: دواى نه و؟

فهمووي: مزگه وتى نه لئه قسا.

گو تى: چه ند ساليان نيوان بوو؟

فهمووي: چل سال.

پيشتر نه وه يشمان پى گو تن: فرشته کان مالى خودايان له
مه که که دا دروست کرد و توفانه که ي نوو تينكى دا، پاشان ئيبراهيم
سهرله نوئ مالى خوداى تاوا کرده وه.

وانه‌ی بیست

که‌عبه‌ی پیروز ئیستا وه‌کو ئه‌و کاته‌یه که ئیبراهیم دروستی کرد؟

بیگومان وه‌لام نه‌خیره، خوشه‌ویست فه‌رمووی: ئای عانیشه! که‌عبه جاران دوو ده‌رگای بوو، گهر هۆزه‌که‌ت تازه مسولمان نه‌بوویان ده‌مروخاند و وه‌ک ئیبراهیم دیسان چاکم ده‌کرده‌وه. باشه بۆچی هۆزی قوره‌یش وه‌ک ئیبراهیم که‌عبه‌یان چاک نه‌کرده‌وه؟ ده‌زانن بۆ؟ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی که خوشه‌ویست هیشتا لاو بوو، لافاو که‌عبه‌ی پروخاند و قوره‌یش کۆبوونه‌وه، هه‌رچی پاره‌ی هه‌لالیان بوو خریان کرد و که‌عبه‌یان پئی چاک کرده‌وه، پاره‌که‌م بوو، نه‌یانتوانی وه‌ک خۆی چاکی بکه‌نه‌وه، چه‌ند گه‌زیکیان لئ به‌جی هیشت، تا‌کو ئیستایش هه‌ر جیماوه و به‌ دیواریکی کورتیله بونیادیان نا.

له سه‌رده‌می عه‌بدوللای کوری زوبه‌یردا که‌عبه‌یان نۆژهن کرده‌وه، به‌لام دیسان ئه‌و که‌مه‌یان به‌جی هیللا، سه‌رده‌مانیک ئه‌بومه‌نسور ویستی چاکی بکاته‌وه، پرسى به‌ ئیمام مالیک کرد، ئیمام فه‌رمووی: چاکی مه‌که، با نه‌بیته یاری ده‌ستی پاشا و کاربه‌ده‌ستان، بۆیه ئیستایش وه‌ک سه‌رده‌می قوره‌یش ماوه.

وانه‌ی بیستویه‌ک

ئهم به‌شه‌مان به‌ کورته باسیکی که‌عبه و به‌شه‌کانی ته‌واو ده‌که‌ین. یه‌که‌م: به‌رده ره‌شه‌که‌یه. فریشته‌کان ئه‌و به‌رده‌یان له‌نیو به‌هه‌شت هیتایه خوار،

ئیسما عیل.

ئەمەیش نیوہ بازنەیه کە، لە تەنیشتی مالی خودا لە شەرعدا ئەم نیوہ بازنەیه بەشینکە لە کەعبەئێ پیرۆز هەر کەس لەنیوان مالی خودا و دیواری ئەو نیوہ بازنەیه تەواف بکات، دروست نییە، چونکە تەواف بریتییە لە هەلسۆران بە دەوری کەعبەئێ پیرۆزدا، ئەودێو ئەو دیواری نزمە بەشینکە لە خودی کابە.

سینەم: مەقامی ئیبراهیم.

ئەو مەقامی ئیبراهیمە بریتییە لەو گاشە بەردە گەورەیه کە کاتی خۆی ئیبراهیم لەسەری وەستا و دیواری کابەئێ هەلچنی، بە ویستی خودای گەورە و مەزن لەو دەمدا کە ئیبراهیم لەسەر ئەو بەردە وەستا بوو، جینی هەردوو پینی لەسەر بەردە کە وەدەر کەوت.

دیسان لێرەیش دەبێ بوەستین، ئیبراهیم بە هینزی باوەر دلی خۆی بۆ پەرورەدگار نەرم کردبوو، خودایش تەختە بەردی رەقی لەژێر پینیدا نەرم گەراند، هۆزی قورەیش دەیانزانی ئەم شوپانە شوینەواری پینی حەزەرەتی ئیبراهیمە. ئەو بەردەیش لە تەنیشتی دیواری کەعبە بوو.

بەلام بە فرمانی عومەر، چەند گەزیک دوور خرایەو، هەتا حاجی بە ئاسانی نۆیژی مەقامی ئیبراهیم بەجی بەینن.

موسا و خدر

پيشه‌وایان بوخاری و موسلیم فرموده‌یه‌ک ده‌گیژنه‌وه،
خوشه‌ویست فرموویه‌تی:

پوژئ موسا گوتاری بۆ خه‌لکی ده‌دا.

لییان پرسی: زاناترین مروّف کتیه؟

فرمووی: من.

خودا گله‌یی له موسا کرد، بۆچی نه‌تگوت: خودا ده‌زانئ؟

پاشان خودا سروشی بۆ موسا نارد، له‌و جیگه‌یه‌ی دوو ده‌ریاکه

یه‌کتر ده‌گرن پیاویک هه‌یه، زانیاریی له‌ تو زیاتره،

موسا فرمووی: په‌روه‌ردگار چۆن پئی بگم؟

فرمووی: ماسییه‌ک بهینه‌ بیخه‌ره ناو زه‌نبیله‌یه‌ک، له‌ هه‌ر

شوینی ماسیت ون کرد، ئه‌و له‌و ییه ماسی خسته ناو زه‌نبیله‌ و

له‌گه‌ل یوشه‌ع ملی رینگایان گرته‌ به‌ر، گه‌یشتنه‌ لای تاشه‌ به‌ردیک،

پاکشان و که‌میک نوستن، ماسی گیانی وه‌به‌ر هات و له‌ زه‌نبیله‌که

ده‌رپه‌ری که‌وته‌ نێو ئاو، رینگه‌ی ناو ده‌ریای گرته‌ به‌ر: ﴿ فَلَمَّا بَلَغَا

مَجْمَعٍ بَيْنَهُمَا نِسْيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿١١﴾ (الكهف).

یانی: ئه‌و ییش به‌ هه‌لته‌ک و داته‌ک خۆی گه‌یاند هه‌ته‌ ده‌ریاکه

له‌ پاش ئه‌وه‌ی له‌ خه‌و هه‌ستان، یوشه‌ع بیری چوو پئی بلی ملی

رینگیان گرته بهر، رۆژی دوایی موسا گوتی:
 ﴿ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ ءَايِنَا غَدَاةً نَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿١٢١﴾ ﴾
 (الکھف).

یانی: لهو سه‌فهره زۆر شه‌کته بووین، ئاده‌ی خواردنه‌که بهینه،
 یوشه‌ع به بییری هاته‌وه و باسی ماسی گنرايه‌وه ﴿ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ
 أَوْيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْخُبْرَ وَمَا أُنْسِينِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكَرَهُ، وَأَتَّخَذَ سَبِيلَهُ
 فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿١٢٢﴾ ﴾ (الکھف).

گوتی: ئه‌وسا که له په‌نا به‌رده‌که‌دا ده‌ساینه‌وه دیتت چلۆن من
 ماسیه‌که‌م له بییر چوو؟ دیاره شه‌یتان نه‌یه‌یتشت وه بییرم بیته‌وه،
 ئه‌میش وه‌ک شتی سه‌مه‌ره رینگه‌ی ده‌ریای گرته بهر.

موسا گوتی:

﴿ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبِغُ فَارْتَدَّ عَلَيَّ ءَانَارِهِمَا فَوَصَّصَا ﴿١٢٦﴾ ﴾ (الکھف).

یانی: ئیمه‌یش هه‌ر شتیکی وامان ده‌ویست ئیتر به شوینپی
 خۆیاندا به چاو‌گنیران گه‌رانه‌وه.

ئهم جار بۆ دوا گه‌رانه‌وه تا گه‌یشتنه‌وه جینگای خۆیان، پیاویکیان
 بینی خۆی له جلۆبه‌رگ پینچابوو، موسا سلاویکی لی کرد، پیاوه‌که
 به موسای فه‌رموو: کوا له‌م ئاخه‌ سلاوکردن بوونی هه‌یه؟
 موسا فه‌رمووی: ئه‌من موسام.

گوتی: موسای په‌یامبه‌ری ئیسرائیلی؟

گوتی: به‌لی، هاتووم تا له‌و زانیاریانه‌ی خودا پیتی به‌خشیت
 فیرم بکه‌ی.

گوتی: موسا! خودای گه‌وره هه‌ندئ شتی فیری من کرد تو
 نایزانی، هه‌ندئ شتی فیری تو کرد، من نایزانم.

موسا گوتی: شوینت که‌وم؟

گوتی:

﴿ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝۱۷ ﴾ وَكَيْفَ نَصْبِرُ عَلَى مَا نَرْجُو بِهٖ خَبْرًا ۝۱۸ ﴾ (الكهف).

یانې: تو هرگیز ناتوانی لهگهل مندا دهر بهرې، نه خوازه گهر
ناکاداری کاریش نه بی، چون دهرده به ی؟

موسا گوتی:

﴿ قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ۝۱۹ ﴾ (الكهف).
یانې: نه گهر خودا چه ز بکا خوراکریم ده بیینی و هیچ ناهه رمانیه کت
ناکه م.

خدر گوتی:

﴿ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَتَّبِعْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحَدِّثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۝۲۰ ﴾ (الكهف).
یانې: گهر شوینم که وتی هیچ شتیکم لئ مه پرسه هه تا بو خوم
دهرباره ی باست بو ده که م.

جا ده ستیان کرد به پویشتن و به قهراخی دهریا که دا ملی ریگایان
گرته بهر. له و دهمه دا که شتیبه ک له وئ تپه ری، به که شتیوانه که بیان
گوت: سوارمان ده که ی؟

که شتیوان خدریان ناسی، بی به ران بهر سه ریان خستن... له دوای
سوار بوون، خدر به نوئل بهر بووه ته خته ی ژیر که شتی و یه ک
دوو پارچه ته خته ی شکاند، موسا گوتی: نه وه چیت کرد، نه وان
خاتریان گرتین و به خورای سواریان کردین، تویش ده ته وئ
که شتیبه که بیان ژیر ئاو بخری؟ نه و خهلکانه ده خنکینی؟ کاریکې
ناشیرینت کرد.

گوتی: نه مگوت تو ناتوانی لهگهل مندا به رده وام بیت؟

موسا گوتی: له بیرم چوو، لیم ببوره و به ئاسایی لیم وهرگره.
له و دهمه دا بالنده یه ک له سه ر لئواری که شتیبه که له نگره ری گرت،
یه ک دوو دهنوکی له ئاو دا.

خدر گوتی: ئەو بالندە چەند لەو ئاوەی کەم کردووە، زانستی
 ھەردوو کەمان ھیندە لە زانیاریی خودای مەزن کەم نەکردووە. لە
 پاش ئەوەی دەریاکەیان بە جێ ھێشت و دوور کەوتنەووە دایان بە
 لای مندالیکدا، لە گەل مندالانی تردا کایە دەکرد خدر مستیکی وای
 لێ دا، ھەر لەویدا گیانی دەرچوو.

موسا گوتی: چۆن گیانی پاکت زایە کرد، بەبێ ئەوەی ھیچ
 تاوانیکی کردبێ و کەسی بە ناھەق کوشتبێ؟ کاریکی زۆر نابەجیت
 کرد.

خدر گوتی: ئەو من نەمگوت تۆ ناتوانی لە گەل مندا خۆراگر
 بێ؟

موسا گوتی: پاش ئەم جارە ئەگەر ھیچم لە تۆ پرسى ھاوێم
 مەبە و ھیچ گلەبێشت لێ ناکەم، ديسان پزیشن، ھەتا گەبێشتە
 خەلکی شارێ، داوای خواردنیان لێ کردن، پازی نەبوون پرایان بگرن،
 دیوارێکیان لەوێ بینی، خەریک بوو بە لادا دەھات، خدر نۆژەنی
 کردەووە.

موسا گوتی: گەر بتویستایە کرێی ئەم کارەت وەر دەگرت.
 خدر گوتی: لە یەکتەر جیا دەبینەووە، وا ئیستاکە نھینی ئەو
 رووداوانەت بۆ باس دەکەم، کە نەتوانی خۆت بگری.
 پەيامبەر فەرمووی: خودا سۆزی خۆی بەسەر موسادا بیاریتێ،
 ئەگەر خۆراگر بوایە، خودا زۆر شتی لەو زياتری بۆ باس دەکرد.

وانەى یە کەم

تۆ خاکی بە.

زۆربەى جار مەرۆف حەزى لە خۆبىنى و پۆزلىدانە، بە واتایەکی
 تر بیلێم: زۆربەى زۆرمان لە کارى خۆ، وا دەزانین کەس ئەوئەندەى

موفتی و شەرەزانی، ریزی کاری خەلکی بگره، هەرچەند ئه و کاره له لای تو بیبایهخ بیت، له وانهیه سهدان پزیشک نه توانن به لوعه ی مالیک چاک بکه نه وه.

هزار ئەندازیاری مەزن له ئاست نەشتەرگەریی نەخۆشیک دەبنه مام حاجی و ناتوانن هه ره له بره جیا بکه نه وه. خودای گه وره، بزیه خودا زانایه به هه موو شتیک، پتیستی به هیچ کەس نییه، کاریکی وایشی کردوو ه مروفه کان ئاتاجی به کتر بین و به بی به کتر نه یانکرئ.

وانه ی دووه م

ئەم چیرۆکه پرسیک لای خوینەران دروست ده کات، پایه ی خدر یان هی موسا کامیان لای خودا بلندتره؟ بیگومان به پایه ی موسا... باس هاته سه ر پایه به رزی په یامبه ران، پایه ی په یامبه ری ئیسلام له هی هه موو په یامبه ران بلندتره، دوا ی ئه و پایه ی ئیبراهیمه، دوا ی ئه و نووح و موسا له گه ل عیسا، خودا خۆی ده زانی کامه یان پایه ی له و ی تر به رزتره.

چۆن ده بی زانستی خدر له هی موسا زیاتر بیت؟ وه لامه که ی زۆر ئاسانه، به ریزی و پایه بلندی له لای خودا ته نیا به زانست نابیت، نابی ته نیا به ک سووچ به ر چاو بگری و ئه وانی تر فه رامۆش بکه ی، تو ته ماشای هاوه لانی په یامبه ر بکه، (ئوبه ی) له قورئان خویندندا به که مین بوو، که چی عومه ر پایه ی به رزتره، له کاتی جه نگدا که س وه ک خالید نه یده توانی نه خشه کیش بیت، به لام ئه بوبه کری سدیق پایه ی له هی پایه ی خالید مه زنتر بوو.

له هه ندی پوه وه موعاز له عوسمان زانتره، به لام پایه ی عوسمان له هی موعاز گه لی بلندتره، هه ندی هاوه ل له هه ندی کار

بۇ يەك ھەدىس لە شارىك بۇ شارىكى تر سەفەر دەكا، شافىعى
 بە دەستئۆيۇي نويۇي عىشا، نويۇي بەيانىشى دەكرد.
 دەزانى بۇ؟ چونكە شەوان ھەتا بەيان، نوستن نەبوو، ھەر
 خەرىكى زانست دەبوو.

ھەك لەم چىرۆكەدا ديارە موسا بىرى لە ناخۇشىي ريگا و
 سەفەر نەكردەوھە و بۇ فىرېبوونى زانست كۇشا.
 نە ئۆتۆمبىل و نە فېرۆكە، ھىچيان نەبوون، پىيەكى زۆر لە
 ماوھىيەكى زۆر كەمدا تىپەپىننىت.

نوسىنگە ھەر نەبوو، تا بېروات و مامۇستاكەي تىدا بىنىي.
 ئامىرى لەبەرگرتن و ئىستىنساخىش نەبوو، كاغەز و قەلەمىش
 نەبوو، دەشتىكى كاكىبەكاكى، چۆلەوانى، بەرز و نزم، پىنگا
 سەختى ھەمووى بە پىنى خۆي دەبىرى، تالىچەشتن لەبەر زانست
 ھەر تاويكە، بەلام تالاولى نەزانىن تا كۆتايى ژيان لەگەلتە، ھەر كەس
 چەند پۇز تالاولى چىزىت، تالاولى ژىنىكى درىز دەتقىنىتەوھە.

وانەي چوارەم

خدر شتىكى وای فرموو، پىويستە لىي رابمىنىن، خدر فرمووى:
 من زانستىكى وام لايە -خودا بە منى نىشان داوھ- تۆ نايزانى،
 تويش جۆرى زانست لايە -كە خودا بە تۆي نىشان داوھ- من
 نايزانم.

زانست بە گشتى دوو جۆرە:

يەكەم: جۆرە زانستىكە خودايىيە، خوداي مەزن بە ھەندى كەسى
 دەبەخشى.

جۆرى دووھەم: زانستىكە -پاش وىستى خودا- مروف بە گەپان
 بە شوپىندا و ھەولدان و خۇراگرى چىنگى دەخا.

دیت و سوودی ھەبە یان لە پوژی قیامەتدا دەگات بە فریای ئەو کەسە کە لە دونیا تووشی ئاریشەکە بوو.

باسی ئەوێی دونیامان کرد، با بێنە سەر باسی ئەوێی بۆ قیامت دەگات بە فریای ئەو کەسە.

ئەم نمونە لە کوژرانی ئەو منداڵە خۆ دەنوێنی، خدر کوشتی زۆر شت ھەن مەرفۆف سەری لێ دەرناکا، چونکە کەوشەنی زانستی مەرفۆھەکان زۆر بەرتەسکە، ئەو دایک و باوکە چوزانن پۆلەکەیان گەورە بێت، دەبێت بە کافرێکی وا، کە ئەوانیش کافر دەکا؟ خودای مەزن لە نیوانی دوو خراپدا، خراپی سووکی پێ دان و ئیمانیانی سەلامەت کرد.

بێگومان بە! منداڵ مردن ھێندەیی باوەرپنەمان بە خودا گران نییە، دیسان لەو ھیش بێگومان بە، کە خودای گەورە مادەم باوەرپی ئەو دوانەیی مەبەست بوو، دلێشیان ئارام دەکاتەو و سەبووریان پێ دەبەخشن، کاتێ خودا شتیک لە تۆ دەسەنیت، تۆ نازانی حکیمەتەکەیی لە چیدا، بەلام تەواو دلتیا بە، ئەو شتانەیی تۆ بە خراپیان دەزانی، مەرج نییە ھەموویان خراپ بن، ئەو شتانەیش تۆ بە باشیان دەزانیت و ھەناسەیی بۆ ھەلدەکێشی، مەرج نییە ھەموویان وا چاک بن، چاک لەو بەش و پاژەدایە خودا بۆ تۆی رەوا دیو.

وانەیی شەشەم

گەر لە ئاینەدەیی منداڵت ترست ھەبە، نەکەیی حیساب بانکی گەورە و مال و میراتییی زەبەندە بەجێ بەیئیی، ھەرکەس تەنیا میرات بۆ منداڵەکانی بەجێ بەیئیی، ئەو کەسەیی منداڵی بۆ ھۆکارەکان جێھێشتوو، بەلام ھەرکەس خودا پەرستی بەجێ بەیئیی، ئەو کەسەیی

سهده ئهسپی بۆ غهزا دهنارد -هر هه مووی کردبوو به خیر- له هه مان پوژ کورپکی هیشامم بینی له بازاردا سوالی دهکرد.

وانه ی جهوته م

ئهم چیرۆکه فیрман دهکا له بهرانبهر خودای گهوره زور به شهرم و به ئهدهب بین.

چهند گرنگه له م پوژانه مروّف ئهدهب به کار بهینئ، له م پوژانه شهرم و ئهدهب خهریکه که م ده بیتهوه وهک ده زانی ئه و کارانه ی خدر کردنی، هه مووی به فرمانی خودا بوون، به لام کاتی له و کارانه ی که وا کردنی، ئهوانه ی وا به پوالت خراپ ده بوون ده یگوت خۆم بووم، ئهوانه ییشی که چاکه بوون، ده یگوت خودای گهوره ویستی.

بۆ نموونه: موسا پرسیی: ئه م کارانه هۆکه ی چی بوو؟
خدر گوئی: ﴿ اَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴾ (الكهف)

(که شتییهک بۆ ههژارانیک بوو، له ده ریا کاریان ده کرد، ویستم که عه بیباری بکه م، که له م لایان پاشایهک بوو هه موو گه مییهکی زهوت ده کرد.)

ئها سه یر بکه: ده لی: ویستم عه بیباری بکه م.
چهند به ئهدهب باسی شکانی که شتییهکه ده خاته سه ر گه ردنی خۆی، خۆ خودا فرمانی پی دابوو وای لی بکا.

بۆ باسی منداله که ییش خدر ده لی: ﴿ وَأَمَّا الْفُلُ فَإِنَّهُ كَانَ لِأُبْرَاهِيمَ الْمُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ يُرهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴾ (الكهف) فَأَرَدْنَا أَنْ يُدِلَّهُمَا رُجُومًا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴾ (الكهف). کورپژگه که ییش دایی و بابی مسولمان بوون، ترسم بوو ناچاریان بکا له فرمانی خودا ده ر بچن و کافر

بين، ئيمه ويستماني په‌روه‌رنده‌ي دايي و بابي به‌ پوله‌يه‌كي دلپاك و به‌زه‌دارتر بزيان تيه‌لنيته‌وه) ليژه خدر به -اردينا- قسه ده‌كا، ياني: ويستماني، له‌م به‌شه‌دا به‌ ناوي خوږي و خوداي گه‌وره‌وه قسه ده‌كا، كوشتن ده‌خاته نه‌ستوي خوږي، په‌حمه‌ته‌كه‌يش هه‌واله‌ي خوداي گه‌وره ده‌كات، ديسان له باسي ديواردا ته‌ماشاكه:

﴿ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ﴾ (الكهف).

«ديواره‌كه‌يش بؤ دوو كورپيژگه‌ي سيوي بوو له‌م باژيږه، له‌ژيږيدا گه‌نجي هه‌بوو هي نه‌وان بوو، باوكيشيان له ميترخاسان بوو، په‌روه‌رنده‌ت ويستي نه‌م دوانه پيښگه‌ن و گه‌نجينه‌ي خوږيان ده‌رېنتن، نه‌مه‌يش به‌زه‌يي خودا بوو». له‌م باسه‌دا كاره‌كان هه‌ر هه‌مووي چاكه، بؤيه خدر هيچ كاريكيان به‌ خوږي نادا، به‌لكوو ده‌لي: خودا ويستي.

پاراستني گه‌نجينه‌كه، جه‌زاي چاكه‌ي نه‌و ميترخاسه، خدر هيچي به‌ خوږي نه‌دا، هه‌مووي هه‌واله‌ي خودا كرد. له‌م جوړه نه‌ده‌ب و شه‌رمه له‌ قورناندا گه‌ليتك زوره، با چه‌ند دانه‌ي تر باس بكه‌ين:

پوږي په‌سلان خوداي گه‌وره به‌ عيساي مه‌ريه‌م ده‌فه‌رموي:
﴿ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي آلِهَتَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۗ ﴾ (المائدة) «نه‌ري عيساي كورپي مه‌ريه‌م! تو گوتوته به‌م مه‌ردومه -غه‌يره‌ز خودا- ده‌بي ئينه‌وه من و دايكم وه‌ك دوو خودا به‌رستن؟»

هينده به‌س بوو عيسا بلي: نه، سويند به‌ خودا. وه‌لامه‌كه‌يش پر به‌ پيسته و هيچ كيشه‌يشي تي‌دا نييه.

بهلام شهرمی په یامبهران به رانبهر خودا زور زور له وه مه زنتره
 عیسا گوتی: ﴿ قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُوْنُ لِيْ اَنْ اَقُوْلَ مَا لَيْسَ لِيْ بِحَقِّ اِنْ كُنْتُ
 قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ، تَعَلَّمُ مَا فِيْ نَفْسِيْ وَلَا اَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِكَ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوْبَ ﴿٧٧﴾ ﴾
 (المائده).

«نه گهر نهو قسه م کردبا خوت دهبزانی، هرچییه کیشم به ناخی
 دلدا بیوری تو دهبزانی، تهنیا منم که دهر بارهت هیچ نازانم، هر
 تو له هه موو نه دیاران ناگاداری» ئیبراهیمیش به هه مان جور
 له گهل خودای خودا به نه دهب و شهرمیتون بوو، تهماشه که چی
 ده فهرمووی: ﴿ الَّذِيْ خَلَقَنِيْ فَهُوَ يَهْدِيْنِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِيْ هُوَ يُطْعِمُنِيْ وَيَسْقِيْنِ ﴿٧٩﴾ وَاِذَا
 مَرِضْتُ فَهُوَ شٰفِيْنِ ﴿٨٠﴾ ﴾ (الشعراء) «نهوی منی دروست کرد و
 هر نهویش شاره زام ده کا، هر نهویش خوارده مه نیم پی دهادت و
 تاویشم ده فریا ده خا، نه گهر تووشی نه ساغیش بم هر خوی چاکم
 ده کاته وه».

نه خوشین به دهستی خودایه، ئیبراهیم نه خوش ده که وی، نه ک
 نه وهی خوی نه خوش بخات.

بهلام له بهر نه دهب فهرمووی: نه گهر تووشی نه خوشی بووم.
 نه یفه رموو: خودا نه خوشم بخا.

بهلام کاتی باسی شیفا دپته گورپی، ده فهرمووی، خودا شیفا م
 دهدا، نافه رموی خوم شیفا م بو دیت.

نهو شتانهی که چاکه بوون، وهک شیفادان، خواردنپیدان،
 دروستکردن، هیدایه تدان، هه مووی هه واله ی خودا کرد، بهلام چونکه
 نه خوشکه وتن به روالهت شتیکی باش و چاک نییه، فهرمووی خوم
 نه خوش ده که وم.

تهماشا هه زره تی نه یوب، نهویش به رانبهر خودای گه وره
 چهند به شهرمه: ﴿ وَاٰیُوْبَ اِذْ نَادٰی رَبَّهُۥ اِنِّیْ مَسَّنٰی الصَّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ

دههینیت و دهفرموی: زولم له خوم کرد، به هیج جوری باسی له چاره‌نووس ناکات و ناوی نابات، تهنانهت جنوکه‌کانیش زور شهرمنن به‌رانبهر به خودای گه‌وره، بزانتن جنوکه چی ده‌لین:

(وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَنٍ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٧﴾) (الجن)

«تیشنه‌گه‌یوین ناخو‌ده‌باره‌ی نه‌وانه‌ی له زه‌میندان بریاری خراب دراوه یان په‌روه‌رینیان ویستویه راسته‌رینیان نیشان بدات»، خودا ناگاداری گشت شته، شه‌ر یان چاکه، هیج له خودا په‌نهان نابیت و ناتوانی خوی تاقت بکا.

به‌لام کاتی باسی خرابه ده‌که‌ن و ناوی ده‌بن، ده‌لین: بریاری خراب دراوه، یانی کاری بکه‌ر نادیار به‌کار ده‌هینن، به‌لام کاتی باسی خیر و چاکه ده‌که‌ن، ناوی ده‌بن، کاری بکه‌ر دیار ده‌هینن: «یان په‌روه‌رینیان ویستویه راسته‌رینیان نیشان بدا».

ئەو پياوھى غەدرى لە خۆى کرد

پېشەوايان بوخارى و موسليم ھەردوو ڤىوايەت دەكەن، پەيامبەر فەرموويەتى: زەمانى زوو پياوئ ھەبوو غەدرى لە خۆى دەکرد و گوناھى زۆرى دەکرد، كاتى گەيشتە گيانە لا و خەرىك بوو ڤۆحى دەتكا... بە كورەكانى گوت: ڤۆلە گەر مردم بمسوتينن، دوایى جوان جوان بمكوتن و بمكەن بە خۆلەميش دوایى ڤۆژىكى ڤەشەبا بمدەن بە دەم باوہ، بە خودا ئەگەر خودا بيهوئ سزايەكى وەھام دەدا، سزای كەسى وا نەدابين، لەدوای مردن وایان لى کرد خودای مەزن فەرمانى دا بە زەوى و پىئى فەرموو: ورده وردهى لاشەى ئەو پياوہ كۆ بكەوہ.

زەوى خۆلەميشى كۆ كردهوہ، يەكسەر پياوہكە زیندوو بووہوہ

خودا بە پياوہكەى فەرموو: بۆچى واتکرد؟

گوتى: خودايە لە ترسى تو.

لەبەر ئەوہ خودا لىي خوش بوو.

وانەى يەكەم

لەم فەرموودەيەوہ بينيمان كە ئەو پياوہ زۆر تاوانبار و گوناھكار بوو، بينيمان لەو دەمەى كە لە دونيا دەرەچوو -جگە لە تاوان- ھىچ كردهوہى چاكى نەبوو كوروكال لای كۆ دەبنەوہ، ئەويش دواقسەى

دلی به کوره‌کانی دهلی...
بمسووتینن با له پیست و گوشت دهر باز بم.
جوان بمکوتن با له ئیسقان رزگارم بی
هراوه‌که‌م بدن به با
با هیچ شتی‌کم نه‌مینئ شایه‌تی به‌دغه‌پی من بی
ئه‌مانه هه‌موو بوچی بوو؟
چوون ده‌یزانی که سزای خودا زور به‌ژانه
له‌و ده‌مه‌یشدا له به‌رده‌م خودا ده‌یوه‌ستینن که‌س ناتوانن رزگاری
بکا

ئه‌م پیاوه خۆی دانی به تاوانیدا نابوو، ده‌یزانی هه‌رچی پی بکه‌ن
شایه‌نیه‌تی

ده‌یشیزانی جگه له خودا هیچ که‌س هیچی به‌ده‌ست نییه

ده‌یزانی ژیان کوتایی هات

ده‌یویست به‌هه‌ر جوړئ هه‌بی خۆی رزگار بکا

ده‌یزانی ماوه‌ی تاوانی کوتایی هات

ده‌یویست خۆی له باری تاوان رزگار بکا

ده‌یویست به‌ده‌م باوه‌ بپوا.

باش ده‌یزانی تاوانباره و ده‌بی سزای کاره‌کانی وه‌ر بگریت و هیچ

بیانوویشی له لا نییه تا داکۆکی له خۆی بکا، له‌وانه‌یشه هینده زانیاری

لا نه‌بی، که به‌ره‌و لای خودایه‌ک ده‌پوا... ئیسکی پواو، گوشتی نه‌ماو،

وه‌ک خۆی دروست ده‌کاته‌وه.

وانه‌ی دووه‌م

ئه‌و خوداناسییه‌ی به‌دل ده‌کری، بناغه‌ی خوداناسییه‌کانه، ئه‌و

خوداناسییه‌ی که ته‌نیا به‌لاشه ده‌کری و دل به‌شداری تیدا ناکا که‌لکی

نییه، ئەو نوێزەیی بە جەستە دەکرێ و دل ئاگای لەو نوێزە نییه، تەنیا جموجووله و تەواو، دەبێ مرۆف ئاگادار بێ، ئەو قسانەیی لەناو نوێژن هەموی گەفتوگۆی مرۆفە لەگەل خودای خۆیدا دەیکا، پۆزووگرتن ئەگەر مانای خوداپەرستی تێدا نەبێ، هەر ئازاردانی جەستەیه، لەو زیاتر چیتەر نییه، ئەگەر مرۆف لەو کاتانەیی بەپۆزوووه، خەلکی هەژاری لەبیر بێ، واز لە ئارەزووی خۆی بهێنێ، پوو لە خودا بکا، ئەو کاتە پۆزوووی گرتوووه.

بێنە سەر حەج، سەفەرکردن بۆ حەجکردن سەیران نییه، دەبێ مرۆف لەو کاتانەیی که حەج دەکات، دل و گیانی تیر بە نووری خوداپەرستی تیراو بکا، پۆحی خۆی خاوین بکاتوووه.

ترسان لە خودا، خوداپەرستی و عیبادهتە بە دل دەکرێ، گەر مرۆف بە دل باوهری بە بوونی خودا نەبێ، چون ترسی خودای لە دل دەبێ؟ ئەو پیاوهری نیو چیرۆکه که باوهری بە خودا هەبوو، بەلام پیاویکی گوناھبار، لەناو گوناھدا پۆچوو بوو، هیچ دەریچەیی نەدەبینی، تا خودای گەوره لێی ببورێ، خۆی دەیزانی که شایانی سزای خودایه، دەیزانی خودا تۆلەسیته، بەلام ئەو کەسەیی سۆزی ئەو هەموو دونیای داپۆشیوه، تەنیا لە شیرک خۆش نابیت و هەموو تاوانیک دەخاتە بەر لێخۆشبوون.

دەزانی چیت لە دلدایه، پینی خۆشه ناز و نیعمەتت پی بێخشی، چاوهرپتە دەرگای تۆبە بکەیتوووه، لیت ببورێ، ئەگەر پراوپری دنیا گوناھ بکە، ئەویش پراوپری دنیا لێخۆشبوونی بۆ تۆ هەیه. گەر چاوت لە بەخشینی خودا بێ - هەرچەند گوناھت هیند زور بێت وەک تووکی سەر -

خودا دەفەرموێ: لیت خۆش دەبم، باکیشم لە هیچ کەس نییه. خودا دەیزانی که ئەو پیاوهر لە تەمەنیدا بەرەو چاکە نەپۆشتوووه،

بەلام بە دل لە خودا ترسا.

خودای گەورە گوناھەکانی گشت بەخشی.

دەزانی بۆ؟ چونکە خودا بەخشندهیه، ھەرکەس لە کاتی پرسیاردا
دان بە تاوانیدا بنیت و داوای لیخۆشبوونیش بکا، لێی خۆش دەبی، لە
سزای خۆی دەپیاریزی.

ئەو پیاوھ ھەرچەند درەنگیش لە خودا ترسا، بەلام دیسان فریای
خۆی کەوت.

وانە ی سێیەم

ترسان لە خودا چەند جۆریکە

مرۆف ھەیه لە ترسی خودا تاوان ناکا

مرۆف ھەیه لە ترسی خودا لە تاوانی رابردووی خۆی پاشگەز
دەبیتەو، مرۆی خۆشەخت ئەو کەسە یە پێش مردنی تۆبە دەکا و لە
گوناھێ پاشگەز دەبیتەو، مەرجیش نییە مرۆف ئیلا گوناھبار بی،
پاشان لە خودای خۆی بترسی - ھەرچەند چینی گوناھباران دەبی زیاتر
ترسی خودایان لە دلدا بیت - ئەو کەسانە ی خودا دەناسن ھەمیشە لە
خودا دەترسن.

تۆ تەماشای عومەر بکا، چەند خاوین و خۆپاریز بوو، بەلام ھیشتا
ترسی ھەبوو بەزەیی خودا نەگیریت و سزای بدا، بۆیە دەیگوت: گەر
سەربازیکی خودا لە ئاسمان بانگی ھەموو خەلکی بکا: ھۆ خەلکینە،
خودای مەزن لە گوناھێ ھەر ھەمووتان چاوپۆشی کرد، تەنیا تاقە
پیاویک نەبی، دەترسم ئەو پیاوھ من بم.

دیسان ئەگەر سەربازیکی خودا لە ئاسمان بانگی ھەموو خەلک بکا:
ھۆ خەلکینە، خودای مەزن ھەر ھەمووتان دەخاتە نیو دۆزەخەو، تەنیا
تاقە پیاوی نەبی، ھیوام ھەیه ئەو کەسە بم.

ترسان له خدا به شيكه له باوهږ به خدا.
نه گهر مرؤف ترسى خوداى له دلدا هه بى، ئيتر له هيچ كهس
ناترسى.

دهزانى رزق و رۇزيه كهى به دهست خودايه كهس ناتوانى لىنى
دابړ بكا

دهزانى كه مهرگ و ژينى به دهست خودايه، كهس ناتوانى به بى
خودا، گيان و رۇحى لى بسه نيت دهزانى خلكى هوكارن، هه مه كاره
هر خودايه، چارهى گشتى به دهست ئه وه، گهر بيه وي شتى چاك بكا
هيته به سه بلنى: بيه، ئيتر ده بى. به رپوه به له كارگه دا يان فرمانگه
به ندهى خودايه، رۇزيى ئه ویش به دهست خودايه، ئيتر بۇچى لىنى
بترسى، نانت بېرى؟

وه زير، گزير، شوان و سه پان، سه روك، هه ژار، ره ئيسعه شرهت،
كار به دهست و به رپوه به هر هه موويان به ندهى خودان، بى خودا
هيچيان پى ناكړى، ته نيا خوداناسى راستيه مرؤفه كان لىك جيا
دهكاتوه، ئه وه ژارهى كه خوداناسه، له لاي خودا پلهى زور زور له و
سه روكه بلنتره، كه هه رگيز خوداى نه ناسيوه.

دهى كه وا بوو رپز بۇ هه موو مرؤفه كان له جپى خويدا به كار
بهينه، ترسان له خودايش مه كه دوو بهش، به شيك بۇ خودا به شيك بۇ
خلك، نه گهر رپزى خلك بگري، ئه مه ماناى ئه وه نادا، تو وا بزاني
چاره نووست به دهست ئه وه، يان له پيش خودا ئه وه كه سه له خوټ
رازى بكهى، يان بوى هه يه تو وهك به ندهى خوى سه ير بكا.

ده بى هه موومان بزاني، خوداى مه زن له هه موو كهس مه زنتره.
ترسان له خودا له گهل ترس له غه يري خودا زور جياوازه، ترسان
له خودا رزگار ييه، عياده ته، ئه م عياده ته گه وره يه ته نيا لايه ق به
خودايه.

وانه‌ی چواره‌م

دان به هه‌قدانان گه‌وره‌ییه دان به هه‌قدانان بو‌یریه.

هه‌رچه‌ند مرزف له ترسدا ئه‌و کاره بکا، گه‌وره‌ترین پۆزش لای
خودا پۆزشی ئه‌و به‌ندانه‌یه دانیان به هه‌قدا ده‌نین و داوای لی‌بور‌دنی‌ش
ده‌کن.

خراپ‌ترین خراپه‌کان خراپه‌ی ئه‌و که‌سانه‌یه دان به تاوانیاندا نانین
و لینی لا ده‌ده‌ن، یان به‌هان‌ه‌ی بو‌ ده‌هیننه‌وه، کاتئ تووشی هه‌له‌ ده‌بی
دان‌ی پیدا بنی، گشت مرؤفی شایانی هه‌له‌کردنه، هه‌ر که‌س هات و
به‌رانبه‌رت تاوانبار بو، داوای لی‌بور‌دنی لیت کرد، تویش لینی خو‌ش
به، نه‌که‌ی هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وا به سه‌رکزی هاتووه‌ته لات، لووتبه‌رز
بیت، به چاوی خوار لینی بروانی، به‌خشنده ئه‌و که‌سه‌یه، که هیزی
تۆله‌ی هه‌یه، به‌لام لی‌بور‌دن پیش تۆله ده‌خات، مرؤی به‌ریز هه‌له‌ ناکا،
گه‌ر کردی لینی راناکات، دان به هه‌له‌ی خۆیدا ده‌نی، هه‌له‌یه‌کی وه‌هایش
ناکا، وه‌ک په‌له‌ی ره‌ش به ناوچاوانیه‌وه دیار بی.

سروشتی مرزف وه‌هایه هه‌له‌ بکا.

ته‌نانه‌ت وای لی هاتووه هه‌له‌کردن وه‌ک گه‌وره‌یی له بو مرؤف
بیته هه‌ژمار

مرؤفی ژیر که هه‌له‌ی کرد ئامۆژگاری لی وه‌رده‌گرئ، فیری
ریگه‌ی راستی ده‌بی، دلی خو‌ی پالفته ده‌کات.
ئو ده‌مه‌ی وا هه‌له‌ ده‌که‌ین، یه‌کسه‌ر به بیرمان دیته‌وه که مرؤفین،
به خو‌ماندا ده‌چینه‌وه.

له خو‌مان ده‌پچینه‌وه، ئه‌و شتانه‌یش فیر ده‌بین که له ئه‌نجامی
هه‌له‌کردندا به سه‌رمان دیت
له فه‌رمووده‌یه‌کدا هه‌یه، «ئه‌گه‌ر ئیوه هه‌له‌ نه‌کن، ده‌ترسم له

وانه‌ی شه‌شهم

ده‌بی زیندوو وه‌سیه‌تی خزمی مردووی خوی به‌جی بهینئ
به‌جی‌هینانی وه‌سیتی دایک و باوک چاکه‌یه‌که له تاي ته‌رازوو
داده‌نریت

گوږپرایه‌لی دایک و باوکیش ده‌بی بۆ کاری چاکه بی
ده‌بی مرؤف له‌و کارانه‌ی که خراپه‌ن گوږپرایه‌لی هیچ که‌س نه‌بی،
ته‌نانه‌ت دایک و باوکیشی، به‌لام لیږه‌ وا بینیمان‌ئو کورانه‌ئو وه‌سیته
سه‌یره‌ی باوکیان به‌جی هینا.

سه‌ره‌تا سووتان، دوايي کوتان دواتر به‌ دم په‌شه‌بادان.
گوږگرېکی چنده‌ سه‌یره و چاکه‌یه‌کی چنده‌ جی‌اوازه، وه‌سیه‌ته‌که
چنده‌ سه‌یره گوږگری له‌وه سه‌یرتر‌ئو وه‌سیته سه‌یره بوو به
هۆکاری لیخۆشبوون، به‌جی‌هینانی وه‌سیتیش بوو به‌ چاکه بۆ کوره‌کان،
هه‌موو جارئ پیوږست نا‌کا مرؤ وه‌سیه‌تی باوکی خوی به‌جی بهینئ.
پاش مردنی باوک و دایک دیسان هۆکاری وا هه‌یه که پیوه‌ندی
نیوان باوک و رۆله‌کانی به‌رده‌وام ده‌کات، خیربۆکردن، داواکردنی
لیخۆشبوون، نزاى خیر و سه‌ده‌قه‌دان، چاکه له‌گهل دۆسته‌کانی دایک و
باوکت، جگه له‌وه‌یش تو به‌رانبه‌ر خه‌لکی چاک به، خه‌لکی ره‌حمه‌ت بۆ
دایک و باوکت ده‌نیرین، چاکه‌ی مه‌زن له‌ دواى مردنی باوک و دایک
ده‌ست پى ده‌کات.

هه‌ر مردوویه‌ک جگه من‌دال هیچ چاکه‌ی له‌ دنیا نه‌بوو، ئه‌وه زیاتر
پیوږستی به‌ چاکه‌ی رۆله‌کانی هه‌یه، هیچ کات دایک و باوکی مردووت
له‌ یاد مه‌که و دم به‌ نزا و پارانه‌وه زور دوعای خیریان بۆ بکه.

یونس (سهلامی خودای لى بیت)

ئیبین ئه‌بى شه‌یبه ریوایه‌ت ده‌کا ده‌فهرموئى، خۆشه‌ویست
فهرموویه‌تى:

یونس (سه‌لاوى خودای لى بیت) هۆزه‌که‌ی خۆى ئاگادار کرده‌وه:
له‌دوای سى رۆژ سزای خودا به‌ سه‌رتاندا داده‌بارئى، پاشان یونس
خۆى شارده‌وه، هۆزى یونس له‌ مرۆفدا هه‌رچى دایک و رۆله
هه‌یه، له‌ ئاژه‌لدا هه‌ر چى دایک و به‌چکه هه‌یه -وه‌ک ده‌ربرپنى
ملکه‌چى و په‌شیمانى- هه‌ر هه‌موویانى لى‌ک جیا کرده‌وه.
په‌نایان برده‌ به‌ر خودا و داوای لى‌خۆشبوونیان لى‌ کرد، خودا
سزای خۆى نه‌باراند.

یونس چاوه‌رپى سزا بوو، سزا نه‌هات، له‌و ده‌مه‌یشدا هه‌ر که‌س
درۆى بگردایه‌ و شایه‌تىكى نه‌هینایه‌ بۆ قسه‌که‌ى، له‌ دار ده‌درا... ئیتر
یونس به‌ ده‌م دالغه‌ و خه‌فه‌ته‌وه‌ ملی رى‌گای گرته‌ به‌ر، گه‌یشه‌
ده‌ریا، له‌ که‌نارى ده‌ریاکه‌دا چه‌ند که‌س سواری که‌شتیه‌ک ده‌بوون.
ئه‌ویان ناسى، له‌گه‌ل خۆیان سواریان کرد، هه‌ر یونس سوار
بوو، که‌شتى که‌وته‌ له‌قه‌له‌ق و به‌ لای راست و چه‌پدا ده‌که‌وت،
خه‌رىک بوو له‌ ئاو نوقوم بى.

یونس گوتى: ئه‌وه‌ چیه‌؟

گوتیان: ئیمه هیچ نازانین.

فرمووی: من ده زانم که سیک له نینو ئهم که شتییه دا پای کردووه،
له خاوهنی خوئی توراوه.

تا ئهو که سه فری نه درئ ئهو که شتییه هر وا ده بی (مه بهستی
یونس هر خوئی بوو).

گوتیان: قوربان! ئیمه چوون تو فری بدهین؟

یونس فرمووی: دهویکی^۲ بو بکن هر کئ ده رچوو فری
بدن.

سئ جار تیروپشکیان کرد و له هر سئ جار یونس ده رچوو،
فرییان دایه نینو ده ریا، نه هه نگیک هات، هه لیلووشی نه هه نگی چوو
نینو قولایی ده ریاوه.

یونس له وئ گویی له زیگری بهره وردهی نینو ده ریا
بوو: ﴿فَكَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
الظَّالِمِينَ﴾ (الأنبياء) (تا له ناو تاریکاییدا هاواری کرد، له غهیره
تو هیچ خودایه کی شک نابه م پاکی و بیعیبی بو تویه من له ریزه ی
ناهقان بووم). سئ تاریکی، ناو زگی حووت، له ناو ده ریا، له کاتی
شهو پاش ماوه یهک نه هه نگی که له پوخ ده ریا یونسی هه له پتایه وه
یونسی چی؟ له بهر گه رمایی ناو زگی نه هه نگی که، وهک جوجه له ی
تازه له هیلکه ده رها توو که هیچ په ری پینوه نه بی و بهرگی خور
و هه وا نه گری.

خودای مه زن بنجیکی زل ته رزی کوله که ی بو رواند، له سیتیهری
ته رزی کودی داده نیشست و کودی ده خوارد، پاش ماوه یهک کودی
وشک بوو.

یونس گریا!

۲ دهو: تیروپشک

خودا فەرمووی: بۆچی دەگریت؟ بۆ کوله‌که؟ ئەی بۆ ویستت پتر له سەد هەزار کهسان تیندا بچن و فرمیسک له چاوت ناباری؟ یونس له بن تەرزى كودى هاته دەری، چاری به شوانیکی گەنج کهوت.

فەرمووی: شوانه! تۆ خەلکی کوینی؟

گوئی: له هۆزی یونس.

فەرمووی: گەر چوویتەوه مال به خەلک بلی: یونس مینی سلاویشی لی دەکردن.

شوانه گوئی: ئەگەر به راست تۆ یونس بی، چاک دەزانی سزای درۆ سێداره‌یه.

کئ بکه‌مه شایه‌تی خۆم، تا له کوشتن دەرباز بيم؟

فەرمووی: ئەها ئەو داره و ئەو جیگا‌یه.

شوانه گوئی: پێیان بلی هەر ئیستا شایه‌تییه‌کم بۆ بدەن با بیینم.

یونس فەرمووی: هۆ داره‌که! ئەی جیگا‌که! هەر کات ئەم شوانه به‌پێزه ویستی شایه‌تی بۆ بدەن، یه‌کسه‌ر بیدەن. گوئیان: باشه.

شوان گه‌رایه‌وه بۆ مالی خۆی، له مال باسی یونسی کرد، براکانی بوونه له‌مپه‌ر باسی یونس لای که‌س بکا، شوانه چوو بۆ لای پادشا، گوئی: قوربان یونس مینی، سلاوی له ئیوه دەکرد.

پاشا گوئی: زوو بیکوژن، درۆزنه!

شوانه گوئی: شایه‌تم هه‌یه.

پاشا دوو سنی که‌سی نارد تا گه‌یشتنه لای داره‌که و لای جیگا‌که.

شوانه گوئی: تۆخودا یونس ئیوه‌ی نه‌کرد به شایه‌تم؟

گوئیان: به‌لی.

وازیان له‌ موئوربه‌ هینا، داری خورما به‌ری نه‌گرت
هاتن بۆ لای په‌یامبه‌ر و گوتیان: قوربان داره‌کانمان به‌ری
نه‌گرت!

فهرمووی: ئیوه‌ له‌ کاروباری دونیادا شاره‌زاییتان زیاتره‌.
ئهو پۆژه‌ی موسا هۆزه‌که‌ی بینی په‌یکه‌ری گویره‌که‌یه‌کیان
داتاشیوه‌ ده‌بپه‌رستن،

هیند توورپه‌ بوو، قژ و پێشی هاروونی برای راکیشا
خودا ده‌فه‌رمووی: ﴿ قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ﴾ (طه)

«هاروون گوتی: کورپی دایکم! پێشم مه‌گره‌ و قژم به‌رده‌».

ئهو کاره‌ی که‌ یونس کردی، هۆکاره‌که‌ی هه‌ر ئه‌وه‌ بوو که‌
یونسیش مرۆف بووه‌، خودا پێی فهرموو: سئ پۆژی تر سزا
به‌سه‌ر هۆزه‌که‌تدا داده‌باری، ئه‌ویش له‌ جینگایه‌کی دوور له‌
شاره‌که‌ی خۆی ده‌پوانی.

سزا نه‌هات.

چوون هۆزه‌که‌ی پێش بارینی سزای خودا، به‌ گیان و دل
گه‌رانه‌وه‌ بۆ لای خودا و تۆبه‌یان کرد، کورپه‌یان له‌ دایک به‌ری،
بێچووه‌کانیان جیا کرده‌وه‌، به‌م کاره‌یان له‌جیاتیی سزا، سۆزی
خودایان بۆ خۆ کیشا، به‌لام یونس به‌م کارانه‌ی نه‌زانیبوو.

چونکه‌ یونسیش مرۆف بوو، ئه‌گه‌ر خودا له‌ پێی سروس
شتیکی پێ نه‌گوتبایه‌ نه‌یده‌زانی.

بۆیه‌ یونس به‌ توورپه‌یی له‌ هۆزه‌که‌ی خۆی هه‌لات و خۆی
شارده‌وه‌، ئه‌وه‌یش له‌به‌ر دوو هۆکار بوو.

یه‌که‌م: سزا بۆ ئهو هۆزه‌ی که‌ یونسیان وه‌ک درۆزن چاوی
ده‌کرد، دانه‌باری.

دووهم: سزای درۆکردن هه‌ر کوشتن بوو.

لهو کاته‌ی وا هاته که‌نار ده‌ریاکه‌وه، داوای له که‌شتیوانه‌کان
کرد سه‌ری بخه‌ن که سواریان کرد، هرچی که‌شتی ئه‌و ناوه بوو
همووی پړویی ته‌نیا که‌شتیبه‌که‌ی ئه‌مان بوو نه‌ده‌پړویی.
یونس کوتی: ئه‌م که‌شتیبه به‌نده‌یه‌کی وای تیدایه رای کردووه
—مه‌بستی یونس‌یش خۆی بوو، فهرمووی: بیخه‌نه ناو ده‌ریاوه با
ئیه‌وه پزگارتان بیت.
به‌لام ئه‌وان وایان نه‌کرد تا‌کوو سئ جار ده‌و هر وه‌به‌ر یونس
ده‌که‌وت.

هیشتا خه‌لکی حازر نه‌بوون یونس فری بده‌نه ده‌ریا.
خۆی خۆی خسته‌ه ناو ئاوه‌وه
نه‌هنگ هات و هه‌لپوشی
ئه‌و که‌سانه‌ی که سواری که‌شتیبه‌که بوون، به‌چاوی خۆیان
ئه‌م به‌سه‌ره‌هاتیان بیني
بویه هموو له مه‌رگی یونس دلنیا و بیگومان بوون، شوانه‌یش
داوای شایه‌تیی لی ده‌کرد.
دوایی که یونس له زگی نه‌هنگه‌که هاته ده‌ری و چاک بووه‌وه،
که‌پایه‌وه شاره‌که‌ی خۆی
خۆشه‌ویستی خودا ده‌فهرموئ: هیچ که‌س نه‌لی من له یونس
هیزاترم
ئه‌مه‌یش پاراستنی پله‌وپایه‌ی یونسی په‌یامبهره.

وانه‌ی دووه‌م
توبه‌کردن سزا له‌سه‌ر مروفه‌کان هه‌لده‌گریت و
پارانه‌وه قه‌زاقه‌ده‌ر لاده‌بات و گۆرانکاریی به‌سه‌ر چاره‌نووسدا
ده‌هینی

پوونکردنەوہی ئەم باسە یە بەم ئاوايە:
 قەدەر خۆی دەکرێ بە دوو بەشەوہ:
 جۆری یەکەم: ئەو قەدەرە ی گۆرانی بەسەردا نایەت و دەبی
 ببی

جۆری دووہم: ئەو قەدەرە ی بەھۆی نزا و پارانەوہوہ دەگۆریت
 و کۆتایی دیت.

ئەو سزایە ی کە بریار بوو ھۆزی یونس بگریتەوہ، قەدەرەکە ی
 لەو جۆرە بوو کە گۆرانی بەسەردا دیت، یونس فەرمووی خودا
 سزاتان دەدات و ھەر ھەمووتان لەناو دەچن، ئەمە ی زانی کە
 بریارە سزاکە بیت، بەلام ئاگای لەوہ نەبوو کە ئەو بریارە لە
 جۆری دووہمینە و شایانی گۆرانکارییە.

بەم تیگە یشتتە ئەم باسەمان بە ئاسانی بۆ ھەل دەبی، نەکە ی
 ھەرگیز دلت بۆ تۆبە لئ نەدا، یان لە نزا و پارانەوہ بیثومید بیت،
 تەنیا ھەر خودا خۆی دەزانی چەندین بریاری ترسناک لەبەر تۆبە
 و پارانەوہت بە قازانجی تۆ گۆراوہ؟

وانە ی سییەم

سروشتی خەلکی جیاوازە و پەيامبەرانییش خەلکین لە غەزای
 بەدر مسولمانان چەندین دیلیان لەژێر دەست بوو، لەبەر ئەوہ ی
 تا ئەو کاتە ھیچ دەقیکی قورئان باسی دیلی جەنگی نەکردبوو،
 پەيامبەر پرس و پراویژی بە ھاوہلەکانی خۆی کرد.
 ئەبو بەکر فەرمووی: قوربان ھەر بە چاکە ئازادیان بکە.
 عومەر فەرمووی: نەخیز قوربان با خەلکی پئ بترسینین.
 خۆشەویست فەرموودە یەکی زۆر جوانی لەمە پ سروشت و
 میزاجی خەلکەوہ فەرموو.

چاکە بگۆریت و ئاكاره‌كانى شىرىن بكا و هەرچى ئاكارى خراپ
و ناله‌بارىيه له پىشه‌وه ده‌ربىه‌ئىنى، جا هەر كه‌سى چەنده له‌گەل
خودى خۆى به‌ خراپى بجه‌نگى و به‌رانبه‌رى بچته‌ مه‌يدان هێنده
باشه‌.

هه‌موو پياوى چه‌زى لىيه‌ ژنى هه‌بى
هه‌موو ژنى چه‌زى لىيه‌ پياوى هه‌بى
خۆ ئاكرى هەرچى مرۆفه‌ ده‌س یۆ ئاره‌زووى خۆى شل بكا
ئەگەر وابوو ده‌بى بزوينى به‌ئىن
بىخه‌ينه‌ دواى وشه‌ى كۆمه‌ل له‌ كۆمه‌لگه‌
هه‌چ مرۆفى دژى مال و سامان نىيه‌
به‌لام مرۆفى وا هه‌يه‌ به‌ رىگه‌ى هه‌ق
سه‌روه‌ت و سامان پىك ده‌نیت
هه‌يشه‌ هەر كۆى بكاته‌وه
ئىتر به‌ لایه‌وه‌ گرینگ نىيه‌ ره‌وايه‌ يا ناره‌وايه‌

وانه‌ى چواره‌م

تىروپشك هەر وا بىت هۆكار نه‌كراوه، زۆر جار تىروپشك
كىشه‌ى كۆتايى پى هه‌ناوه، بۆيه‌ كارىكى ره‌وايه‌ ته‌نانه‌ت پىت
ئاسايى بىت ئەگەر بلىم سوننه‌تى په‌يامبه‌رانه‌.
هەر كات خۆشه‌ويست بۆ غه‌زا برۆيشتايه‌، له‌ نىوان خىزانه‌كانىدا
تىروپشكى ده‌كرد، هەر كه‌س له‌و ده‌وره‌ ده‌رچووبا له‌و سه‌فه‌ره‌
هاورپى په‌يامبه‌رى خودا ده‌بوو، ئەمه‌ دلى هه‌موو لایه‌كى پاده‌گرت.
گەر په‌يامبه‌ر به‌بى تىروپشك يه‌كىيانى بېردايه‌، ئەوانى تر غه‌مگىن
ده‌بوون.
دادپه‌روه‌رىيش له‌ نىوان خىزانه‌كانىدا ره‌نگى نه‌بوو، كه‌واته‌

باش رەفتار بىن، رېزى ھەموو كەسىك بگرين، بەلام ئەو ھەيش فېر
 كراوين، كە ھەندى كەس پلەوپايە و كەسايەتتى لە ھەندى كەس
 فرەترە و ماقولترە، چونكە يونس لە نىو خەلكدا پايەيەكى تايبەتتى
 بوو، لە كەشتىبەكە بە يەكەم تىروپشك نەيانخەستە نىو دەرپاوە،
 لە سەردەمى پەيامبەرىش كچىكى حاتەمى تائى، ئەو حاتەمەى بە
 بەخشندە ناوبانگى بوو، ھاتە خزمەتى پەيامبەر، ئەو ھەيش زۆر رېزى
 لى گرت.

چونكە حاتەم پياويكى زۆر دەھەندە و دلاوا بوو. خاليد پنىش
 باوەرھىتان سەركرەدە بوو، لە دواى ئەو ھەى مسولمان بوو، پەيامبەرى
 مەزن ديسان كرديەو بە سەركرەدە، ئەو عىكرىمەى لە سەردەمى
 نەفاميدا شىرىكى زۆر دلاوەر بوو، لە يەرموكدا بالى راستى سوپاى
 ئىسلامى بە دەست بوو، ھەر گا كەسىكى زۆر بەرپىز ھەلەيەكى لە
 دەست قومما، بە بەرچاويدا مەھىنەو، مەرفەكان تەنگانەيان دىتە
 رىگە، چ بەرپىز بن، چ نابەرپىز بەتەنگەو ھەچوونى مەرفىكى خاوەن
 رىز و مەرفىكى سوكوسەلىم ھەك يەك نىسە، ھەندى كەس ھەن
 لەكاتىكدا تەنگانەيان دىتە رىگە، پەنا دەبەن بۆ ھەموو كەس، بەلام
 مەرفى وائىش ھەيە ئەگەر لە برسدا بمرىت و چاوى بۆ پاروويەك
 زەرد بىت، داوا لە ھىچ كەسى ناكات.

چونكە ھىندە ئابروودارن ئەو ئابروو ھاخەنە ژىر پرسیارەو.

وانەى ھەوتەم

نەكەى ھەرگىز درۆزن بىت
 لە پەيامبەريان پرسیار كرد
 دەكرى مسولمان نەویر بى؟
 فەرمووى: بەلى.

دەكرى پۇرد و چاۋچنۆك بى؟
فەرموۋى: بەلى.
دەكرى درۇ بكا؟
فەرموۋى: نەخىر.
درۇ ھىندە قىزەونە ھەموو كەسىك رقى لىتتە
ھەر لە كۆنەوہ وا بووہ.
مرۆفەكان درۆيان خۆش نەويستووہ.
ھۆزى يونس ھىند درۆيان لا دزىو بوو،
سزاي درۆزن كوشتن بوو.
يونسىش بۆيە پايكرد و خۆى شاردهوہ
ترسا ھۆزەكەى وا بزائن درۆى كردووہ.
كاتى بە شوانەكەيشى گوت
بلى يونس سلاوى لى دەكردن
شوانە داواى شايەتى كرد
نەكا وابزائن ئەو شوانە درۆزنە
تو تەماشاشا كافر رقى لە درۆيە
ئەى بۇ مسولمان باوہ پى خۆى بخاتە ژىر پرسىيار و
بەھۆى درۆوہ وا بكا خەلكى نەك ھەر خۆى
بەلكوو دىنەكەيش بە چاۋىكى سووك سەير بگەن؟
لەكاتىكدا پەيامبەرى مەزن پاستگۆترين مرۆف بووہ.

یوشەعی کوری نون (سەلامی خودای لَب بَیت)

بوخاری و موسلیم دەگێرنەوێه خۆشەویست فەرمووێهتی:
سەردەمی زوو پەيامبەریک چوو بۆ غەزا
رووی کردە ھۆزەکەیی فەرمووی: ھەرکەس ژنی ماره کردوو،
بەلام شاییی نەکردوو بە لە غەزا بەشدار نەبیت.
ھەرکەس خانووی دروست کردوو، بەلام سەری نەگرتوو،
ئەویش نەبیت. ھەرکەس خاوەنی ئازەلی ئاوسی ھیشتا نەزاو،
ئەویش نەبیت، لەو شارە نزیک بوو ھوێه ھەزاکەیی تیدا دەکرا،
کات نزیکیی ئیوارە بوو، پۆژەکەیش پۆژی ھەینی بوو، ئەگەر
مەغریب بەاتایە، دەبوو بە ئیوارەیی شەممە، ئیتر غەزا حەرام دەبوو
تا یەکشەممە، لەبەر ئەو ئەو پەيامبەرە پەلەیی بوو.
رووی کرد خۆر، فەرمووی: تۆ فەرمانبەری خودای، منیش وەک
تۆ فەرمانبەرەم.
خودایە! ئەم خۆرە راگرە و بیوہستینە.
خودای مەزن خۆری راگرت، دەستیان کرد بە غەزاکردن،
سەرکەوتنیان بە دەست ھینا.
دەستکەوتەکان کۆ کرانەو، ئاگریک ھات، دەستکەوتەکان ھیچ
نەسووتا.

و گوتی: ئەمە خودای ئیوه و خودای موسایە
 سوژدەیی بۆ ببەن، خەلکی بە گویی سامریان کرد
 هەرچەند هاروون هاواری کرد بێ فایدە بوو
 هەتا موسا خۆی هاتەو، زۆربەیی زۆریان ئەو بتهیان دەپەرست.
 موسا کە هۆزەکەیی خۆی بینی، توورەیی تینی بۆ هیتا، بتی
 شکاند و سووتاندی، پاشان سامریشی دەرکرد. موسا دەستووری
 دا فەرمووی: خودا فەرموویەتی بچین بۆ سەر زەوی پیرۆز.
 گوتیان نایەین، خەلکی ئەوئ زۆر بەهیزن، چاریان ناکەین
 تەنناتە زۆر بێشەرمانە پرویان کردە موسا و گوتیان:
 ﴿فَأَذْهَبَ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ﴾ (المائدة) «ئەوا
 خۆت و پەروەرندەت بچن دەگژیان رابچن و چاریان بکەن، ئیمە
 لیترە دائەنیشین چاوەنۆرپین».
 ئا لەو کاتە خودا هەموویانی خستە سەرگەردانی و چل سال
 سەرگەردان مانەو. هەموو رۆژی تا ئیوارە بەرەو سەرزمینی
 پیرۆز ملیان دەنا تا کاتی خەو، کاتی لە خەو هەلەدەستان و سەیری
 ئەملا و لایان دەکرد، دەیانزانی وەک بازنە خوولاونەتەو و لە
 شوین خۆیان نەجوولاون.
 لە سەرەتای ئەو چل سالەدا، هاروون کوچی دوایی فەرموو،
 دوو سال پاشتر موسایش لەوئ وەفاتی کرد، دواتر خودا سەروشی
 بۆ یوشەع نارد و کردی بە پەيامبەری خۆی.

وانەیی دووهم

هەرگیز مەپرسە کە (چەندە)
 هەمیشە هەر بلێ (چۆنە)
 هەزاران دۆستی خواروخێچ

فیدای دوستی‌کی راستگو بیت
نه‌گه‌ر سه‌د که‌س له‌ ده‌ورت بوون
فریو نه‌خوی
له‌ و کاته‌دا له‌ خو‌شیدای دوستت زوره
نازانی کامه‌یان راستن
هر کات که‌ و تیت‌ه‌ ته‌نگانه‌وه‌ دوستی‌ هات و
له‌ توی پرسى، نه‌وه‌ دوستی‌ راستی تویه
تو ته‌ماشای یوشه‌ع بکه
باش ده‌یزانی سه‌رکه‌وتن به
سه‌ربازی زور به‌ ده‌ست نایه
نه‌و که‌سانیکى هه‌لبژارد خو‌راگر بن،
هه‌لبژارده‌ و دلاوه‌ر بن
ئیت‌ر هه‌قى به‌وه‌ نه‌بوو گونا‌ه‌باره
یان خا‌ویننه‌ و بیگونا‌هه
هر که‌س دل‌ی له‌ لای کارى خو‌ی نه‌بوایه‌ و
به‌ لاشه‌ له‌ لای شو‌عه‌یب و
به‌ رو‌ج له‌ شو‌یتیکى تر بوایه
له‌گه‌ل خو‌یدا نه‌یده‌برد و
نه‌یده‌کرده‌ سه‌ربازی جه‌نگ
نه‌و که‌سانه‌ی ژنیان لى‌ ماره‌ کراوه‌ و
هیشتا نه‌یان گواستوه‌ته‌وه
دل‌یان له‌ لای جه‌نگ نابیت و
خواخوایانه‌ هه‌رچونى بیت کۆتایی
به‌ جه‌نگ به‌یتن و به‌ره‌و مال بگه‌رینه‌وه
یان نه‌وانه‌ی خانووی نیوه‌ناچلیان هه‌یه

یان ئەوانەى مەرۆمالاتى ئاوس و نەزاویان لە مالداهەىە
 ئەم جۆرانە بە باشى جەنگیان پى ناکرئ.
 بەلى، مەرۆف دەبئ چۆنى و چەندىتى لىنك جودا بکاتەوہ و
 چۆنىتى لە بەرچاوبگرئ، دەبئ ئەوہىش باش بزانین کاروبارى
 دونیا مەرۆف سەرقال دەکا ھەرچەند باوہپىش سروشتى مەرۆفەکان
 سازگار دەکا، بەلام دىسان بە یەكجارى نایگۆرپىت و لە پىشەدا
 دەرى ناکات.

دەبئ ھەردەم ئىمە ئەمە بزانین، چوون ئىمە لەگەل مەرۆفەکان
 مامەلە و ھەلسوکەوتمانە.

دەبئ بزانین کە خەلکى ھەر خەلکىیە، ھەسەن کچەزای
 پەيامبەرە، بە مندالى لە مزگەوت بەردەبىتەوہ... پەيامبەر لەسەر
 مینبەرە دیتە خوار و ئەو ئایەتە دەلیتەوہ.

﴿ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ﴾ (التغابن) «مال و دارایی و
 مندالتان ھۆى ئەزمونن».

جاریكى تر ھەر لە مزگەوت گوینى لە گریەى مندال دەبئ،
 نوێژەكەى كورت دەكاتەوہ، دواى فەرمووی: ترسام دایكى مندالەكە
 لەبەر سۆز بۆ مندالەكەى ئاگای لە نوێژ نەمىنیت و دلای
 مندالەكەى بىت.

بەلى مەرۆف ھەرچەند باوہپى بەھىز بىت، بەلام ھىشتا ھەر
 مەرۆفە و نابىتە فرىشتەى خودا.

پىاوى باوہپدار ھەمىشە ژن و مندال و دارایی ھەر خۆش
 دەوئ، ژنى باوہپدارىش ھەك پىاوا ئەو شتانەى ھەر خۆش دەوئ،
 باوہپدارى خۆپاراستە لە ھەرام، نەك لەو شتەى كە ھەلالە و
 خۆشى ژیانە.

زهینه‌بی کچی موحه‌مد و ئه‌بی عاسی کوری ره‌بیع

ئه‌حمده‌ی کوری حه‌نبل له‌ فهرمووده‌ی عائیشه‌وه ده‌گیزته‌وه:
خه‌لکی مه‌ککه‌ فیده‌ی دیله‌کانیان ده‌هینا که له‌ جه‌نگی به‌در
به‌دیل گیرا بوون.

زهینه‌بی کچی خۆشه‌ویست له‌ فیده‌ ئه‌بی عاسی کوری
ره‌بیعی هاوسه‌ری کۆمه‌لێک پاره و خشلی نارد، له‌ناو خشله‌کاندا
ملوانه‌که‌یه‌کی زهینه‌بی تیدا بوو، کاتی زه‌ماوه‌ندی له‌گه‌ل ئه‌بی
عاس، خه‌دیجه‌ی دایکی پیتی به‌خشی بوو. کاتیک باوکی (په‌یامبه‌ر)
چاوی پیتی که‌وت، دلی پر بوو، سۆزی به‌ جۆش هات و فهرمووی:
گه‌ر ده‌توانن دیلی زهینه‌بم بۆ ئازاد بکه‌ن
فیده‌ی هاوردووی بۆ بگیزنه‌وه.

هاوه‌لان گوتیات: فهرمانت به‌جییه‌ ئه‌ی په‌یامبه‌ری خودا. ئه‌بی
عاس ئازاد کرا و ئه‌و خشله‌ی بۆ فیده‌ی هاتبوو، پیتی درایه‌وه.

وانه‌ی یه‌که‌م

ئه‌بی عاس جگه‌ له‌ هاوسه‌ر، کوری پوری زهینه‌به‌، دایکی
هاله‌ی کچی خوه‌یلید خوشکی خه‌دیجه‌ی خیزانی په‌یامبه‌ره، په‌یامبه‌ر
وه‌سفی ئه‌بی عاسی کوری ره‌بیعی کرد و فهرمووی:

لهگهڻ په يامبهه (پښتانه)

(کچم دايه نه بي عاس، کورې ره بيح په يمانې دا و راستي له گهڻ
کوتم) نه بي عاس پيش په يامبهه ري موحه مه د زهينه بي خواست،
خوشه ويست بانگه وازي ئيسلامي دا
زهينه ب به دم بانگي باوگيه وه هات و ئيمانې هينا
ئوميدى زهينه ب بوو، هاوسه ري وهک ئه و ئيمان بهينى و
سهر فراز بيت

کاتى نه بي عاس زانې هاوژينې شوئنگه وهى ئاينې نوئيه
لې نه رهنجا، هه ولى نه دا تا پشت له ئاينې باوگي هه لبکا
زياد له مه به زمانىکې پر سوزه وه به زهينه بي گوت:
سوئند بيت هيچ تومه تىک نيه له سهه باوگت
به زمانى ليتوانليو له ميهره بانبييه وه گوتى:
خوشه ويستم، پيم خوشه له گهڻ تودا به يک ريډا بروم
به لام پيم ناخوشه پيمبلين
له بهر په زامه ندي هاوسه ري
پشتى له هوز و خوئشى کردوه
باووبايرانى وه لا ناوه
داواى ليتووردم هه يه نهى زهينه ب.

زهينه بيش گوئرايه لى ميره ده کهى بوو، به ئوميدى نه وهى پوژيک
هاوسه ره کهى له ريزى مسولماندا چاو پې بک وئيت. قورپه يش تهنگيان
به کچه کانى په يامبهه هه لچنى، هه له سهه داواى ئه وان هه ردوو
کورپه کهى نه بوله هه ب پوقيه و ئومولکه لسوميان ته لاق دا، به هه مان
شيوه تهنگيان به ئه بي عاس هه لچنى، زهينه ب ته لاق بدات، ئه بي عاس
له وه لامى داواکه ياندا گوتى: سوئند به خودا له خوشه ويسته کهم
جيا نامه وه، هيچ نافرته تىکى قورپه يشم هيندهى هاوسه ره کهى خوم
به لاوه خوشه ويست نيه.

پێکەووە درێژەیان بە ژیان دا، هەر یەکیان لەسەر ئایینی خۆی
ئەو کات شەریعەتی ئیسلام بپاری جیاکردنەوەی نێوان ئافرەتی
مسولمان و هاوسەری بیتاوەری نەدابوو.

دوای کۆچی خۆشەویست بۆ مەدینە، تەواوی خانەوادەکی
کۆچیان کرد، زەینەب بە تەنھا لە مەککە مایەو، گەرچی
دلسووتاوی بنەمالەکی بوو، بەلام بپاری مانەوای لەگەڵ ئەبی
عاسی هاوسەری دا.

دۆخێکی پڕ حەسرەت.

پەیامبەر و باوکی لە لایەک، هاوسەر و خۆشەویستەکی لە
لایەکی تر.

هەموو ئەمانە تاراپەیک ئاسایی بوون، تا ئەو کاتەی
هاوسەرەکی چەکی لە دژی پەیامبەری باوکی بەرز کردەو.

قورەیش تەپلی جەنگی کوتا

پیاوانیان بۆ جەنگ کەوتنە پێ

ئەبی عاسیش وەک ئەوانی تر

بۆ جەنگی سوپای ئیسلام خۆی خستە پێ

لووتی قورەیشیان شکا، جەنگ بە سەرکەوتنی سوپای ئیسلام

کۆتایی هات، زۆر لە قورەیشیان کوژران، ژمارەیهکی تریان بە دیل

گیران، ئەبی عاس لە ریزی دیلەکاندا بوو.

دوای بانگەوازی پەیامبەر بۆ ئازادکردنی دیلەکان لە بەرانبەر

بپێک پارەدا، کە سوکاری دیلەکانی مەککە کەوتنە خۆ، هەریەکەیان

بپێک پارە و خۆش و زێریان هینا.

بە مەبەستی وەرگرتنەوەی دیلەکانیان، زەینەبیش وەک هەموو

ئەوان ملوانکەیهکی وەک فیدیە نارد کە پێشتر خەدیجە یایکی بۆ

بوکینی پێی بەخشیبوو.

ئەبى عاس چەند سالىك دواى زەينەب ژيا
دواتر ئەوئىش بۇ لاي پەرورەدگارى گەرايەو.

وانەى دووھەم

زەينەب بە ھۆكارى جۇراوجۇر لە ھاوسەرەكەى جيا بووھو. لە
ساتىكدا تەواوى ھۆى جيا بوونەو ھەيان پىكرا كۆبوونەو پووداوەكانى
ئەو قۇناغە ئامازەى ديارى لىكجيا بوونەو ھەيان بوو. بەلام زەينەب
لىتى جودا نەبووھو، ھاوسەرەكەيشى بە ھەمان شىوھ.

ھەردوو تا لووتكە ئەوئىندارى يەكتر بوون. كاتىك ئەوى
ترمان زياتر لە خۇمان خۇش دەوئىت، بىرمان لاي ئەو ھۆكار و
كەرەستانە يە پىكەوھە كۇمان دەكاتەوھ.

نەوھك لە يەكمان جيا دەكاتەوھ. گەرچى ئەوھى پىكەوھەمان
دەبەستىتەوھ تەنھا سۆز و پىئوھندىيە رۇحىيەكانە، لە راستىدا
تەواوى پىئوھندىيەكان ئالۇز بن.

بگرە بە تەواوى كۇتاييان ھاتىئىت، رۇژگار لىكى جودا كەرنەوھ.
زەينەبى يەكتاپەرست كچى پەيامبەر، ھاوسەرى بىئاوھ ر ئىتر ژيانى
ھاوسەرىيان كۇتايى ھات.

زەينەب تاكە ئىماندارى بىدەسەلاتى نىو مالى ھاوسەرەكەى،
ھاوسەرەكەى بەوپەرى تواناوھ دژى باوكى و پەيامبەرەكەى
دەچەنگا.

زەينەب ھەرچۇن بوو

لەسەر ئەم دۇخە ئارامى گرت

ئامادە بوو مېخ لە دلى بدا و خۇ راگرئى

ئارامى نەبوو لەسەر دابراى

كە رۇحەكان يەكيان گرت

ئيت‌ر به‌رژه‌وه‌ندي تاييه‌ت ناميني
چه‌مكي (من) ده‌سريت‌ه‌وه، (ئيمه) جيگه‌ي ده‌گريت‌ه‌وه
گه‌يشتن به‌م مه‌قامه
ناره‌حه‌تاييه‌كان وه‌ك خوشي ده‌هينيت‌ه پيش چاو
له‌حالي ده‌رچوون له‌قوناغي من
و گه‌يشتن به‌مه‌قامي ئيمه
ئيت‌ر نازاره تاييه‌ته‌كانمان بايه‌خيكيان نيه
ته‌نها نازاره‌هاوبه‌شه‌كان ده‌بنه‌جني بايه‌خي ئيمه
وينه‌ي ئه‌بي عاسي بيناوهر
كه‌دژي بانگه‌وازي په‌يامبه‌ر وه‌ستايه‌وه
لاي زه‌ينه‌ب بووني نيه
ويتاي‌هاوسه‌ر و خوشه‌ويستي هه‌ميشه‌يي
له‌دلي زه‌ينه‌بدا جيگير ببوو.

وانه‌ي ستيه‌م

ئيسلام گوزارشته له‌هه‌لسوكه‌وت، په‌روه‌ردگاري سه‌يري
رووكه‌ش ناكات، سه‌يري نيو دلان ده‌كات، مرؤفي دلپاك و سروشت
خاوين... گوزارشته له‌حه‌قيقه‌تي فيتريه‌ي ره‌سه‌ني خوي ده‌كات،
خوشه‌ويستي له‌فيتريه‌تي مرؤفه‌ويه‌وه، زور جاريت‌ر په‌رسته‌شه،
هه‌ستي خوشه‌ويستي ديارى په‌روه‌ردگاره، نادرسته‌تايين ريگري
ئهم هه‌ستانه بكات.

ريگريگريگري كه‌وته نيوون دوو دل وه‌ك تاوانيني مه‌ترسيداره
په‌يامبه‌ري باوك ريگري له‌چيروكي ئه‌ويني
نيوان زه‌ينه‌ب و ئه‌بي عاس نه‌گرت
عاس له‌سه‌ر تاييني خوي بوو

توورپە نەبوو لەوہی زەینەب دالدەہی داوہ
 لە حالیکدا ھاوسەریشی نەبوو
 لۆمەہی نەکرد لە دانی فیدیہی
 گەرچی ھاوسەرەکہی جەنگاوہری دوژمنان بوو
 خۆشەویستیی شوورہیی نییە
 تا ھەولی داپۆشینیی بدەین
 تاوانیک نییە
 ئەنجامدەرەکہی لەسەری سزا بدیریت
 خۆشەویستی و ئەوین کاری دلە
 ئەو دلەہی لە نیتوانی پەنجەکانی پەرورەدگارداہ
 خۆشەویستیی سنووری خۆی ھەہیە
 ئیسلامیش وەک ئایین مافی خۆی ھەہیە
 زەینەب دەیزانی چی لەسەرە و دەبیت چی بکات
 عەودالی ئەویندارەکہی بوو
 تا ئەو سنوورہی ئایین ڕینگەہی دابوو
 ئیمان و خۆشەویستی پیکەوہ بوون
 لەنیتو دلی زەینەبدا ئۆقرەیان گرتبوو
 بی ئەوہی لیکدژییەک لەنیتوانیاندا ھەبیت
 زۆر جار خۆشەویستیی جۆریکە لە ئیمان
 دلسۆزیی زەینەب بۆ خۆشەویستەکہی
 نەبووہ ڕیگر لە پاراستنی سنووری دینەکہی

زەینەب دەیتوانی دواہی دابرانہی لە ئەہبی عاس جاریککی تر
 ھاوسەرگیریی بکاتەوہ. شەش سالی دابران بەس بوو بۆ ئەوہی
 خۆشەویستەکہی لە یاد بکات و سەرلەنوێ دەست پێ بکاتەوہ.

ټه‌وین کاریک ده‌کا له ته‌واوی مرؤفه‌کانی سهر زه‌وی
به‌یه‌کچاوی و‌یه‌کسانی بېروانین
ته‌نھا ټه‌و مه‌حبوبه‌ی
له‌نیو دلمان نیشه‌جینه
ټه‌وین کاریک ده‌کات چاوی دل
جگه له مه‌حبوب که‌سی تر نه‌بینیت
چاوانمان جگه له‌و که‌سیکی تر نایینیت
کاریک ده‌کات
گشت پینگا‌کانی ژیانمان
بچنه‌وه سهر ری‌ی خو‌شه‌ویست
ټه‌وینداری هه‌س‌تیکت پې ده‌به‌خشیت
گشت کات به‌هانه بؤ هه‌له‌ی مه‌حبوب ده‌هینیته‌وه
حافظ گوته‌نی:
عاشقی راست به تیری دوست نامریت
زه‌هری تالم بده‌ری
وه‌ک ناوی سهر‌چاوه‌ی
سازگاره بؤم
له هه‌موو کرداریکی خو‌شه‌ویست ټنده‌گه‌ین
له‌گه‌ل هه‌موو دایرانیک چاوه‌پروانی گه‌رانه‌وه‌ی ده‌که‌ین
ټومید ټه‌ویه له‌وپه‌ری لووتکه‌ی
ټاماژه‌کانی بیټومیدیدا
چاوه‌پری خو‌شه‌ویسته‌که‌ت بکه‌یت.
ټه‌بی عاس ته‌نانه‌ت دوا‌ی جیابوونه‌وه‌ی
له زه‌ینه‌ب هه‌ر هاوده‌می بوو
هاوده‌می بؤ‌حی

هاودەمی ڕێگی چاوەروانی
تا ئەو کاتە گیڕایەوێ لای.

وانە ی چوارەم

هەلۆیستی کچیکی پڕ لە ئەوینی قوربانیدەر و هۆگر بە
ئەوینداری، لەولایشەوێ هەلۆیستی باوکیکی ژیر و خاوەن هۆش،
ڕووداویکی سەرنجراکیشە... ئەو ملوانکەیهی هاوسەرەکهی
بەخشییوێتە کچهکهی، وەک فیدییهی سەربازیکی سوپای دۆژمن
دیتە بەردەستی جەنگاوەریک لە مەیداندا، شیروتیروێ لە دژیان
سوی، بە سەختی لە دژی جەنگدا دلی دەجۆشیت بە دل و چاوی
باوکایهتی دەروانیت، باوکایهتی زال نەبوو بەسەر بەرپرسیاریتی و
دادپەرورەیدا، ڕووی کردە هاوێلانی، ئەوانە ی که بەو پەری تواناوه
بەرگریان لە ئایینهکهیان کردبوو، گوێ: چی دەلێن ئەگەر دیلهکه ی
بۆ ئازاد بکهین و فیدییهکه ی پێ بدەینهوه.

جگەرگۆشەکه ی سەرپشک کرد، ناچاری نەکرد لە هاوسەرەکه ی
جیا ببیتەوه، مادام تا ئەو کات ئایین نەبووه ڕیگر. کیژی نەسەندەوه
لەو پیاوه ی هەتا ئەو کات بانگهوازی خودای قبول نەبوو.

دەسلاتی باوکایهتی خۆی نەخستە گەر

بۆ جیاکردنەوه ی نێوانی دوو ئەویندار

باوکایهتی مانای ئەوه نییه

لەبری منداڵکانت بریار بدەیت

واتای ئەوه نییه تەنھا فەرمان دەرکهیت

بۆچوونەکانت بسەپیتی

پیتوایت تەنھا بۆچوونەکانی تو دروسته

باوکایهتی هونەرە

جياواز له تهواوى هونه ره كانى تر
تنگه پيشتنه، نه خلاقى جوانه
هه ستر كړنه به پيداويستى منداله كان
پاراستنيان و راست كړنه وه يان به يې شكان
نه و كاتهى هه ست ده كيت هه له ن
گشت مروفيتك مافى نه نجامداني هه لهى تايبه تى خوى هه يه
فيزى نه زمومونه كان نابيين تا نه و كاتهى ده كه وينه هه له وه
زور جار پنيويستمان به نه زمومونه بؤ نه وهى تينگه يان
زور جار ناموزگار ييه تيوريه كان گرينگيه كى نه وتويان نييه
ناموزگاري كړدارى نه زمومونى سه ركه وتوو ده به خشيت
كاتى به توندى پيگري ده كه يت
له و كار هى منداله كانت ده يانه و يت بيكهن
دلنيا به له پشتى توره ده يكهن
هه له كانيان نه و وانانن فيزي نه زمومونى ژيانيان ده كهن
نه ك نه و هه لانهى كه ده بڼه مايه ي كار ه سات بؤ يان
كارى له پيشينه ي باوكه
له ناماده سازي كړنى منداله كانى بؤ چوونه نيو كينېر كنى ژيان و
ده ر باز بونيان لني به كه مترين هه له
باوكايه تى واتاى بيته شكر دنى منداله كان نه بيت له ژيان
با گوزار شت بيت له راست كړنه وهى هه له كانيان له كاتى
گونجاودا
باوكى سه ركه وتوو پيگري له نه زمومونى تايبه تى منداله كانى
ناكات
كارى باوك يارمه تيدانى منداله كانيه تى له سوو دوه رگرتن له
تهواوى نه زمومونه كانى ژيان

لە دلی تۆدا بۆ بوونیان شوین و ساتیک هەبیت
 کاتی خوشبار و گونجاویت لەگەلیان
 بە جوانترین شیوه لیت دەروان
 ھەر شەقاویک لە پڕ لاتدا
 ھەزار جیگرەووت بۆ دەبیننەو
 لە سەختەییەکاندا دۆستە راستەقینەکانت بۆ دەردەکەویت
 تێدەگەیت لەوہی کئی بە راستی خوشی دەویتی
 خوشەویستی ئو ھەستە پوخت
 ئاگری تێبەردەبیت
 دەبیتە قەقنەس
 کاتی مەحبوب ئازاری بێ دەگات
 عاشقی پاکدۆستی دوور لە چاوانی
 لەنیو دایدا نیشتەجی دەگات
 وینای دۆستی دوور
 لە چاوانی تەواوی ئوانی تردا بەدی دەگات
 چەندە قەشەنگە ئو ئوینە
 لە لووتکە ی ساتەکانی سەرقالیدا
 شەوقی دلت بۆی دەگپیت
 خەیاڵیکی دۆستانە ی دەکەیت
 فرمیسک، یان زەردەخەنە یەکی بۆ دەچرپیت
 خوشەویستی راستەقینە یە وای لە زەینەب کرد
 ملوانکە ی یادگاری
 دایکی ئازیزی بکاتە قوربانی
 چاوەروانی گەرانەوہی دەگات لە جەنگی باوکی
 دواتر بەو پەری دنیایبەوہ

له ننيو ئاپوړپاي خه لكدا
هاواري په ناداني دهكات
دواي چه ندين سال له جودايي دلسوواني
ناماده نيه جگه له و
هيچ كه سي تر بيته هاوژيني ژياني
له گهل مه قامي به رزي زينب
هه لوښتيكي له م شتوره به نامو نيه
له بازاړي نه وينداری
نافره تان له پياوان به هيزترن
خوړاگرترن له شاردنه وهی هه ستي پاكيان
نارام ده گرن تا دواسنور دلسوز دهن
له م رووداوه دا هه لوښتيكي نه بي عاس جگه ی سهرسوورمانه،
چه ندين سال دووري له زهينه ب له گهل نه وهی قورپه يشيه كان
پيشنياري جواترين و خانه دانترين نافره تاناني هوزه كه يان بو
كرد، به لام دلي نه به خشيه هيچ نافره تيكي تر، به وه لامنيكي پر له
خوشه ويستي و بي دوودلي گوتي: سويند بيت، دست له هاوه له كه م
هه لاناگرم، نايگورمه وه به هيچ نافره تيكي قورپه يش، شهرمي نه كرد
له ننيو گه وره پياواني قورپه يشدا خوشه ويستي بو زهينه بي كونه
هاوسه ري دووپات كرده وه.
لووتبه رزي نه يگرت، نه يگوت ناييني باووباپيراني گورپوه، مني
شهرمزاری لای هوزه كه م كرد. نه يگوت له بهر نه وهی دلي زهينه بي
له هموو سهراني هوزه كه ی به لاهه گرینگتر بوو.
چه نده سهيره نه بي عاس هيچ كات زهينه بي له ياد نه كرد!
نه وينتيكي چند به پيژه
دواي شهش سال له دابرايان

چاروی دلی جگە لە زەینەب هیچ ئاfrهتیکى تری نەبینی.
سەرقالی ئاە و نالەى دلی بوو،
کاتیکش گەرایەو، بۆ لای زەینەب... گەرایەو.

وانەى شەشەم

دەخيلت بىم بيشوميد نەبى
دلە ئاسنینهکان نەرم دەبن
دوورەکانیش جاریکى تر دینهو
مەحال پنیوستى بە هەندیک کاتى کەمە بۆ ئەوێ بىته مومکین
سەختەکان لەگەل ئارامگریدا
ئاسان دەبن و دینه پاستە.
ئەوێ ئەمڕۆ کە پیتوایە
هیچ کات بۆت دەست نایە
پۆژگاریک دیت بە ئاسانى دیتە چنگت
جوانترینەکان ئەو شتانەن
درەنگتر پیمان دەگەن
بە دنیاییهو هەر دەگەن
ساتە قەشەنگەکانى دواى چاوەروانى
سالانى پڕ سوێى چاوەروانى
دەگەن بە شادى.
لە بىر نەکەى بزانه چى شایستەى چاوەروانى تویه
وەستانت لە پشتى دەرگای ئەو کەسەى
ئامادە نییە بۆت والا بکا
خۆکوشتنە، کاتکوشتنە
هەلەیهكى کوشندەیه

سه ره تا بزانه چیت ده ویت
ړیگه ی دروستی خوت بگره بهر
لا مه که ره وه... ښور مه دهر وه
زور ښاسته نگ دینه ړیت
ړیت ده که ویت له بڼه سستی ړیگاگان
ړیت ده که ویت له هه لږه کان
زور ښامازه ی بیښومیدیت پڼ ده گات
زور جار هینده ماندوو ده بیت
پیتوایه ښیر کاری خو به ده سته وه دانه
وریا به ړیگا که هینده ی نه ماوه
ده زانیت که ی ده سته پښخه ری ده که ی
که ی چاوه پروان ده بیت
که ی هه نگاهه کانت هه لږه گریت
که ی راده وه سستیت
چ کات ښارام ده گریت
هه ندیک جار ړیگا له که یشتن به چیرتره.

وانه ی هه وتهم

عه ره به کان پښ ښیسلام خاوه نی چه ندین به های بهر ز و نه خلای
بالا بوون، هه موو شتیان ده کرده قوربانی له پښناو ته نها په یمانیکدا
که داویانه له رابردوودا، جگه له په یمانی زاره کی، به لگه یهک نه بوو
بو په یمانه کانی ښوانیان په یمانشکندن لای نه وان یه کیک بوو له
قیزه ونترین کاره کان. مرؤفی په یمانشکین به پیاو حساب نه ده کرا،
هه موو شتیان ده کرده قوربانی له پښناو به ها بالا کاند، چند چیروکی
سه رسو په یته ری له م جوړه تو مار کراون.

لهوانه چیرۆکی خۆراکپری و بهرخودانی هانی کوپری مهسعوودی شهیبانی له بهرانبه هه ره شه و مهترسییهکانی ئیمپراتۆریهتی فارسیدا.

بههزی ئهو پهیمانهی که دابووی به پاراستنی که سوکاری نوعمانی کوپری مونزیر و ئه مانه ته که ی نمونهی (سه مه وئهل)، له باره ی وه فا و پهیمانه وه وه که له پهندی عه ره بیه دا دهگوتریت: (به وه فاتره له سه مه وئهل)، ئیمرولقه یسی شاعیر، قه لغان و شمشیزه که ی لا جیهیشت و چوو بۆ لای قه یسه ر، قه ده ری خودا بوو له و سه فه ردا ئیمرولقه یس کۆچی دوایی کرد، دواتر حارسی کوپری شه مەری غه سسانی خزمی سه مه وئهل ئهم ده رفه ته ی به هه ل زانی، داوای کرد له (سه مه وئهل) که ئهو قه لغان و چه کانه ی بداتی.

سه مه وئهل داواکه ی په ت کرده وه له قه لاکه ی خۆی له (تیما) خۆی قایم کرد. کوپه که ی له ده ره وه ی کۆشک له لایه ن شه مەری غه سانیه وه ده ستگیر کرا، که وته گفتوگۆ، هه ره شه ی کوشتنی کوپه که ی لێ کرد، ئه گه ر به ده م داواکه یه وه نه چن، سه مه وئهل به هیه چ شینویه ک نه هاته ژیر بار، ته نانه ت به سه ربهرینی کوپه که ییشی له پینش چاوی. کابرا کوپه که ی سه ر به ری، به لام سه مه وئهل هه ر ئاماده نه بوو چه ک و قه لغانه کانی راده ست بکات، داوی ماوه یه ک سه مه وئهل قه لغان و چه که ئه مانه تیه کانی گنپرایه وه بۆ میراتگرانی ئیمرولقه یس.

چیرۆکه کانی عه ره ب له م باره یه وه زۆرن، ده رفه تی باسکردنیان نییه، کاتیک ئیسلام هات، زۆرینک له په وشته کانی عه ره بی پشتراست کرده وه و به په سه ندی زانی، له نمونه ی ئازایه تی و به ده مه چوونی ئه وانی تر و ریزگرتن له میوان، دالده دانی که سانی لێقه و ماو و

ئەۋەى بە خۇدا سۆيىندى خۇارد

ئەبۇداد لە سونەنەكەى خۇيدا دەگىرپتەۋە خۇشەۋىست
فەرموۋىتەى: دۇو پىياۋ لە بەنى ئىسرائىل ھاۋرپى و دۇستى نىزىكى
يەكتەر بۇون، يەكىان خۇداپەرست و كۇشككار لە خۇداپەرستى،
ئەۋى ترىان تاۋانبار و ياخى.

ھاۋرپى خۇداپەرست ھەمىشە ئامۇزگارىى ھاۋرپى ياخىيەكەى
دەكرد تا ئەۋەى ۋاز لە تاۋان و بىفەرمانىى پەرۋەردگار بەيىتت،
بەلام بىفایدە بۇو.

رۇژىك خۇداپەرست بىنى ھاۋرپىكەى سەرقالى بىفەرمانىى
خۇدايە.

گوتى: لە خۇدا بترسە و ۋاز بەيىتە.

ھاۋرپىكەى گوتى: لىمگەرپى، لەنىۋانى خۇم و خۇدا، خۇ خۇدا
تۇى نەناردۋە تا بىى بە چاۋدىر بەسەر مەۋە؟
ھاۋرپى خۇداپەرست: سۆيىند بىت پەرۋەردگار لىت خۇش نابىت
و ناتاخاتە بەھەشتەۋە.

دۇاى ئەۋەى ھەردۇوكىان مردن و چۈونە خزمەتى پەرۋەردگار.
پەرۋەردگار بە كابراى خۇداپەرستى گوت: تۇ چۇن زانىت
نايخەمە بەھەشتەۋە؟ تۇ دەسلەلت ھەيە بەسەر تۇانای مند؟

وهک ئهوی بلیت له ده رگایه کی تایبه تی ئاسمانه وه
 دانیشتوانی دۆزه خ و به هه شت بییت
 هه موان له ژیر میهره بانێ پهروه رگارداین
 گهر ویستی سزامان ده دات
 مه یلی کرد لیتمان ده بووریت
 هه مووان که مته رخه م و تاوانبار و پیاوچاک و زاھید
 به ئومیدی به خشنده یی و میهره بانیه وه
 پهروه رگارد ده په رستین.

وانه ی دووهم

فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه
 مانای وانیه به شوین که موکورتیی ئهوانی تر دا ویل بین
 له که میندا بین بۆ هه له کانیا ن زیاد له مه واتای ئه وه نییه به دوا ی
 هه له ی ئهوانی تر دا بگه ریین، هه موو کرده وه کانیا ن به هه له راهه
 بکه ی ن، پیمان واینت سه رکه و تووین له دیار یکردنی هه له ی ئهوانی
 تر، فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه واتای هۆشیار کردنه وه ی
 خه لکی له هه له و که موکورتیه دیاره کانیا ن به شیوه یه کی دروست
 و دوور له قسه ی ره ق و بریندار که ر.
 کاتیک پیاویک به خیرایی نوێ ده کات
 له بری سه رکۆنه گه وره یی و خشوعی بینه وه یاد
 ئافره تیک ده بینیت شیگه ری ده کات له بالا پۆشییه که ی
 له بری وه سفکردنی به سفور و قولپووتی
 جوانی حیا و حورمه ت و دا پۆشراوی بینه وه یاد.
 له کۆریکا غه یبه تی تیدا ده کریت...
 له بری تیکه ولا بوون و هاو به شییا ن

ناگاداريان بکوه له سه‌ختی خواردنې گزشتې براکه‌يان
فرمانکردن به چاکه
واتای نه‌وه نيه خه‌لک ناچار بک‌ه‌يت له‌سه‌ر نه‌نجامدانی چاکه
به شينوه‌يه‌ک دواتر لتيان ببيزريت
رينگری له خراپه
واتای خو‌ه‌لقورتاندن نيه
له په‌روه‌ردگاريان
له‌کاتينکا په‌روه‌ردگاری خه‌لکی
به‌بي نه‌نگی ناوازی (لا اکراه فی الدين)
ده‌داته گوئی به‌نده‌کانی
ثبتر تو کينيت؟
پيمناليت کينيت؟
له‌وه‌ی خه‌لکی ناچاری عبادت و دينداری بک‌ه‌يت
په‌روه‌ردگار به ترس و خو‌شه‌ويستيه‌وه‌ ده‌په‌رستريت
بانگه‌وازکاری راسته‌قينه‌ی رينگه‌ی خودا
ميه‌ره‌بانی په‌روه‌ردگار ده‌خاته روو
وريا به مه‌به‌مايه‌ی دوورخستنه‌وه‌ی به‌نده‌کان
له‌ده‌رگای گه‌يشتن به په‌روه‌ردگاريان
هو‌شيار به، به ناوی بانگه‌وازی رينگه‌ی په‌روه‌ردگار
نه بيته‌مايه‌ی شکانی دلی به‌نده‌کانی
نه‌و پياوه‌ی نه‌وه‌دونو که‌سی کوشت
به‌هوی زاهيدینکی تينه‌گه‌يشتووه‌وه
له ميه‌ری خودایی تو‌راندی و کرديه‌سه‌د
پنی له بانگه‌شه‌کارینکی راسته‌قينه‌ی خودا که‌وت
توبه‌ی کرد و گه‌رايه‌وه بو لای په‌روه‌ردگار

بههوی نهزانیتهوه کاره باشهکانت پووچهل دهکهیتهوه و
 دهبییه مایه داخستی دهرگاری توبه به پرووی بهندهکانی
 پهورهردگاردا
 پهروهردگارت بناسه
 پیش نهوهی بانگهوازی بۆ بکهیت
 له نهزانیتهوه هیچ له بارهی پهروهردگارهوه مهلی
 به نهزانی دهرگا دامهخه
 به پرووی نهو کهسهی بهشوین دۆزینهوهی پهروهردگاریدا ویله.

وانهی سییهم

وریا به لهو وشانهی بهکاریان دههینیت
 لهوانیه وشهیهک بیژهرهکهی
 حهفتا سال بیاته نیو ناخی دۆزهخهوه
 وهک نهوهی خۆشهویست دهفهرمویت:
 (إِنَّ الْعَبْدَ لِيَتَكَمَّ بِالْكَلِمَةِ - مَنْ رَضِيَ اللَّهُ - لَا يَلْقَىٰ لَهَا بِالْأَلَىٰ، يَرْفَعُهُ
 اللَّهُ بِهَا فِي الْجَنَّةِ، وَإِنَّ الْعَبْدَ لِيَتَكَلَّمَ بِالْكَلِمَةِ - مَنْ سَخَطَ اللَّهُ - لَا يَلْقَىٰ
 لَهَا بِالْأَلَىٰ، يَهْوِي بِهَا فِي جَهَنَّمَ) «جاری وا هیه بهنده به بیناگایی
 قسهیهک دهبیژن، دهبیته مایهی رهزامهندی پهروهردگار و چهندین
 پله له بههشتدا بهرزی دهکاتهوه، جاری وایش هیه بهنده به
 بیناگایی قسهیهک دهکات، دهبیته مایهی توورهی پهروهردگار و
 چهندین پله دهیخاته ژیر دۆزهخهوه».
 وشه وهک شمیزی تیژ وایه
 وریا به بیناگایی بهکاری مهینه
 وتی خراب مایهی پچراندنی پردی پیوهندی نیوان تو و نهوانی
 تره

وشه جوانه کان و ره سینه کان
پټوه نډیبه قه شه ننگه کان دروست دهگهڼ.
کاره ساتن ټو و شانه ی
دهبڼه مایه ی تیکدانی پټوه نډی نیوان خودا و بڼده کانی
وشه یهک له پروه ردگار ت نزیک دهکاته وه
به وشه یهک لټی دوور ده بیت
جار هیه مرؤف شتانیک ده لټت
نازانی له نیوان ټو و پروه ردگار دا چی هیه.
قسه هیه جهنگ راده گریت،
قسه یش هیه سهر له ناو ده بات.
قسه هیه خوار دنی بؤگه
دهکات به رونی سهر ههنگوین
به هوی تاوانیکه مرؤف نیکی تر به قیزه ونی ده بینیت
ده ته ویت چ کاریک بکهیت
نیازت وایه بڼده کان له سؤز و میهری پروه ردگار دوور
بخه یته وه

پروه ردگار به زمانی به زه یی و پر میهر و خوشه ویستی
به بڼده کانی دهغه رمویت: ﴿لَا تَقْطُؤْا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ﴾ (الزمر)
”نابی ټیوه له به زه یی خودا ناهومید بن.“
تو کیت ټو مافه به خوت ده دهیت
پنچه وانهی په یامی ناسمان بدوینیت؟
به چ مافیک فه توای به ههشت و دوزهخ بؤ ټوانی تر ده دهیت؟
تو کیت بابه تگه لی نارپهوا ده ده یته پال پروه ردگار؟
ټو میهره بانه ی هیچ کات ده رگای میهری
به پرووی تاوانباراندا داناخات

گەرچی تاوانهکانیان بگاته بهرزایی ئاسمان
 بهزهیی پهروهردگار
 بههزی تیرئاوکردنی سهگیگ
 له زیناکاریک خوش بوو
 ئه و خودایهیی به میهری خزی
 وانهی سۆز و میهربانیی
 فیزی په یامبهری دهکات

وانهی: ﴿ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴾ (آل عمران)، «تو کاریکت به کاری ئهوانه وه نییه، چ له و کارهی کردویانه په ژیوان بن و خودا بیانبوری، یان له سهر ناههقیه که یان ئازاریان بۆ بریار بده، ئهوان سته مکارن».

فیزی موحه مه دهکات
 دواي ئه مه ئیتر تو چی دهلیت
 به ناگا هاتی
 په یفیکت ههیه بۆ گوتن.

وانهی چوارهم

دۆست ده بیته ئاوینهیی دۆست
 هاو پینی دلسۆز
 ئه وه نییه هه له کانت بۆ جوان دهکات
 هاو کاریت دهکات له بهردهوامی له سهر هه له کانت
 دۆستانی باش ئهوانه
 له ساتی بیئاگاییدا وه ناگات دههیننه وه
 گهر هه له ت کرد وه بیرت دههیننیه وه

سهرت لئ شينو، ريت نيشان دده
له كه و تنه چال ده تپاريزيت
چاكه كړد، ده ست د هگوشيت
هاوړچ نه و قه لغانه په له دوژمنه كانت ده تپاريزيت
گه ر نه و دوژمنه ته نانه خوست بيت
نه و دوو پياوه له و چيروكه ي پابردوودا براي يه ك بوون
برايه تپي دوستايه تپي نه ك براي تپي خوږن و گوشت
ته نها دوستايه تپي و نزيكي
هاوړچ باشه كه يان ويستي
هاوړپكه ي واز له تاوانه كاني بهيتيت
له دلسوژيدا زياد له پتويست پيداگري كړد
له شيوازي بانگه وازه كه يدا هه له ي كړد
زور جار شيوازي ناته ندروست نيه تپي باش تيك دده ات، نيه تپي
باش نابيته به هانه بؤ ئاكارى خراپ، به پينچه وانه وه هه نديك جار
ئاكارى كى باش ده بيته هوكارى بيريكي خراپ، مروف ده توانيت له
رپي ئاكارى جوانه وه خراپ ترين هرز و بهرنامه بخاته روو، شيواز
و ئاكار بنه ماي هر هرزيكن ده توانيت به جوانترين شيوه بيخاته
روو.
به لام هيچ كات پينچه وانه كه ي روو نادات، هيچ بيريك ناتوانيت
بؤي گه ر به خراپي گوزارشتي لئ بكريت.
خوشه ويستيت بؤ براكه ت
دلسوژيت بؤ هاوړپكه ت
مافي نه وهت پي ناده ن سنوورى په روه رديگار به زينيت
نيه تپي باش شتيكه و
به هانه هيتانه وه بؤ خراپه به ناوي نيه تباشتيه وه شتيكي تره.

ۋانەى پېنچەم

پەند بە كۆتايى كارەكانە، بە خۇراگرىى تا كۆتايى ھەمىشە لە
نزاكانت

داۋاي خۇراگرىى كۆتايى باش بكة
كۆتايى خراپ ماندوۋىى چەندىن سالەى مرۇف دەسووتىنىت.
عاقىبەتى خىر دەبىتە مايەى لىخۇشبوۋنى تاۋانى چەندن سالى
رابدوۋ

لە بىرى نەكەيت كردارەكانت ھىچت پى نەبەخشن
گەر سۆز و مېھرى پەرۋەردگار نەبىت
لە بىرى نەكەيت ھەرچەندە كىردەۋەى باش بكةيت لە كۆتايىدا
تو مرۇفنىكى لاۋازى
ئەۋە خۇشەۋىستى خودا، موخەمەدە
پەرۋەردگار لە تاۋانى سەرەتا و كۆتايى خۇش بوۋە
لە رۇژىكدا زىاتر لە سەد جار داۋاي لىخۇشبوۋن لە پەرۋەردگار
دەكات

ھىچ كارىك بى نىيازت ناكات لە مېھر و لىخۇشبوۋنى پەرۋەردگار
بەھۇى مېھرەبانى پەرۋەردگارەۋە دەگەيتە لوتكە
كارەكانت نەبنە مايەى لەخۇبايىبوۋن
شانازى مەكە بە چاكى خۆتەۋە
پارچەيەك لەناۋ دلدا ھەيە
ئەگەر چاك و بىتوھى بوۋ، تەۋاۋى ئەندامانى جەستە چاك دەبن
گەر بۆگەن بوۋ، تەۋاۋى جەستە بۆگەن دەبن.
جىگىرى و ناجىگىرى دل
باشى و خراپى

جنگیری و هه لدیری

له نیوانی دوو په نجهی په رحمه تی په روه ردگار دایه.
وهک له فهرموودهی خوشه ویستدا هاتوه
که سیک له ئیوه به رده وام ده بیت له کارکردن به کرداری ئه هلی
به هه شت
تا ئه وهی هه نگاوینک نیوانی ئه و و به هه شته
کیتابی لئی هه لده که رپته وه
ده بیته کارکه رانی دوزه خ و ده چپته نیو دوزه خ وه.
به پیچه وانه وه که سیک به رده وام بیت له کارکردن
به کرداری ئه هلی دوزه خ تا ئه وهی هه نگاوینک نیوانی ئه و و
دوزه خه
کیتابی له سه ر ده گوړیت و ده بیته کارکه رانی ئه هلی به هه شت و
ده چپته به هه شته وه.

وانه ی شه شه م

له دادگای په روه ردگاردا جگه له داد په روه ری شتینکی تر نابینیت
تیندا، په روه ردگار مافی خاوه ن مافه کان و ه رده که رپته وه، وهک له
چیرۆکه که دا بینیمان بابه ته که له نیوان به نده و په روه ردگاریدا بوو
-خاوه ن ماف- لیره دا په روه ردگار خاوه نی لیخوش بوونه، ئه و
مروځانه خاوه نی هیچ نین گومانیان له لیبوورده یی ئه و هه یه.
له خزمه تیدا دوو مروځ ده وه ستن، په کیان خاوه ن کرداریکی
زور له گهل گومانینکی خراب به په روه ردگار (سویند بیت په روه ردگار
لپت خوش نابینیت)، ئه وی تریان تاوانباره، خاوه ن گومانینکی باش
به په روه ردگار (لیم بگه پئی له نیوان من و خودا) هه ر ئه وه
ده فهرمویت: (من له گهل گومانی به نده که مم).

بە میهری خۆی مروی کردار خراپ و نیەتباش
 دەخاتە بەهەشت
 مروفی کردار باش و گومان خراپ
 بەهۆی گومانی خراپەو دەخاتە دۆزەخ
 لە تەرازووی ئاسمان پەرسشە جەستەییەکان
 بێ پەرسشەکانی دل و ناخ قورساییهکیان نییە
 باوەربوون بە خودا
 واتای باوەربوون بە داد و میهرەبانی و
 پاداشت و سزای پەروەردگار
 هەندیک جار ئەو تاوانەیی پێی دەشکێت
 بەرەو بەهەشت راتدەکێشت
 کاری چاکە لە پال خۆبەگەرەزانی
 نزیکت دەخاتەو لە دۆزەخ
 بێ ئەوەی بە خۆت بزانی
 گومانت باش بیت
 بەرانبەر پەروەردگارت

یه که مین (قه سامه) له جاهلیه تدا

بوخاری ده گیزیته وه، خوشه ویست فرمووی، یه که م (قه سامه) له سه رده می جاهلیه تدا له ئیمه، به نی هاشم بوو. کابرایه کی قوره یشی پیاویکی له به نی هاشم به کری گرت، تاوه کو ئه وه ی وشتری له گه لدا بله وه پینی. له وه ده شته پیاویکی بینی قولفی جه والی و شتره که ی ده پچریت، هاوار ده بات بق کابرای به نی هاشم، پیوه ندیکی بداتی قولفی جه واله که ی پی ببه سستیه وه، ئه ویش ده داتی، کاتیک و شتره کان لا ده دن بق حه وانه وه، و شتره کان ده به ستنه وه خاوه ن و شتر گوتی: په تی ئه و و شتره یان کوا؟ ئه ویش گوتی: په تی به ستنه وه ی نه بوو.

خاوه ن و شتر تووره بوو، دارده سته که ی تیگرت و خستیه قه راغی مه رگه وه و جیی هیشت، هیشتا گیانی دهر نه چوو، کابرایه کی یه مهنی به لایدا تیپه ری.

٤ قه سامه: شیوازیکه له چاره سه ری ئاریشه ی خوین له ناو عه ره بدا، به کورتی واتای ئه وه ی که ر که سیک له شوینیکدا بکوژرایه و بکوژه که ی دیار نه بوایه و به لگه یه کی دیار نه بوایه له سه ر کوشتنی، ئه وا (٥٠) پیاوی هۆزی تومه تبار سویندیان ده خوارد که تومه تبار له هۆزی ئه وان نییه، دواتر هه رکه س له وه په نجا که سه ویستبای سویند نه خوات له به رانبه ردا دوو و شتری ده درایه.

برینداری سهرمه رگه به کابرای یه مهنی گوت: نه مسال ده چیت
بؤ چه ج؟

- به ته ما نیم، به لام له وانه یشه بجم.

- هر کات بؤت ریکهوت ده توانیت په یامیک له منه وه بگه یه نیته
مه ککه؟

- به لئ ده یگه یه نم.

- نه گهر چوویت هاوار بکه نه ی قوره یش، گهر وه لامیان دایته وه،
بلئ نه ی ئالی به نی هاشم، گهر هاتن به ده نگته وه، بپرسه نه بوتالیب
کامه یه، هه والی پی بده، فلانه کس له سهر په تیکی وشتر به ستنه وه
منی کوشتووه.

دواتر کابرای برینداری وشتره وان له به نی هاشم ده مریت.

کاتیک کابرای خاوهن وشتره کان دیته وه، نه بوتالیب چووه لای و
پنی گوت هاوه له که مان چی به سهر هاتووه.

گوتی نه خؤش کهوت و مرد و منیش به جوانترین شیوه
سهروکاری ناشتن و سپاردنیم کرد.

نه بوتالیب: کاری ناوا جوانت لی چاوه پئی ده که م.

ماوه یه کی به سهر دا ده چیت، کابرای پاسپیژاوی یه مهنی ده چیت
بؤ چه ج.

هاوار ده کات نه ی قوره یش.

گوتیان: نه وانه قوره یشن.

بانگی کرد: نه ی ئالی به نی هاشم.

گوتیان: نه مانه به نی هاشمن.

بانگی کرد: نه بوتالیب له کوئییه؟

گوتیان: نه وه نه بوتالیبه.

گوتی: فلانه کس رایسپاردم په یامیکت پی بگه یه نم «فلانه کس

نەدھەم شەرقلوی

لەو شوینانەدا کاری پێ دەکریت که بارودۆخی رووداوەکان
تینیدا ئالۆز و ناروونن.

پیاویک کوژرا لە سەرەمەرگدا بە هاوڕێکە ی گوت: هەوایی
کوشتنم بدە بە ئەبوتالیب.

لە دۆخیک ئاوادا بکوژ سێ ڕێگە ی لە بەردەمدایە: یەکەم،
خوین بدات (سەد و شتر) وەک ئەوە ی لای عەرەبەکان باوە.
دووهم: یاخود پەنجا کەس لە کەسوکارەکە ی سویند بخۆن کە ئەو
نەیکوشتوو. سێیەم: یان لە سزای کارەکەیدا بکوژیتەو. ئیسلام
ئەم شیوێ داوهریکردنە ی پەسەند کرد و لە هەندیک دۆخی تاییبەتدا
کاری پێ کرد.

وەک ئەوە ی پەيامبەر لە داوهریکردنی ئەنسارەکان کاری پێ
کرد لە بارە ی کوشتنی پیاویکی ئەنساری کە خستبوویانە گەردنی
جوووەکانی خەیبەر.

وانە ی دووهم

عەرەبەکان لە کەعبە لەنتیوان ڕوکن و مەقام سویندیان لەسەر
خوین دەخوارد

تەننەت لە قوناغی جاھیلیشدا

دەیانەویت پیمان بلین

مروّف هەر مروّفن لە هەموو کات و ساتیکدا

زۆربەیان ڕیزیان لە پیرۆزیبەکان دەگرت

خوینی مروّفیان بە لاوێ گرینگ بوو

ئامادە نەبوون سویندی لەسەر بخۆن

هەندیک تریان خاوەنی هیچ پەیمانیک نەبوون، سویندیان لەسەر

شتانیک نادیدە دەخوارد.

خۆشەویستیت بۆ کورەکەت وات لێ نەکات پازى بیت زولم لە
 ھاوسەرەکەى بکات

خۆشەویستیت بۆ ھاوڕێکەت واتای ئەو نەیه چاوپۆشى بکەیت
 لە بەرتیلوهرگرتنى

خۆشەویستى راستەقىنە دەستگرتنى خۆشەویستەکانمانە لەوہى
 کە ستم نەکەن

داپۆشین و بیدەنگى و پارزىبون واتای بەشدارىیە لە تاوانەکانیان
 وەک ئەوہى خۆشەویست دەفەرمویت: (انصر أخاک ظالما أو
 مظلوما). گوتیان ئەى پەيامبەرى خودا ديارە ئەگەر ستملىکراو
 بوو، بەلام ئەگەر ستمکار بوو چۆن سەرى بخەين؟ فەرمووی:
 دەستى دەگریت ناھىلیت ستم بکات، ئەمە سەرخستنیەتى.

وانەى چوارەم

دەخىلت بىم ههچ کات سویند به درۆ نەخۆیت
 نەبادا خەلکى ئەھلى جەھل لە تو پارىزراوتر بن
 پەرورەدگار پازى ناییت بىئاوهرپىک بە سویندىكى درۆ ستم
 بکات.

ئیتەر چۆن پازى دەبیت مسولمانىک بەھۆیوہ ستمم بکات.
 تەواوى پالەوانانى ئەم چىرۆکە بکوژ و کوژراو، شاھىدەکان و
 کەسوکاری کوژراو، ھەموویان لە پىزى ھاوبەشىیەیدا کەران بوون.
 پەرورەدگار پازى نەبوو کابرای موشرىک بە ناوى ئەوہوہ ستم
 بکات. سالىكى نەخایاند تەواوى ئەوانەى بە ناوى خوداوہ سویندىان
 خوارد، گىانیان لە دەست دا، گەر پەرورەدگار لە دونیادا مافەکە
 نەسەنىتەوہ، ههچ کات دۆسیەى ستمم داناخات، روژى دوایى و
 دادگایى خودا ههچ لە یاد ناکات.

چیرۆکی یه کهم

پرسیار کرا له قهیسی کوپی سه‌عد: هیچ کهست بینوه له تو
به‌خشنده‌تر بیت؟

- به‌لێ.

جاریک له‌گه‌ل هاوسه‌فه‌ریکم له گوندیک بوینه میوانی ئافره‌تیک،
که پیاوه‌که گه‌راپه‌وه، ئافره‌ته‌که له دوروه‌هه‌واری کرد، دوو
میوانمان هاتوه

بۆ کاتی ژهم، وشتریکی هینا و سه‌ری بری. بۆ سبه‌ینی به
هه‌مان شیوه وشتریکی تری سه‌ر بری.

گومان بۆ وا ده‌که‌یت؟ وشتره‌که‌ی دوینی سه‌رت بری که‌می‌کمان
لێ خواردوه، بۆچی وشتریکی تر سه‌ر ده‌بریت؟

- من خواردنی ماوه ناخه‌مه به‌رده‌م میوانه‌کانم.

- به‌هۆی دۆخیکی باراناوییه‌وه چه‌ند پۆژیک ماینه‌وه، بۆ هه‌ر
پۆژیک به‌و شیوه‌یه دووباره‌ی ده‌کرده‌وه

کاتیک ویستمان برۆین، میزده‌که‌ی له مال نه‌بوو، سه‌د دینارمان
جیه‌یشت.

به ئافره‌ته‌که‌مان گوت: به ناوی ئیمه‌وه داوای لیبووردن له
هاوسه‌ره‌که‌ت بکه. پاشان پۆیشتین. کاتیک بووه نیوه‌رۆ بینیمان
پیاویک به هه‌له‌داون دوامان که‌وتوه، پر به ده‌می هاواری کرد،
بوه‌ستن ئه‌ی بیده‌بارینه، کرپی میوانداریتان جیه‌یشتوه! کاتیک
لیمان نزیک بووه‌وه، گوتی دیناره‌کانتان وه‌ر بگره‌وه، ده‌نا به‌م
رهم و رگتان ده‌درم. ناچار پاره‌که‌مان وه‌رگرته‌وه و پۆیشتین.

چیرۆکی دووهم

لە سەر دەمی جاهیلیە تدا کابرایەکی دەشتەکی لەناو دەوارە کەیدا دانیشتبوو، لە پەر گویتی لە دەنگدەنگینک بوو،
بە پەشوکاوییەوه لە دەوارە کەی دەرپەری،
بینی کۆمەلێک لە خەلکی بە دار و کوتە کەوه وەستان.
گوتی: ئەوه چی بووه؟ سەرقالی چین؟
گوتیان: بەدوای کونی ئەو کوللە یەدا ویلین، لە دەستمان دەرچوو،
هاتوو تە دەوارە کە تەوه، ئێمەیش دەمانەویت بێگرین،
کابرای دەشتەکی خیرا خۆی کردووه بە دەوارە کەیدا،
شمشیرە کە ی هەلکێشا و گوتی:

کوللە یە ک هانای بز من هیناوه، چون رادەستی ئێوهی دەکەم؟
کابرای دەشتەکی پاسەوانی لە کونی کوللە کە کرد، تا کوللە لە
کون دەرچوو و فری،

دواتر کابرا چوو دەرووه و بە خەلکە کە ی گوت: فەرموون
ئەوهی ئێوه بە دوایدا ویل بوون، فری و لای من نەما، ئیتر مافی
بەسەر منەوه نییه.

لەو پۆژە بە دواوه لەناو عەرەبدا بووه باو، هەر کەس جوامیر
بوايه، دەیانگوت: جوامیر تره لە کابرای پاسەوانی کوللە.

چیرۆکی سێیەم

سەعسەعی باپیری فەرز دەقی شاعیر نازناوی زیندوو کەرەوهی
زیندبە چالانی پێ دراوه.

جاریکیان بە لای پیاوی کدا تێپەری، بینیی سەرقالی هەلکە ندنی
بیری کە، هوسە ریشی لە ولاره دەگری، سەعسەعی بە ئافره تە کە ی

گوت: بۆچی دەگریت؟

- دەیەوئیت ئەم کچەم زیندەبەچال بکات.

بە پیاوھکەى گوت: بۆ ئەم کارە دەکەیت؟

- لەبەر ھەژاری.

- زیندەبەچالی مەککە، دوو وشترت دەدەمى بە منى بفرۆشە.

کابرا پرازی بوو، دوو وشترەکەى وەرگرت و پێککەوتن لەسەر

ئەوھى کە بەختیوى بکات و زیندەبەچالی نەکات.

سەعسەعە بە خۆى گوت: پێش من ھیچ کەس لە عەرەب ئەم

کارە چاکەى نەکردووه، سوئند بێت ھەر کچیک بزائم زیندەبەچال

دەگریت، نرخەکەى دەدەم و پزگاری دەکەم، تا ئەو کاتەى ئیسلام

ھات، سەعسەعە فیدیەى سێسەد کچی دابوو.

چیرۆکی چوارەم

نیعمانی کورپی موزیر مەلیکی بەناوبانگی عەرەب، دوو پوژی

ھەبوو.

پوژی نەگبەتی: لەو پوژەوھ پێی لە ھەر کەس کەوتبا دەیکوشت

یا بەلایەکی بەسەر دەھینا.

پوژی نیعمەت: پێی لە ھەر کەس کەوتبا چاکەى لەگەل دەکرد

و دەولەمەندی دەکرد.

قەدەر وابوو پیاویک لە ھۆزی (تەیی) بەھۆی کاریکی گرنگەوھ

لە مال ھاتە دەر، دواى کەمیک لووتى تەقى بە لووتى نوعمانەوھ.

کابرا ترسا و زانیى دەیکوژیت. بە زیرەکیى خۆى گوتى:

سلاو لە مەلیکی گەرەمان، چەند مندالینکی بچووک و خیزانینکی

برسیم ھەیه، ئاوى نێو چاوم دەرژینم لەپێناو بەدەستھێنانى

پاروویەک ناندا.

جهنابتان هيج كيشه يهكتان بؤ دروست نابت، سهٔرهٔتاي پوژ،
يان كؤتايي پوژ بمكوژن.

گهٔر جهنابي مهٔليک ريگهٔم بدات، نهٔم خواردنهٔيان پي بگهٔيهٔنم،
پاشان بگهٔر يمهٔوه نهٔو کات بمکوژه.

مهٔليک گؤي: ريگهٔت پي نادهٔم تا پياويک لهٔ ئيمهٔ نهٔبيتهٔ کهٔفيلت،
گهٔر نهٔگهٔر پيتهٔوه دهٔيکوژين.

شهٔريکي کؤري عهٔدي کؤري شهٔرحهٔبيل لهٔ وئدا بهٔزهٔيي بهٔ
حالي کابراي تائئيدا هٔاتهٔوه، گؤي:

پهٔروهٔردگار کارت راست بکات، خاوهٔن قهٔدر جهنابي مهٔليک
من دهٔمهٔ کهٔفيلي.

کابراي تائي بهٔ پهٔلهٔ گهٔرايهٔوه بؤ لاي خيزانهٔکهٔي.

کات نزيک بووهٔوه لهٔ خوژئاوا، نوعمان بهٔ شهٔريکي گؤ،
خهٔريکهٔ پوژ بهٔرهٔو ئاوابوون دهٔچئت، کهٔچي هٔاوهٔلهٔکهٔت ديار نهٔبوو.
شهٔريک: ريککهٔوتوؤين لهٔسهٔر نهٔوهٔي ههٔتا خوژئاوابوون هيج
لي نهٔکهٔيت.

خوژ ئاوابوو، نوعمان بهٔ شهٔريکي گؤ: کات هٔات، ههٔستهٔ و
خؤ ئامادهٔ بکهٔ بؤ کوشتن.

شهٔريک گؤي: نهٔوهٔ پياويکهٔ لهٔ دوورهٔ ديت هيوادارم کابراي
تائي بيت، نهٔگهٔر نهٔوهٔ نهٔبوو، بفهٔرموون فهٔرمانهٔکهٔتان جئبهٔجي
بکهٔين.

کابراي تائي بهٔ ههٔلهٔداوان هٔات.

بهٔ نوعماني گؤ: جهنابي مهٔليک بفهٔرموون بريارهٔکهٔتان
جئبهٔجي بکهٔن.

نوعمان سهٔري داخست و بؤ ماوهٔيهٔک بئدهٔنگ بوو، پاشان سهٔري
بهٔرز کردهٔوه و گؤي: سؤيند بيت خهٔلکي وهٔک ئيوهٔ سهٔيرم نهٔبئيوهٔ.

ADHAM SHARKAWI

له گهڙ په يامبهړ

دواى ټه وهى خوړى ئىسلام به نيو ئاسمانى جيهاندا گه شايه وه،
له بيلالى حه به شيعيان پرسى، چوڼ ئارامت ده گرت له سهر ئه و سزا
توندانه ي ئومه ييهى كورې خه له فه؟
بيلال له وه لامدا گوتى: «شيرينى ئيمانم ټيكل به تالى ئازار
كرد. ئيتر ئارامم ده گرت!»
ئيمان كه شتيه كى سهر سوور هينه ره.
گه ر دلى خه لكى پيوه ي په يوه ست بوو، ئيتر حاليان به ته واوى
ده گوريت.
ئارامگري بيلالى ئيماندار، مايه ي سهر ساميه كه ي ئه وتو نيه.

07501269689
07511408868

hakem1423@yahoo.com
renwen2009@yahoo.com

سابلماي - بازارى خانوارك - نويس پكلم
پهرامبهړ كلسوول - دوكلنى (ماره ١٩١)

منتدى اقرأ الثقافي

٧٠٠٠ دينار

ISBN: 978-9922-626-69-7

9 789922 626697